

GEMEENTERAADZITTING d.d. 23 APRIL 2021

=====

VOORZITTER: Oké? Goeienavond, iedereen. Ik verklaar de gemeenteraad van 23 april voor geopend. En ik heet iedereen thuis, de raadsleden, het publiek en ook de journalisten en hier in de zaal de fractieleiders en de mensen van de administratie en ook het publiek van harte welkom. Ik begin met de verontschuldiging van raadslid Bilici, die zich voor de hele zitting heeft verontschuldigd.

BURGEMEESTER: Ja, collega's en bij deze wil ik ook namens u allen ons medeleven betuigen aan de voorzitter van de gemeenteraad wegens het overlijden van haar schoonbroer, Vincent Wittock, die trouwens ook de broer was van gewezen gemeenteraadslid Frederick Wittock.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan wil ik ook zeggen, dat we de interpellaties van raadslid Jef Maes, dus nr. 6 en van raadslid Van der Coelden, nr. 15, in verband met de bussen samennemen. Dan wil ik ook zeggen, dat er 3 hoogdringende punten zijn, waarvan één punt het tweede punt in de besloten zitting komt. En dan gaan we over tot het eerste hoogdringende punt. Dat is de beheeroverdracht, openbare verlichting, formalisering, goedkeuring. Dat is bij schepen Hanssens. Ik weet niet of die onderweg is of in zijn kabinet zit.

HANSSENS: Ik denk dat dat niet veel toelichting meer behoeft. Alles is toegelicht en ik neem aan dat niemand ... (onverstaanbaar, galm).

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Was dat voor iedereen duidelijk? Ja. Goed, dan stel ik voor dat we hierover stemmen. Wie stemt voor? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. En dat is eenparig. Hoogdringend punt nr. 2 gaat dus naar de besloten zitting. Hoogdringend punt 3, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, intergemeentelijk samenwerkingsverband van het Land van Waas, algemene vergadering, kennisneming van de agenda en bepaling van het mandaat van de vertegenwoordiger. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, voorzitter. Dat is maandag toegelicht tijdens mijn commissie.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we hierover stemmen. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, CD&V, Vooruit. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Ah en ook meegestemd Vlaams Belang, excuseer. Niet gezien. Dan zijn we gekomen aan punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 26 maart 2021, goedkeuring. En ik had begrepen, dat de heer De Meyer daar een opmerking had. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Ja, voorzitter, maar ik had nog een voorafgaande opmerking. Ik heb daarstraks al eventjes het woord gevraagd bij de toegevoegde punten. Punt 6 en 8, die gaan eigenlijk ook over hetzelfde hé.

VOORZITTER: Ah ja, punten 6 en 8, dat klopt ja. Goed, dan zullen we die ook samen behandelen.

DE MEYER: Dan voor wat betreft het verslag. Ik zou de dienst willen bedanken voor de antwoorden, die ik gekregen heb en de brieven in verband met de regiovorming, die door de burgemeester – als burgemeester van Sint-Niklaas enerzijds en anderzijds als voorzitter van Interwaas – gestuurd zijn. Maar ik had een vraag om ook de antwoorden te ontvangen op de brieven, enerzijds en anderzijds de suggestie, burgemeester, om misschien toch ook een brief te sturen naar de minister-president van de Vlaamse regering, want hij is uiteindelijk de minister-president en hij is u uiteraard bekend. Mogelijks hebt ge daar iets meer invloed. Dat was mijn eerste punt. Mijn tweede punt, voorzitter, eigenlijk ontbreekt er een belangrijk punt op de agenda. U zal zich herinneren als we vergaderd hebben in Odisee, dat collega Jef Maes toen gevraagd heeft om uiterlijk in februari de nota over participatie op de gemeenteraad te hebben. De bevoegde schepen heeft ons toen gezegd, dat is voor mij niet mogelijk, maar in april zeker en vast. En ik heb toen gesuggereerd naar de raadsleden toe om daar in consensus mee akkoord te gaan als we dat in april kregen. En voor de schepen was dat prima. En er is ons toen gezegd “u gaat dat zeker in april krijgen”. Aangezien het niet op de agenda staat, had ik graag de verklaring daarvoor geweten natuurlijk.

VOORZITTER: Goed, ik veronderstel dat de schepen u daar een gepaste verklaring voor zal kunnen geven.

... (?): Hij is op weg. De schepen is ...

VOORZITTER: Ja. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Uiteraard sluit ik mij hierbij aan. En ik heb ook gemerkt, we hebben een uitnodiging gekregen - pas in de maand mei uiteindelijk – om mee over de visie rond participatie samen te zitten. Dus als wij in mei daar nog over gaan vergaderen, oké, goed dat we dat doen, maar het is wel al, dan zal het ten vroegste in juni eigenlijk op de agenda van de gemeenteraad komen. Dus in dat opzicht is de schepen toch wel erg laat met zijn belofte, die hij toen heeft gemaakt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. En ik geef meteen ook het woord aan de schepen. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is inderdaad correct, dat ik een scherpe timing toen heb vooruitgezet.

Nu, helaas, door allerlei omstandigheden – en corona is daar eentje van – hebben wij ons traject wat moeten bijsturen en hebben wij die aanvankelijke timing en die timing die ik toen heb meegedeeld, helaas niet kunnen ja, vasthouden. Waardoor wij inderdaad een paar weken hebben moeten uitstellen. Maar ja, uitstel is geen afstel. We gaan dit ten gronde nog bespreken, zoals gezegd, in een speciale commissie daarvoor, een praatsessie, om dan gezamenlijk met z'n allen tot een gedragen visie en missie te komen. Die belofte, die blijft. Nu, mijn excuses dan als dat een paar weken later is dan voorzien, maar bepaalde omstandigheden heb je nu eenmaal niet in de hand.

DE MEYER: Ik denk, schepen, we moeten opletten dat we corona niet misbruiken als verontschuldiging. En ik beschuldig u daar niet van. Maar waarom de vraag? Wij zijn 2,5 jaar verder in de legislatuur en er zijn zoveel bureaus al eens aangesteld rond participatie, zodanig dat het toch wel fundamenteel is, dat we eigenlijk weten waar wil het college heen met die participatie. Waar wil de gemeenteraad naartoe met die participatie? Want de weg, die tot nog toe bewandeld wordt met al die bureaus, laat ons duidelijk zijn, dit is niet onze keuze.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan gaan we over tot het goedkeuren van de notulen en het zittingsverslag. Ik stel voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punten 2 tot en met 5 zijn politieaangelegenheden, personeel. Punt 2, administratief en logistiek kader, aanwerving van een contractueel personeelslid niveau C omwille van dringende nood (korpsondersteuning – ICT), goedkeuring. Kunnen die punten samen gestemd worden? Raadslid Maes, mag ik even? Kunnen die punten van de politie samen gestemd worden, 3 tot 5? Ja? Dan stel ik voor dat we erover stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 6, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, voorzitter. Collega's, ja, de klassieke vraag tot bekrachtiging van mijn beslissing rond het hybride verloop van de gemeenteraadszitting en de raad voor maatschappelijk welzijn. Aansluitend bij de toelichting, die ik maandag heb gegeven rond de toestand inzake corona en de vaccinatie, kan ik wat betreft het instappen van Sint-Niklaas en Temse in het QVAX-systeem als ik het zo mag zeggen, meedelen dat dat per 1 mei zal gebeuren. Dus dat we ons daarin gaan, bij gaan aansluiten, zodanig dat de huidige reservelijst dus wordt stopgezet. De 65-plussers, die op die reservelijst staan, die zullen verder op basis van die reservelijst worden uitgenodigd. Natuurlijk, dat is een zeer sterk slinkende groep.

Maar de – 65-jarigen die zullen wel gevraagd worden om dus voor zover dat zij nog niet opgeroepen zijn, dus om zich op de QVAX-lijst te laten registreren.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Zijn er nog vragen? Nee? Dan stel ik ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het gaat niet echt over dit expliciet punt. U kent ons standpunt daarover. Wij gaan ons dus wat dat betreft onthouden. Maar wij hebben daarjuist nog een amendement ingediend ter aanvulling van dit burgemeestersbesluit. Een amendement, dat ... (?) om een tweetal beslissingen, het burgemeestersbesluit bekrachtigd door deze gemeenteraad, op te heffen, nl. een besluit, allebei heeft het te maken met de mondkemperplicht. Namelijk aan de ene kant een gedeelte van het burgemeestersbesluit houdende het verplicht dragen van het mondkemper in bepaalde centrumstraten van deze stad. En ten tweede, het verplicht dragen van het mondkemper in gemeenschappelijke gebouwen, appartementsblokken en dergelijke. De argumentatie is erbij gevoegd. En ik lees ze voor: “Nu iedereen ervan overtuigd is, dat het dragen van een mondkemper in openlucht weinig of geen zin heeft, zeker ook na recente uitspraken van diverse gezaghebbende virologen en het ook in vele gevallen onnodig is wegens weinig interactie tussen personen en rekening houdende met algemene maatregelen zoals de afstandsmaatregel, kan het verplicht dragen van het mondkemper in de centrumstraten best worden opgeheven. In gemeenschappelijke woningen, zoals appartementsblokken, waar ook algemene regels blijven gelden en waar een handhaving quasi totaal onmogelijk is, lijkt het om die reden ook nutteloos deze maatregel aan te houden”. Ik denk dat daar enige logica inzit. En vermits dat we dus, ja, kijk, we worden geconfronteerd deze week nog met – het is niet mijn beste vriend, voor zover ik hem al persoonlijk ontmoet heb – maar als viroloog Marc Van Ranst zegt dat mondkemperplicht eigenlijk gezien de huidige omstandigheden én in openlucht nog weinig als zinvol kan worden beschouwd, zeker als men de afstandsregels naleeft, dan denk ik dat wij ook niet heiliger moeten zijn dan de Paus. Zeker omdat het zeer moeilijk is om één en ander te handhaven, zeker omdat er soms gehandhaafd wordt à la tête du client en daarmee bedoel ik in beide richtingen, dat het soms is dat sommigen worden gepenaliseerd omdat ze het niet dragen, anderen dan weer niet gepenaliseerd worden en dat er dus ook handhavers zijn die soms handhaven, soms niet handhaven. Dus het is allemaal moeilijk om daar een weg en een eerlijke lijn in te trekken. En daarom, gezien de omstandigheden vragen wij dan ook via dit amendement om deze twee artikels, deze twee burgemeestersbesluiten al dan niet geheel of gedeeltelijk op te heffen. Ons amendement is overgemaakt per email en ik neem aan dat dat kan bekeken en besproken worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, allé, ik stel voor toch met enige nadruk om niet in te gaan op die vraag van de fractie van Vlaams Belang, om inhoudelijke en procedurele redenen. Procedurele redenen, ten eerste, dus alle maatregelen die ik als burgemeester heb genomen rond COVID, die worden eerst doorgesproken in de veiligheidscel. Dus wij gaan daar niet lichtzinnig overheen. Dat wordt goed voorbereid. En de finale beslissing, die ik dan neem en die ik laat bekrachtigen door deze raad, ja, die is natuurlijk ook niet altijd 100 % wat er in de veiligheidscel wordt naar voorgeschoven of wat sommige mensen in de veiligheidscel naar voorschrijven. Dus één, dat is niet de manier waarop ik dit wil aanpakken. Het is ook trouwens zo, dus ja, wat nu voorligt, is de bekrachtiging van mijn beslissing. En ik denk dat het nogal een eigenaardige manier is van bij de bekrachtiging van een beslissing rond de hybride organisatie van deze zittingen, dan een beslissing of een aantal artikelen toe te voegen, die dan vorige beslissingen die door deze raad zijn genomen, dus op te heffen. Nu, ten gronde denk ik, nee, denk ik niet, maar stel ik vast, dat de evolutie van de cijfers, de zeer en zeer trage daling van dus de verspreiding van het coronavirus in onze stad niet toelaat om op deze manier dus zo'n beslissing te nemen. Ik stel trouwens ook vast, dat de naleving van de mondkemperplicht in de 9 centrumstraten en -pleinen van onze stad, dat die quasi ja 99 % is. Ik stel dat zelf vast. En ik denk, samen met mij, jullie allemaal wanneer jullie in het stadscentrum zijn. En er zijn de laatste weken amper nog processen-verbaal daarover opgesteld geweest. Dus dat is toch ook wel een teken, dat de bevolking en de bezoekers van Sint-Niklaas zich daar ook naar schikken. Het heeft lang geduurd eer ge die attitude bereikt hebt. Wel, we zijn er nu. Dit wordt eigenlijk niet meer flagrant met de voeten getreden. Dus ik vraag aan de raad nadrukkelijk om niet op dit voorstel van Vlaams Belang in te gaan.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Maes?

WYMEERSCH: Als ik ...

VOORZITTER: Ah ja, excuseer, ja?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik heb een amendement ingediend. Ik zou dus willen verzoeken – en dat schijnt toch maar normaal te zijn – dat een amendement, als het nog niet gebeurd is, wordt verspreid onder al de 41 raadsleden en de collegeleden van deze raad. Ik kan best begrijpen, dat de burgemeester zegt van kijk, we gaan er niet op in. Dat is een advies dat hij geeft. Dat is een raad, die hij aanreikt aan zijn meerderheid in eerste instantie, aan de raad in tweede instantie. Maar ik vind, dat wij het recht hebben om te amenderen. Als raad hebben wij deze burgemeestersbesluiten bekrachtigd. Het is dus ook mogelijk aan de raad van deze dus – om het in een woordspeling te gebruiken – ook te ontcrachtigen. Op te heffen.

Dus met andere woorden, ik zou willen verzoeken dat dit amendement wordt verspreid onder alle raadsleden.

VOORZITTER: Ja, het is ondertussen opgeladen op E-besluit.

WYMEERSCH: Ja, awel goed. En dan bestaat de mogelijkheid en dan vraag ik daar – en dat lijkt mij de logica zelve te zijn – een schorsing, zodat de verschillende fracties zich daarover kunnen beraden. En ik mag er trouwens, hetgeen de burgemeester zegt en daar wil ik dan onmiddellijk op repliceren op het feit, dat hij zegt van het wordt prachtig nageleefd. Goed, dat zal wel zijn. Maar welke zin heeft het in quasi lege of velen male lege straten op bepaalde uren van de avond en van de dag een mondmaskerplicht in te voeren, als daar eigenlijk geen kat – letterlijk en figuurlijk bijna – rondloopt. Dus ook dat mag eens in overweging genomen worden. Ge moet de mensen niet belasten met iets wat niet nodig is. Dat is de essentie van de inhoud van mijn amendement. En dus ik leg het nu voor aan de collega-fractievoorzitters om zich te beraden eventueel met hun fractie. En ik vraag een schorsing daarvoor van een kwartier.

VOORZITTER: Ja, mag ik even mijnheer Maes nog aan het woord laten over dat punt. Ik wil ook laten weten, dat inderdaad het opgeladen is op E-besluit intussen en dat er ook – Joke – een mail is vertrokken naar alle raadsleden, waar het nog eens in verstuurd is. Ja, mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik heb het hier gelezen. We hebben het net ontvangen. Ik denk dat wij daar inderdaad kunnen over stemmen. Maar wat ons betreft, gaan wij daar in elk geval tegenstemmen. Want ik vind dat op een moment, dat hier in Sint-Niklaas de intensive care-afdeling van AZ Nikolaas volledig volzet is, als wij in de pers dan te horen krijgen dat er in België bijna een situatie dreigt te ontstaan zoals in Italië in het voorjaar vorig jaar, op dat moment eigenlijk de mondmaskerplicht in de stad, in de binnenstad afschaffen, ik denk dat dat een heel fout signaal zou zijn naar de bevolking. En dat zou de indruk kunnen geven, dat het probleem zich niet meer voordoet nu een groot deel, toch al een kwart van de bevolking, maar een groot deel van de 65-plussers gevaccineerd zijn. Dus ik deel die mening absoluut niet. Ik vind dat de gezondheid van de bevolking voor gaat. En anderzijds vind ik wel, dat er andere maatregelen ter discussie kunnen gezet worden, maar die staan niet in dat amendement. En deze die in het amendement worden voorgesteld, daar zijn wij het absoluut niet mee eens ten voordele van, eigenlijk in het belang van de volksgezondheid.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik zie dat de heer De Meyer ook nog het woord vraagt voor dit punt. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, voorzitter, collega's. Gezien de toestand in het Waasland, Sint-Niklaas in het bijzonder en vooral denkend aan ons ziekenhuis en sommigen onder u zullen ook deze week de

uitzending gezien hebben op TV-oost waar longarts Valcke het woord voerde om te wijzen op de ernst in het ziekenhuis, volgen we volledig de formele en inhoudelijke elementen van de burgemeester. En onze fractie, ondertussen heb ik van de collega's ook reactie gekregen, zullen hier tegenstemmen tegen deze amendementen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ja?

BURGEMEESTER: Ik wil toch nog twee zaken ter overweging meegeven. Inderdaad, de belasting van ons ziekenhuis, van AZ Nikolaas rond COVID-19 is zeer, zeer zwaar. Het leidt er zelfs toe – hou u vast, collega's – dus dat patiënten in Sint-Niklaas niet kunnen worden opgenomen - mensen uit deze stad en deze streek – maar naar Brugge en Veurne – 130 km van hier – moeten worden overgebracht. Dat is één. Twee, wij hebben de trieste eer als één van de 13 centrumsteden om verhoudingsgewijs nog altijd het zwaarst getroffen te zijn. Dus, denk daar eens goed over na. Als men dit ernstig neemt en als men het verscherpen of versoepelen van maatregelen op een niet te lichtzinnige manier – en ik druk mij heel voorzichtig uit – op een niet lichtzinnige manier wil aanpakken, dan zou het hoogst onverstandig en hoogst onaangewezen zijn om in te gaan op het voorstel van Vlaams Belang.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Zijn alle, want mijnheer Wymeersch heeft gevraagd om een schorsing, maar als alle fracties intussen ... Oké, dan krijgt u een schorsing. Ik stel voor dat we 5 minuten schorsen, want op die tijd is dat wel mogelijk om iedereen ... Oké, goed, dan is er een schorsing van 5 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, dan open ik opnieuw de gemeenteraad. En stel ik voor dat we overgaan tot de stemming van het amendement. Wie stemt ... Wablieft? Ik denk dat er al gegeven zijn. Nee, zijn er nog stemverklaringen? Ja, mijnheer Wymeersch natuurlijk. Nog een stemverklaring. Ja?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik wil toch nog even verduidelijken of extra toch nog eens aanmelden of aanreiken. En de burgemeester zal in de feiten normaal gezien wel gelijk hebben als hij zegt, dat er op dit ogenblik transport is van AZ Nikolaas naar andere hospitalen ten lande, omdat de afdeling intensieve zorgen wat betreft de COVID-patiënten volzet is. Ik neem aan dat die informatie correct is.

Aan de andere kant is het zo – en daar zijn we quasi zeker van of het zou de laatste 48 uren sterk moeten gewijzigd zijn – dat er ook mensen van buiten de regio hier in Sint-Niklaas in AZ Nikolaas zijn ondergebracht. Dus dat is een beweging in beide richtingen. Dus we moeten elk

cijfer in zijn juiste context bekijken. Wij weten van hospitalen met COVID-afdelingen – ik noem er een paar, Geel en Turnhout, ik heb het misschien al gezegd – waar de bezetting niet alleen wat betreft de normale COVID-afdeling, maar ook op intensieve zorgen onder de 50 % zit. Dus het zijn altijd beelden, die ge hebt, op bepaalde plaatsen, op bepaalde momenten. Het zijn momentopnames ter plekke. Betekent dit dat we niet alert moeten zijn? Jawel, heb ik ook nooit beweerd. Maar men amendement strekt ertoe om bepaalde anomalieën toch weg te werken. Bv. als ik weet – ik zal er nu geen naam opplakken – maar als een mijnheer of een madam 's avonds laat – 10 uur, 11 uur – haar hond uitlaat in de Stationsstraat en er eens mee gaat wandelen op de Houtbriel of weet ik veel, die is verplicht – raar, maar waar – ze is misschien de enige in 100 m in de ronde, om een mondk masker te dragen. Draagt ze dat niet, dan loopt ze het risico om inderdaad een boete te krijgen. Wat is de zin daarvan? Ik heb bepaalde dingen hier meegemaakt ook wel op de markt en in de centrumstraten, dat in bepaalde situaties de ene handhaver verbaliseert, de andere twee minuten later in praktisch dezelfde situatie niet verbaliseert. Dus ik wil zeggen, het is een mes dat aan twee kanten snijdt. Er zijn situaties, die ge zegt “allé, moet ge daar nu een boete voor geven” en er zijn andere situaties, dat ge zegt “waarom die wel en die andere niet”. Om dat allemaal tegen te gaan, zijn deze amendementen voorzien. En cijfers zijn cijfers. En cijfers moet ge altijd in de juiste context zien. Moet ge altijd in de juiste context zien en in zijn globaliteit. En het is nu inderdaad zo, dat Sint-Niklaas op dit ogenblik, AZ Nikolaas ... Maar dat heeft ook andere redenen, burgemeester, dat weet u ook. Dat weet u ook. Er zijn hospitalen met een grote capaciteit en er zijn hospitalen met een kleinere capaciteit en ik zou zelfs zeggen een té kleine capaciteit. En daar hoort spijtig genoeg AZ Nikolaas toe. Ik heb andere cijfers ook bekeken. En we hebben dat – en daar versilde ik vorig jaar of het einde van het jaar met collega De Meyer van mening – ik heb overlaats nog bij de dienst leven heet dat nu, bevolking, de juiste, exacte cijfers opgevraagd op 2020, overlijdens. Het is maar een cijfers, omdat ik zeg dat ge met cijfers moet opletten. En als ge dan spreekt van over... Ik heb de cijfers genomen, het gemiddelde van in 2015 tot en met 2020. Overlijdens, procentueel, naar de totaliteit van de bevolking, jaar per jaar, gecumuleerd hebben we een overlijdenscijfer van 0,88 % van de Sint-Niklase bevolking jaarlijks. In 2020 is dat hoger en is het 0,91 %. 0,03 % zegge en schrijve 24 mensen die meer zijn overleden. Aan wat? Dat weten we niet. Maar laat ons dan ervan uitgaan, dat dit inderdaad aan COVID is.

Maar om dan te zeggen we hebben een massale oversterfte hier in Sint-Niklaas, quod non. En dat zijn de officiële cijfers. Dus met cijfers moet ge zeer voorzichtig zijn en zeer goed oppassen. Dat wil ik hier vanavond toch nog eens duidelijk zeggen, dat ge niet altijd te pas, maar dikwijls ook ten onpas de paraplu van de cijfertjes en de statistieken omhoog moet steken. Het Vlaams

Belang zal uiteraard deze amendementen goedkeuren en ons op de totaliteit van dit punt, voorzitter, ons onthouden.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming in verband met het amendement. Wie stemt voor het amendement? Dat is het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is de rest van de fracties van de gemeenteraad. Dan gaan we stemmen over de bijzondere maatregelen uiteraard, punt 6. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor de politieverordening en de bekrachtiging? Dat is de meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Onderwijsvereniging van Steden en Gemeenten, aanduiding tijdelijk lid algemene vergadering, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ook toegelicht in de commissie. En ik hoop dat raadslid De Meyer tevreden is met de aanvullende informatie, die hij ondertussen gekregen heeft.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Zijn hier vragen? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, ... Dat is eenparig, ja. Punt 8, financiën, compensatie ten gevolge van de coronacrisis, vrijstelling belasting op de tijdelijke privatisering (terrassen), goedkeuring. En dan zijn we bij schepen Buysrogge, die hier inderdaad al aanwezig is. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: En mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, collega's, ik heb het nu met u te doen. Ik had gedacht dat ik mevrouw Somers hier ging ... Ja nee, maar maakt niet uit. Het is het college dat beslist. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om toch 2 puntjes aan te raken in verband met de terrassen. En ja, het terrassenseizoen staat naar het schijnt dan toch bijna voor de deur als enz...

Goed. Maar u herinnert zich, schepen, ongetwijfeld ook de discussie, die we vorige zomer hebben gehad naar aanleiding van de wildgroei of de quasi wildgroei van de pop-up terrassen die her en der uit de grond kwamen opgesproten, waar mevrouw Somers toen terecht heeft gezegd van inderdaad, dat loopt een beetje de spuitgaten uit en daar moeten we toch erg in hebben, dat dat niet - deze wildgroei - niet bestendig wordt naar de volgende jaren. Daarom mijn vraag. Eerste vraag, zijn daar maatregelen getroffen? Zo ja, welke zullen er getroffen worden of zijn er getroffen, zodat dus niet iedereen zich plotseling geroepen voelt om in zijn voortuin of in zijn achtertuin een pop-up terras te gaan installeren? Eerste vraag. Tweede vraag, ik heb of ten minste onze fractie heeft verschillende meldingen gekregen van horeca-uitbaters, die op een pijnlijke manier worden geconfronteerd met het feit, dat als de terrassen zelfs zouden opengaan – of dat nu op 18 mei of 15 mei of 1 november zal zijn, dat moeten we nog afwachten – dat ze zelfs niet in de mogelijkheid zullen zijn om het terras te openen, omdat ze blijkbaar niet in orde zijn met de nieuwe omgevingsvergunning. Een omgevingsvergunning, die eind 2017 als ik mij niet vergis, mijnheer de schepen, is ingevoerd, maar waarbij sommigen daar niet over geïnformeerd zijnde of daar niet van op de hoogte zijn dus sowieso moeten vaststellen dat, alhoewel ze jaar en dag een horecazaak uitbaten, plotseling niet meer in aanmerking komen om ofwel maaltijden of iets eetbaars op tafel te brengen of zelfs zijn er zelfs cafés die jaar en dag bestaan, die blijkbaar nu geen pint meer zouden mogen tappen, omdat dus de omgevingsvergunning dat niet meer zou toelaten. Ik vraag u, mijnheer de schepen, bent u daarvan op de hoogte? Ah, daar is mevrouw de schepen. Bent u daarvan op de hoogte? Zo ja, klopt deze informatie ja of neen? En als die klopt, zijn er daar veel gevallen zo? En kan dit verholpen worden? Want het zou toch maar al te gek zijn, dat nu horecazaken die al maanden en nu de laatste periode 6 maand aan een stuk worden geconfronteerd met het feit dat ze niet kunnen en mogen werken, dat ze nu op het ogenblik dat ze dat wel zouden kunnen, niet zouden mogen omdat ze dus geconfronteerd worden met het feit dat zonder dat ze daar of van in kennis gesteld zijn toch minstens niet van in kennis zijn, niet in orde zijn met de vernieuwde omgevingsvergunning die één en ander zou vereisen. Kan daar een mouw aan gepast worden, eventueel mits aanvraag van een nieuwe omgevingsvergunning, dat dit oogluikend – oogluikend – een gedoogbeleid wordt toegestaan? Dat zullen geen 20 of 30 horecazaken zijn. Maar ik heb toch melding van een stuk of 5 à 6 minstens in deze stad. Dus kan daar rekening mee gehouden worden? Ik denk dat dat ook maar rechtvaardig zou zijn tegenover de horecazaken, die dit jaar al maanden zonder inkomsten zitten.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Effectief, zoals u zegt, hebt u in het verleden al een aantal keer zaken gevraagd rond pop-ups. In de commissie heb ik de stand van zaken

rond de regelgeving weergegeven, zoals die vandaag de dag bestaat. Daarin kan ik stellen, dat Sint-Niklaas veel strenger is dan andere steden en gemeenten. Algemeen bestaat er een vrijstellingsbesluit, waar u geen vergunning voor nodig heeft als u niet meer dan 120 dagen een pop-up opent. In Sint-Niklaas bestaat deze vrijstelling niet, omdat wij te allen tijde een vergunning moeten hebben. En dat komt omwille van het feit, dat wij daar een verordening voor actief hebben, die weliswaar – en dat kan ik u al zeggen – binnen een jaar, binnen een jaar en een half zal verdwijnen. En dat we gaan moeten kijken op welke manier dat we daar dan op ingaan. Dus naar regelgeving zijn wij veel strenger dan de algemene regelgeving. Als u praat over pop-ups, dan denkt u volgens mij enkel aan winterbars, aan zomerbars, maar een pop-up is eigenlijk gewoon een tijdelijke invulling van iets. En ik denk dat we ook moeten zorgen, dat als vandaag de dag horecapanden leegstaan, dat we toch ook kansen geven aan mensen, die voor 3 of 4 maanden in een bestaande horecazaak met functie horeca, dat zij dat kunnen uittesten in de aanloop van eventueel definitief een horecazaak te gaan uitbaten. Ook dat valt onder het soort pop-up. Want dat is eigenlijk een tijdelijke uitbating van een horecazaak. Er is een presentatie gegeven op de commissie, waar duidelijk het onderscheid is gemaakt tussen enerzijds in een pand, dat al de horecafunctie heeft, twee op privaatdomein, drie op publiek domein. En ik heb ook duidelijk gesteld, dat wij momenteel maar een aanvraag hebben enkel van PAVO voor de uitbating van een bar, een zomerbar. En zij hebben geen vergunning nodig, aangezien het op een onbebouwd terrein is. Dat kan ik u meedelen. Verder hebben wij voor deze zomer nog geen weet van aanvragen van pop-up bars. Dus ik denk dat onze regelgeving echt streng is, maar dat we er ook moeten op letten, dat we niet door te streng te zijn ook niet effectief gaan zorgen, dat hier geen beweging meer is. Want ik denk dat dat echt wel nodig is, zeker in deze tijden. Dan refereert u naar 5 horecazaken – 5 of 6, u hebt dan weet van 5 of 6 – ik heb daar geen weet van. Ik heb weet van 2 en ik ga die hier nu niet noemen, waarvan één volledig onterecht is, maar waar er wel een zekere briefwisseling is geweest tussen de stad en de horeca-uitbater. En waar uiteindelijk bleek, dat op basis van de termijn, waarop de horecazaak reeds gevestigd is in het pand, dat eigenlijk er geen functiewijziging moest aangevraagd worden. En de uitbating van de horecazaak kan plaatsvinden zoals het al jaar en dag is geweest. Het andere, daar ken ik de status niet van, maar u mag zeker op mijn bureel dan de andere komen zeggen, want ik weet niet specifiek over welke zaken dat u het heeft.

Maar ik kan u stellen, als ik zie dat er een probleem zou optreden wat betreft vergunning, dat wij vanuit de dienst economie, samen met de dienst vergunnen, alles eraan doen om het zo optimaal mogelijk te maken voor de horeca.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen Buysrogge, wilt u nog iets toevoegen? Nee? Dan geef ik het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, dank voor uw antwoord. Maar ergens is uw benadering van het probleem van de zomerbars – want het gaat dus eigenlijk over de zomerbars op dit ogenblik – gaat u toch een beetje voorbij aan de realiteit van het ogenblik. Door de mogelijkheid te creëren onder welke voorwaarden dan ook van occasionele bars – dus in dit geval zomerbars – zelfs in bestaande, maar leegstaande horecapanden, gaat ge dus in concurrentie met bestaande horecazaken die reeds 9 maand zonder inkomen zitten. U zegt van ja, dit is goed voor mensen die het eens willen of eens wensen te proberen of het zou lukken, dat ze een café kunnen openhouden. Dat is zo'n beetje uw antwoord. Daar gaat het niet over. Ons beleid en uw beleid moet vooral op dit moment gestoeld zijn op het feit, dat ge de bestaande horecazaken maximaal ondersteunt en quasi verdoken of echte oneerlijke concurrentie uitsluit. Maar het pad openlaten om concurrentie, nieuwe concurrentie toe te laten, die er vandaag en in het verleden niet geweest is en niet is, dat is volgens mij een totaal verkeerde politiek.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

SOMERS: Mijnheer Wymeersch, er bestaat altijd nog iets als vrijheid van ondernemerschap.

WYMEERSCH: Ja, ...

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: ... en als de overheid bepaalde ondernemers ondersteunt tegenover andere, dan zijt ge ook verkeerd bezig.

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor als er geen opmerkingen meer zijn, dat we overgaan tot de stemming over dit punt.

BUYSROGGE: Ik ga ervanuit dat we stemmen over hetgeen dat vandaag voorligt en niet over de discussie van daarjuist hé.

VOORZITTER: Nee, punt 8 ...

BUYSROGGE: ... (?)

WYMEERSCH: Ik wend mij nu toch terug tot de schepen van financiën. Het gaat hier dus over een tijdelijke, vrijstelling belasting op tijdelijke privatisering als ik mij niet vergis tot het einde van het jaar. Goed. Ik neem aan, dat daarmee de noden van de horeca nog niet zullen gelenigd zijn.

Zou het niet interessanter zijn, als ge daar toch met de idee speelt van er ineens – of ge moet dat in het vooruitzicht zetten – van nog expliciet te onderstrepen als ge de horeca wilt steunen om tot en met eind 2022 in te voeren? Dat is een amendement, dat ik ter overweging meegeef.

Niet formeel, mevrouw de voorzitter, maar ik denk toch dat dat mag gesuggereerd worden en dat ge daar eventueel in de loop van de volgende weken toch werk van kunt maken als er eventueel andere, een andere bundel van maatregelen nog ter sprake komt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dat is nog een concrete vraag denk ik over dit punt. Het is zo dus, dat we vorig jaar dat al gedaan hebben die terrasbelasting afgeschaft, we doen dat nu opnieuw. Ik ga niet vooruitlopen op wat we in de toekomst doen. Laat ons hopen dat de horeca zich in eerste instantie zo snel als mogelijk kan herpakken. Het is ook wel zo, dat we ook nog aan het nagaan zijn of er eventueel nog bijkomende initiatieven ook voor dit jaar nog zouden kunnen worden genomen. Maar als daar concrete initiatieven voorliggen, dan zullen we die samen met jullie bespreken en hopelijk kunnen goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan ... (geen opname) ... Excuseer! Excuseer voor de mensen thuis. Ik was mijn micro vergeten aanzetten. Dus punt 9, beheers- en beleidscyclus, leningen ter financiering van de investeringsuitgaven voor het stadsbestuur, OCMW en politiezone, AGB 't Bau-huis en Hulpverleningszone Waasland, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Daarover hebben we nog relatief lang gesproken ook in de commissie. Het is zo, dat er ook een aantal vragen geformuleerd waren, waarvan het antwoord opgenomen is in het verslag. Ik wil er specifiek ook op wijzen, op één concreet antwoord. Als het gaat van ja, dat bedrag dat in de nota staat, waar de stad leningen voor zou willen aangaan voor de komende jaren, op wat is dat gebaseerd? Dat was een heel concrete vraag, die gesteld werd. En het is zo, dat er dus door de financieel directeur een inschatting gemaakt is op basis van investeringen, die voorzien zijn voor de komende jaren in de meerjarenplanning, heeft hij een berekening, is hij nagegaan hoe die gefinancierd zou moeten en kunnen worden. Om na te gaan enerzijds wat is er aan beschikbaar liquide middelen en hoeveel zou er dan moeten worden geleend. En dan is zijn oordeel, dat dat over ongeveer een 35 miljoen euro zou gaan. Dus dat is het geraamde bedrag, waar dus nu die marktbevraging op gebaseerd wordt.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer De Meyer, mijnheer Maes.

DE MEYER: Ja, ik wil de financieel directeur bedanken voor het antwoord op mijn twee vragen. Mijn andere vraag was hoeveel is er reeds ontleend? Ongeveer 31 miljoen. Schepen, ik zou twee suggesties willen doen.

Ik zou graag hebben, dat we op de moment dat het resultaat gekend is van deze aanbesteding, dat we in kennis gesteld worden van de voorwaarden, waartegen geleend wordt. Dat enerzijds als vraag. En anderzijds om bij de bespreking van de begroting en de begrotingsaanpassingen

telkens ook geïnformeerd te worden over de evolutie van de opgenomen leningen. Zodanig dat we de financiële toestand kunnen beoordelen en kijken in welke mate deze al of niet nog gezond is. Ik stel die vraag nu reeds, dan kan u dat voorafgaandelijk aan de besprekingen voorbereiden en ons telkens daar ook onmiddellijk antwoord op geven. Waarvoor dank.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, wij hebben daar inderdaad op de commissie over gesproken. En ik moet eerlijk zeggen, ik was over dat bedrag van die 50 miljoen toch behoorlijk geschrokken. Ik lees dan in het verslag van de commissie, dat er in het verleden, dat dat ongeveer de helft was voor 2019 en 2020. Dus als dat nu ... Ja, dat staat toch in het verslag. Dus als dat nu zo hoog is en dat kan inderdaad kloppen wat u zegt, dat dat is om het investeringsprogramma dat er wordt voorzien, om dat in orde te brengen. Eerst en vooral moet ik zeggen, wij zijn absoluut niet tegen leningen, die de stad zou aangaan. En zeker op een moment, dat er een relancebeleid moet gevoerd worden vanuit overheden, waarin de economie toch moet ondersteund worden, is het zeker niet fout en ook met een lage intrestvoet die er vandaag is, is het zeker niet fout om te lenen. Maar de vraag is natuurlijk voor welke projecten gaat men lenen. En in feite betekent dat, denk ik, als men hier vandaag dit vraagt, dat dit eigenlijk impliciet ook een goedkeuring is van de investeringsplannen en de investeringsprojecten, die de stad de komende jaren gaat doen. En ik denk dat, mochten daar leningen gevraagd worden bv. om te zorgen dat er meer betaalbare woningen zouden komen of dat er vanuit de stad meer groene stroom zou voorzien worden of dat er andere zaken voorzien worden, die toch veel meer, euh minder prestigeprojecten zijn en meer inderdaad de mensen zelf vooruithelpen, dan zouden wij daar zeker voorstemmen. Maar gezien het investeringsprogramma en wij daar tegengestemd hebben, gaan wij ook deze vraag niet goedkeuren. Wat niet wil zeggen, dat we niet met een aantal projecten, waar financiering voor nodig is – en ik denk dan bv. aan een aantal rioleringsprojecten of fietspaden en dergelijke meer – dat we daar niet voor zijn. Maar de grote vraag, die hier voorligt, die is gekoppeld aan heel het investeringsprogramma en wij vrezen dat de stad – en vooral op langere termijn – de komende legislaturen eigenlijk wel in een zeer moeilijke financiële situatie zal worden gebracht.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, ik beschouw de tussenkomst van mijnheer Maes eerder als een politieke tussenkomst. Maar dat mag ook, we zitten hier ...

Voilà, dat is geen vraag die een technisch antwoord verdient, maar eerder een politiek antwoord. Het is een eerbaar standpunt als ge zegt van ik ben tegen de meerjarenplanning, dus ik zal hier ook tegenstemmen. Dat is een eerbaar standpunt. Maar goed, wij zijn voor de

meerjarenplanning. Wij gaan hier ook voorstemmen, maar ik nodig ook andere fracties, die eventueel tegen de meerjarenplanning gestemd hebben, nodig ik wel uit om hier alleszins voor te stemmen. Dat is ja, een uitnodiging aan alle fracties, maar ik vind het standpunt van mijnheer Maes eerbaar. De twee concrete vragen van mijnheer De Meyer, het gunningsverslag, van zodra dat dat – ik ga ervanuit dat ge naar het vergunningsverslag peilde – van zodra dat dat er is, wil ik mij wel engageren om dat te bezorgen aan de raad. Als het gaat over een systematische opvolging van hoever dat het staat met het opnemen van de leningen, stel ik voor, allé, voor mij is dat goed hé, maar ik stel misschien voor om telkens het momentum van de jaarrekening aan te grijpen om daar dan de stand te geven van de leningen, die opgenomen zijn op dat jaar. Tenzij dat je zegt van nee, dat moet nog op een ander moment gebeuren of zo, maar dat is misschien een moment om ...

DE MEYER: Moest dat twee keer per jaar kunnen, dat zou interessant zijn ...

BUYSROGGE: Of met die jaarrekening en dan misschien naar het einde van het jaar nog eens of zo. Voor mij kan dat alleszins, ja. Dus dan spreken we over juni en de gemeenteraadscommissie met de meerjarenplanning dan.

DE MEYER: Klopt.

BUYSROGGE: Ja, oké.

DE MEYER: Voor alle duidelijkheid, dit punt goedkeuren, betekent niet, dat ge met alle punten akkoord zijt.

BUYSROGGE: Vandaar ook mijn tussenkomst hé, dat ik ook de fracties uitnodig, die tegen de meerjarenplanning gestemd hebben, om hier toch voor te stemmen.

VOORZITTER: Dat is duidelijk, denk ik. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vooruit, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Euh, wie stemt tegen? PVDA, excuseer. Punt 10, gemeenschappelijk arbeidsreglement voor stad en OCMW, diverse aanpassingen, goedkeuring. Dat is ook een punt, dat terugkomt straks in de raad voor maatschappelijk welzijn. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, ook dat is toegelicht in de commissie. En ik herinner mij nog, dat we toen het geluk hebben gehad, dat de algemene directeur ook in de vergadering was.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen opmerkingen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 11, ... Dank u, schepen Buysrogge. Punt 11 – en dan zijn we bij schepen Somers - toerisme,

stedelijke commissie voor de bevordering van het toerisme, wijziging samenstelling, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Ja, ik denk dat daar geen bijzondere vragen over zijn.

VOORZITTER: Voilà. Zijn daar nu opmerkingen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 12, subsidiereglement ter ondersteuning van publieksactiviteiten in het kader van de coronacrisis, verlening, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, ik denk dat daar ook de meeste fracties wel achterstaan, gelet op de vragen die al in dat kader gebeurd zijn om de subsidie te verlengen van eind juli naar eind september alvast om te beginnen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie geen opmerkingen. Dan stel ik voor dat we ... Ja, toch. Vooruit? Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Gewoon een stemverklaring. We gaan ons onthouden. We hebben dat ook gedaan in oktober 2020 op dit punt. Omdat we vinden, dat er te weinig aandacht gaat naar de mensen, die geen performer zijn in de culturele sector, maar daar een ondersteunende rol hebben. En dat daar zeer weinig of niets voor geboden wordt vanuit de stad met dit fonds.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden, voor uw verklaring. Dan gaan we over tot de ...

DE MEYER: Stemhouding.

VOORZITTER: Stemhouding?

DE MEYER: Wij gaan het punt goedkeuren. Wij zijn voor die maatregelen, maar dit belet niet dat we het ook volledig eens zijn met de tussenkomst van collega Van der Coelden, dat dit aanvullend zou moeten gebeuren. En bij zijn vorige tussenkomst hebben we ons in dezelfde zin aangesloten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan ... (geen opname) ...

PANNECOUCKE: Wij horen niets!

VOORZITTER: Excuseer. Ja, dan moet ik even terug opnieuw. Ja, het is mijn schuld. Ik was het weer vergeten. Dus wie stemt voor was meerderheid, CD&V en Vlaams Belang. Tegen was niemand en onthouding was PVDA en Vooruit. Dan zijn we gekomen aan punt 13, diensten, ICT, aankoop Microsoft licenties, toetreding tot de nieuwe groepsaankoop LB365, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, het is het vernieuwen van de Microsoft licenties. En daar waren in de commissie geen bijkomende vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de ... Ja, mijnheer Maes?

MAES: Nee, nee, toch wel. Er waren wel vragen in de ...

VOORZITTER: Zijn er nu vragen?

MAES: Nee, nee, nee, maar ik ga eventjes een stemverklaring. Wij gaan dat goedkeuren, maar er was wel een vraag om te laten onderzoeken door de VVSG of er geen alternatieven zijn voor Microsoftsoftware. En ik hoop dat u dat goed heeft genoteerd, schepen, want allé, dat vinden wij wel belangrijk op termijn.

SOMERS: Ja, ik heb dat gedaan. En ik heb bovendien voor u ook al eens binnen onze ICT-afdeling zelf ook die vraag voorgelegd. En daar is gezegd van oké, ja, dat bedrag is wel enorm hoog. Allé, dat zal niemand onder stoelen of banken steken, maar ik denk een stadsbestuur met de systemen, dat zij moeten draaiende houdende, het aantal personeelsleden dat er werken, dat is niet enkel een licentie om Word en Excel te doen, dat is ook de aansturing van onze server en dergelijke meer. Dus het gehele IT-pakket eigenlijk, naast onze hardware zelf, allé, er is geen één centrumstad, geen één organisatie van die omvang die het riskeert van over te gaan naar andere systemen, aangezien dat dat naar beheersbaarheid, connectiviteit, aantal personeelsleden dat je nodig hebt, gigantisch ook naar bedrag zou oplopen. Maar kijk, dat was eigenlijk het antwoord dat ik vanuit onze ICT-afdeling heb verkregen. Maar uiteraard zal ik het antwoord laten worden vanuit VVSG, maar ik kan u dat nu niet geven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 14, diensten, databeheer, onderhoudscontract Facilsyn, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Geen specifieke vragen in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu specifieke vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig.

Dan zijn we gekomen aan punt 15, werken, Stationswegel – waterloop nr. 9, onderdoorpersing onder spoor, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, veel is daar niet aan toe te voegen, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 16, werken, rioproject afkoppeling Tereken, sluiten samenwerkingsovereenkomst met Aquafin, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, dat is kort toegelicht. En nogmaals, voor diegenen die niet in de commissie zaten, als we hier spreken over afkoppeling Tereken, voor alle verwarring te vermijden, gaat het niet over het rioproject dat nu bezig is op Tereken, maar eigenlijk over de afkoppeling van de N70 tussen zwembad en Driegaaienhoek.

VOORZITTER: Dank u voor deze toelichting. Ik zie de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Mijn vraag zal redelijk kort zijn en voor mijn part moet het antwoord van de schepen ook geen half uur in beslag nemen, maar er was wel wat bezorgdheid binnen onze fractie. Dit gaat inderdaad over zeg maar de heraanleg van de N70 of toch van een stuk daarvan in functie van de aanleg van rioleringen. Tezelfdertijd zal er tegen het einde van deze legislatuur ook gewerkt worden op de markt, waarbij we veronderstellen dat er toch meer verkeer rond de stad zal moeten rijden en dus ook daar op de N70 terechtkomen. En tezelfdertijd zit je met dat belangrijk project Schoolstraat/Tereken. Allé, wat wij ons afvroegen, is of de timing van al die werken toch wel op mekaar zal afgestemd worden, zodanig dat de miserie voor de automobiele Sint-Niklazenaar tot een minimum beperkt kan worden?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Schepen?

HANSSENS: Dat is alleszins de bedoeling om die miserie tot een minimum beperkt te houden. Ik kan niet beloven, dat er geen miserie zal zijn. Dat zou ook te voluntaristisch zijn, denk ik in deze. Maar het is wel de bedoeling om werken op mekaar af te stemmen en vooral door een goeie fasering ervoor te zorgen, dat de overlast tot een minimum beperkt zal blijven. Nu hoop ik dat de doorlooptijd van het huidige dossier Tereken dan op Tereken zelf – niet dit dossier van de N70, maar Tereken zelf – en de Schoolstraat, dat we tegen het moment dat we hier gaan beginnen te werken, dat dat toch al grotendeels achter de rug is en dat toch de doorsteek vanuit het stadscentrum naar die N70 toe, dat dat al gebeurd is op dat vlak. Maar het is een engagement zeker ook van mezelf ook uit om ervoor te zorgen, dat die overlast tot een minimum beperkt blijft.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Maar het project op de N70 zal wellicht wel samenvallen met de werken op de markt die hier gepland zijn? Of ben ik daar mis in?

HANSSENS: Wel, als ge nu een redelijke doorlooptijd bekijkt van de voorbereiding van dat dossier – we zitten nu in de voorbereiding van de plannen – er is nog geen definitief ontwerp, dat zal nog een aantal maanden duren, dan moet je toch rekenen op een goed jaar nutswerken in de voorbereiding daarvan en dan komen we akelig dicht in de buurt van de timing, die we vooropgezet hebben voor de Grote Markt ook. Maar bon, op de Grote Markt is ook niet de bedoeling om gans de markt open te smijten tegelijk. En het zal ook niet de bedoeling zijn om de N70 helemaal open te smijten tegelijk. Dus daar moeten we dan mee spelen en ervoor zorgen dat die overlast tot een minimum beperkt wordt. Ik verwijs ook naar de werken op de Boudewijnlaan en Astridlaan, waarbij er toch altijd constant één rijrichting open is gebleven tijdens de werken. Dus ik denk dat we daar wel wat mogelijkheden hebben.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan als er geen opmerkingen meer zijn, stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Zijn er problemen? Geen wifi hier in de zaal? Er is hier in de raadzaal blijkbaar een probleem met wifi. En soms is het persoonlijk naar het schijnt. Microsoft straft onmiddellijk wordt hier gezegd. Jef Maes zijn wifi is uitgevallen. Goed, we hopen ... Filip is komen kijken en ... Intussen zijn we gekomen aan punt 17, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergem, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Schepen? Ja? Zijn daar opmerkingen? Dan stemmen we. Ja, mijnheer Maes, u vraagt het woord? Ja? Het is een beetje verwarrend.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, met die wifi-problemen was ik eventjes de draad kwijt. Maar ik heb op de bespreking in de commissie heb ik achteraf de nota gekregen, de brief van Intergem, waaruit blijkt dat wij vanuit de stad een dividend krijgen van 130.000 euro als ik het goed heb gelezen. Die kosten gaan naar omlaaggaan. Allé, ik denk dat het een terechte zaak is, dat ... Excuseer, de dividenden gaan naar omlaaggaan. Ik denk dat dat een correcte zaak is, dat de factuur van de gebruiker eigenlijk ook naar omlaaggaat. Maar wat u ook in de presentatie heeft gezegd, is dat de invoering van de slimme meter, dat die in heel Vlaanderen voor 850 miljoen euro aan kostprijs bedraagt. Dat is ook een rekening, die gaat moeten betaald worden, hetzij door de consument, hetzij door de aandeelhouders.

Dus gezien dat nu door de invoering van die slimme meters ook de mensen met de zonnepanelen geen gebruik meer kunnen maken van de terugdraaiende teller vraag ik mij af of dit punt ook op de agenda staat van de algemene vergadering van Intergem. En of er vanuit het stadsbestuur daarrond kan gevraagd worden eventueel als dat op de agenda staat om mensen de vrije keuze te laten om al dan niet die slimme meter - die zogezegde slimme meter, die eigenlijk geen slimme meter is, maar soit - om die de mensen daar de keuze te laten, zodat ook in onze stad, maar in heel Vlaanderen alle zonnepaneel..., mensen die zonnepanelen hebben geïnstalleerd, verder gebruik kunnen maken van die terugdraaiende teller.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen?

HANSSENS: Ja, u overvalt mij een beetje met die vraag om eerlijk te zijn. Het is ook geen eenvoudige materie. Maar allereerst, u sprak over een dividend van 130.000 euro. We zitten op een dividend van 2,7 miljoen euro hé. Dus ja, maar dat staat, ik heb hier de brief voor mij “geraamde budgetcijfers dividendbeheer voor Sint-Niklaas”. U verwijst naar het tussendividend. Maar het totaaldividend gaat over de 2 miljoen heen. Gans die problematiek van de digitale meter, ik denk dat we hier niet op in moeten gaan, wat daar de drijfveren voor zijn. Maar het gaat natuurlijk allemaal in de richting naar een energie-efficiënter beheer. Waar onder andere de nieuwe berekeningsmethode voor tarieven, nl. op piekgebruik ook geënt zijn. En met zo’n digitale meter gaat ge veel meer kunnen doen om die pieken uit te vlakken. Dat is een heel complexe materie, waarbij dat alle aspecten, ook die van de zonnepanelen, tezamen worden gesmeten om naar een duurzamer elektriciteitsbeheer en vooral verbruik te kunnen gaan. En om eerlijk te zijn, is dat vooral een spel dat speelt tussen de Vlaamse regering, de Vlaamse energieregulator en de manier waarop we onze energiezekerheid willen regelen naar de toekomst toe. Uw vraag is zo specifiek, als ik de agenda bekijk, dan staat dat punt niet op de agenda ter stemming. Dat is wel duidelijk, zo specifiek. En een vraag laten stellen door onze vertegenwoordiger op de vergadering daarover, ik denk dat dat wel een voorbereiding verdient en een goeie nota alvorens daar te kunnen op ingaan, denk ik. Ik kan er nu echt niet meer over zeggen dan dat. Ik had gewenst dat ge dat wat eerder had laten weten, zodat we dat konden bekijken, maar ik denk niet dat we dat nu nog rap rap kunnen vragen aan onze vertegenwoordiger om daar een vraag over te stellen.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Dan geef ik het woord terug aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Ik weet niet wanneer dat de algemene vergadering doorgaat en of er in de tussentijd nog ...

VOORZITTER: 17 juni.

MAES: 17 mei?

VOORZITTER: Juni.

MAES: Juni? Dus ik denk dat er toch nog wel wat weken zijn om dat eventueel voor te bereiden en te bekijken en mij één van de komende weken misschien een antwoord daarover te bezorgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik wil er u ook op attent maken, dat er een draadje voor u klaarligt om ... Ja, den droad. Ja, ik geef het woord aan de heer Huys, Luk Huys.

HUYS L.: Mijnheer Maes, ik heb ook eventjes de uitnodiging hier bijgehaald en er is zelfs geen mogelijkheid tot variastelling. Dus al zou ik het voorbereiden, er is geen ruimte op de algemene vergadering voor een variavraag te stellen, dus ... Ik wil u dat gewoon eventjes meegeven.

HANSSENS: Voorzitter, mag ik nog eventjes ...

VOORZITTER: Ja, ik ga het woord geven aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, daarop inhakend, ik kan mij herinneren, een aantal maanden geleden, het zal al meer dan een jaar geleden zijn, dat raadslid Van Gansen ook een vraag had over de subsidiëring enerzijds van energiezuinige maatregelen, maar anderzijds de kosten die een gebruiker dan moet betalen om afgekoppeld te worden van het net. En eigenlijk is de logica, dat ge de hiërarchie volgt van de overlegorganen, waarin dat we vertegenwoordigd zijn. En dat is eerst het bestuurscomité, het regionaal bestuurscomité waar ik ook lid van ben en daar de vraag stellen. En vragen, die daar beantwoord worden of die verdere opvolging verdienen, die komen dan op de agenda van de raad van bestuur. Moeten daar dan strategische vragen over gesteld worden, dan zullen die geagendeerd worden in de algemene vergadering. En ik stel voor dat ik uw vraag meepak naar het regionaal bestuurscomité, om zo de hiërarchie door te gaan van de verschillende bestuursorganen waar we lid van zijn. Dus als u die op mail kan zetten en ons bezorgen, dan zal ik daar verder het nodige mee doen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Hanssens. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming rond punt 17. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en Vooruit en CD&V. Wie stemt tegen? Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Dan zijn we gekomen aan punt 18, patrimonium, rooilijnplannen, ontwerp rooilijnplan toegangsweg Vossekotstraat 44 tot Pastoor Stepmanlaan, voorlopige vaststelling. En ja, schepen?

HANSSENS: Ja, ik denk dat dat goed toelicht is tijdens de commissie hé.

VOORZITTER: ... (?). Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 19, ontwerp rup H. Heymanplein, voorlopige vaststelling. Er is een vraag van de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ten eerste, het lijkt me logisch, dat we het punt 19, 20 en 21 als één geheel behandelen. En wij vragen de afvoering dan van punt 20 en 21. En ik kan dat ook uitvoerig toelichten als u dat wilt.

WYMEERSCH: Wij ook.

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Allé, het is niet zo, dat wij principieel tegen het inschakelen van studiebureaus zijn. Ik denk dat er in het verleden en tot vandaag zelfs voorbeelden te vinden zijn van bv. studiebureaus die ingeschakeld worden voor het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen, waar we geen probleem mee hebben. We hadden ook geen probleem op zich met het inschakelen van een bureau, dat ons moet begeleiden in het dossier van Puyenbeke, omdat dat een complex dossier is, omdat dat een nieuwe materie is, omdat dat een heel specialistische materie is. Maar ik denk – en ik zeg dat in alle rust, maar daarom minstens met evenveel overtuiging – er is een moment gekomen, vinden wij, dat het genoeg geweest is. Trop is te veel, zoals een vroegere staatsman ooit zei. Ik heb zelf de som eens gemaakt. Alleen al voor de 5 grote werven, die dit stadsbestuur wil opstarten in deze legislatuur – het zwembad, Puyenbeke, het H. Heymanplein (waar we het vandaag over hebben), de Grote Markt, het ik zal maar zeggen het sociaal economieproject in de Heistraat en dan de verdere herwaardering van de centra van de deelgemeenten – en ik kom op een bedrag uit aan studiebureaus, juridische planmakers, mobiliteitsbureaus, participatiebureaus, noem maar op, aan een bedrag dat al over het miljoen euro gaat. Dus ik heb er een artikeltje over geschreven “de ploeg van 1 miljoen”. Dat is misschien een beetje satire dan, maar de waarheid die er onder zit, allé, is daarom niet minder ernstig. We hebben daar problemen mee, omdat we meer en meer de indruk hebben, dat rond – wat dan toch de belangrijkste projecten zijn - ... Allé, ik wil er nog één nuance bij maken, bij dat miljoen. De markt, de Grote Markt, de kosten aan de Grote Markt zitten daar nog onder-raamd in. Ik ben er nog altijd naar op zoek naar de overeenkomst, die gemaakt is tussen de stad en het bureau dat voor ons de markt ontwerpt, maar daar zitten ook kosten in voor communicatie, daar zitten kosten in voor het maken van voorbereidende plannen, ja, waar ik nog aan het zoeken ben naar de cijfers. Dus de realiteit van het inschakelen van die studiebureaus ligt nog een stuk boven het miljoen. En dan hebben we het alleen maar over voorbereiding, over juridische ondersteuning, over communicatie, over participatie. Dan is er nog geen steen gelegd hé. Dan is er nog geen architect aangesteld, dan is er nog geen aannemer aangesteld, dan is er nog geen steen verlegd in de stad en dan geven we al meer dan een miljoen uit aan studiebureaus. We hebben de indruk – en de commissie van schepenen Buysrogge van maart over Puyenbeke was daar een beetje een ja, een triestige illustratie van – dat het beleid meer en meer ook

uitbesteed wordt aan die studiebureaus en dat nog op de projecten die in feite ja, de kern uitmaken van waar dit bestuur mee bezig is. Die commissie van maart van schepen Buysrogge, allé, ik vond dat een redelijk hallucinante vertoning. De schepen was hier. Die heeft dat politiek ingeleid. Die kent ook zijn dossier, dat is zijn rol. Maar dan was er alleen die advocaat van dat juridisch bureau. Hier zat geen ambtenaar om die dossiers toe te lichten. Er zat hier niemand, die het masterplan of het ruimtelijk plan toelichtte. Die de mobiliteitsstudie toelichtte voor Puyenbeke. Nee, dat was allemaal die advocaat. Die advocaat deed dan ook nog een uitleg, waaruit dat moest blijken dat hij bezig was met de onderhandelingen over de aankoop van gronden alstublieft. Allé, dat was ... Ge kon niet beter illustreren hoe het stadsbureau zichzelf afhankelijk maakt en zijn lot in de handen legt van externen als met die commissie sport van maart. En dan moet je weten, dat er in deze legislatuur een strategisch coördinator zal het zijn zeker, aangeworven is, specifiek met als rol om die projecten te begeleiden. Dat we ook een volwaardige participatiedienst aan het uitbouwen zijn als stadsbestuur. Dat de dienst ruimtelijke planning, de dienst mobiliteit, dat die ook allemaal versterkt zijn de laatste jaren. Ge zou zeggen heel in het bijzonder om dit soort projecten mee gestalte te geven. Maar nee, we vallen daar terug op bureaus. En wat daar vooral in stoort, een bureau heeft niet dezelfde verhouding tot de stad, heeft niet dezelfde rol als een ambtenaar. Een ambtenaar – en ge kunt daar soms mee lachen als ze dat doen – een ambtenaar legt een eed af, waarin dat hij zweert van de verplichtingen van zijn ambt trouw na te komen, maar een ambtenaar is wel onafhankelijk, is neutraal. Is neutraal ten opzichte van het college. Is neutraal ten opzichte van de gemeenteraad. Is neutraal ten opzichte van een burger. Heeft een dienende rol ten opzichte van een college, ten opzichte van een gemeenteraad, ten opzichte van die burger en vertegenwoordigt daar het algemeen belang. Een studiebureau vertegenwoordigt niet het algemeen belang. Een studiebureau komt naar Sint-Niklaas om een bepaalde opdracht uit te voeren. En een studiebureau wordt aangestuurd – dat is de praktijk – door het college. En de eerste rol van dat studiebureau, dat is niet om daar een neutrale tussenrol in te nemen tussen de burger, de gemeenteraad en het college. De eerste rol van een studiebureau is om dat project te realiseren en om dat project te doen slagen. En dat is een fundamenteel andere rol dan dat van die neutrale ambtenaar. En ik vind dat we dat niet beter kunnen zien dan in de manier, waarop dat er gecommuniceerd wordt over het beleid, over die projecten.

Allé, dat is schoon hé, met al die filmpjes, met websites, met foldertjes, met beeldjes, op alle mogelijke manieren, maar de teneur van die communicatie allé, is anders. Is veel minder neutraal en is veel sturender dan de toon waarop dat tot 5 of 10 of 15 jaar geleden onze eigen informatiedienst van de stad communiceerde over wat er op het stadhuis gebeurde en wat er op

het stadhuis aan plannen gemaakt werd. Dus ge zit daar met een fundamenteel andere invulling van een rol in een beleidsproces door die bureaus ten opzichte van de ambtenaren. En dat is ook aan de orde, allé, we stellen ons ook diezelfde vragen hier in het dossier dat vanavond voorligt van het H. Heymanplein. We doen hier beroep voor 200.000 euro alstublieft op een bureau, dat ons algemeen en juridisch gaat moeten ondersteunen. Voor een project gelijk het zwembad? Maar bah nee, we gaan een plein heraanleggen en we gaan daar een bibliotheek zetten. Allé, dat zijn toch traditionele opdrachten zou je zeggen, die een centrumstad als Sint-Niklaas in eigen handen moet kunnen nemen. Waarbij dat we dan ook nog eens terugvallen op een procedure via de Vlaamse Bouwmeester. Wat goed is, daar hebben we geen probleem mee. Die ons daar ook bij ondersteunen. Dus ge valt daar al voor een belangrijk deel van uw proces terug op een procedure, die voor u ingeleid wordt. Maar toch hebben we nog altijd 200.000 euro over om daar een bureau in te schakelen voor God weet welke rol. Allé, we schakelen daar ook weer een communicatie- of een participatiebureau in. Waarom? Allé, in dit dossier is er al 5 à 6 jaar in de vorige legislatuur gecommuniceerd en geparticipeerd dat het niet meer schoon was. De mensen hebben 3 à 4 keer hun zeg kunnen doen. Er zijn, allé, ik weet niet hoeveel gesprekken geweest met alle stakeholders, met de middenstanders in de buurt, met het Gildenhuis, met de zelfstandigen die daar in de buurt wonen. Dus die vorm van participatie, dat hebben we allemaal al gehad. Maar toch wordt er nu voor – voor wat is het? – 60.000 of 80.000 euro wordt er weer een bureau aangesteld. Dus dit dossier van het H. Heymanplein illustreert in feite voor de zoveelste keer het betoog, waarmee ik hier begonnen ben. Dus allé, voor ons is er een punt bereikt, dat het genoeg geweest is. We vragen de afvoering van dit punt. We hopen dat het college daar toch allemaal eens goed over wil nadenken over hetgeen dat ik gezegd heb. Dit gaat niet meer over goed bestuur. Dit gaat meer en meer over het uit handen geven van het bestuur. Dit gaat over een vorm van privatisering van het bestuur en daar kunnen wij ons absoluut niet in terugvinden. En daarom vragen wij die afvoering van punt 20 en 21 vanavond op de agenda.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden, voor uw uiteenzetting. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Ja, de goede tussenkomst van collega Van der Coelden maakt het mij mogelijk om mijn tussenkomst samen te vatten. Kris heeft perfect verder gebouwd op de redenering, die ik al een deel ontwikkeld heb bij de begrotingsbesprekingen in december. En ik moet zeggen, Kris, we zitten ondertussen bij het aanstellen van bureaus ruim over het miljoen. Ik heb het nu niet berekend aan hoeveel we zitten, maar als ge alles samentelt, zitten we – vrees ik – daarboven. Ik had opgeschreven als titel – en u hebt het ook gezegd, u hebt hetzelfde aanvoelen – “het is genoeg geweest met de aanstelling van externe communicatiebureaus”. Maar zijn het communicatiebureaus? Of als ge naar het resultaat kijkt, stel ik mij soms de vraag – en ook mijn collega’s in de fractie – zijn het geen reclame- en propagandabureaus als je merkt op de wijze waarop ze op het einde tewerk gaan? We hebben in het begin van de bestuursperiode inderdaad de informatiedienst uitgebreid. Er zijn ook mensen bijgekomen of toch iemand bijgekomen voor participatie. Met andere woorden, zowel voor informatie, communicatie als participatie hebben we onze eigen administratie versterkt. Het geeft de indruk dat elke schepen met één of ander project daar ook onmiddellijk een communicatiebureau bij nodig heeft en niemand wil voor de collega’s onderdoen. Vandaar heel doelbewust mijn tussenkomst bij het begin van de zitting. Niet voor die paar weken, maar wel omwille dat we met het stadsbestuur toch wel eens zicht moeten hebben “wat is voor ons participatie”, “op welke wijze willen we dat de bevolking participeert”. We zijn ondertussen 2,5 jaar verder en we merken op welke wijze het loopt. We hebben op den duur geen schepen voor participatie, maar een schepen om externe bureaus voor participatie aan te stellen. De kostprijs voor die communicatiepartner 68.000 euro, maar voor de algemene en de juridische ondersteuning 200.000 euro. Ja, collega’s, we hebben een topambtenaar aangeworven om de grote projecten op te volgen en we weten dat voor de andere grote projecten ondertussen ook al bureaus aangesteld zijn. Ik vrees, collega’s, dat we gewoon aan het overdrijven zijn. Ik ga hier – ik heb het gezegd, ik ga mijn tussenkomst samenvatten – mij toe beperken. Overdrijf alstublieft niet verder.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch en daarna aan de heer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Alles is veruit gezegd, mevrouw de voorzitter. Maar ik wil er toch nog een paar details aan toevoegen. Moesten we dan kunnen ervaren, dat die bureaus, die worden aangeworven of aangeduid bv. voor participatiebegeleiding of voor wat dan ook, inhoudelijk kwalitatief hoogstaand werk zouden afleveren, dan zou ik nog zeggen.

Maar als ik mij beperk tot het geval participatie op zich en zeker in dit dossier, dat vanavond voorligt, waar we vanavond nog moeten goedkeuren dat er dus een bureau zou worden aangeduid op het ogenblik dat heel de procedure al toch in een redelijk vergevorderd stadium zit en de bevolking in heel dit ruimtelijk uitvoeringsplan H. Heymanplein annex bibliotheek nog maar één keer als dusdanig is geconsulteerd, dan stel ik mij daar inhoudelijk vragen bij. Ik kom daar straks als het nog nodig zou zijn op terug. En collega Van der Coelden heeft natuurlijk gelijk als hij zegt van kijk, het onderscheid tussen ambtenaren en externen is er. En dat is duidelijk. En daar waar ik vroeger en vanuit onze fractie zelfs al gewaarschuwd heb dat het college en de meerderheid de politieke beslissingen moet nemen en zich ook niet te veel inhoudelijk moeten laten leiden door inzichten vanuit de administratie, maar zelf politieke beslissingen moeten durven nemen, is het nu zo – en dat is duidelijk – dat ook inhoudelijke beslissingen over de visie, niet enkel over participatie, over communicatie, maar over inhoudelijke beleidsvisies, dat die stilaan meer en meer door bepaalde externe bureaus worden aangereikt, opgedrongen en gevolgd. En dat is een teneur, die niet alleen verwerpelijk is, maar die zelfs destructief is voor de verdere ontwikkeling van deze stad. En daarom moeten we daar hic et nunc duidelijk een halt aan toeroepen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik sluit mij grotendeels aan bij de vorige sprekers en ik ga dan ook niet herhalen wat ze hebben gezegd. Ik wil alleen één correctie aanbrengen aan wat is gezegd en dat is namelijk over de participatie. Wat hier voorligt, is geen participatiepartner die men zoekt, maar een communicatiepartner. Als je goed leest wat daar staat, dan is dat iemand die eigenlijk er moet voor zorgen, dat alles goed wordt verkocht aan de bevolking, aan de mensen uit de buurt, enz... Dus ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Ja, iemand die eigenlijk ervoor zorgt, dat de visie die er wordt ontwikkeld, dat die eigenlijk de steun krijgt – want het staat er bijna letterlijk zo in – en dan denk ik dat dat iets helemaal anders is dan participatie/participatie. Dat is tweerichtingsverkeer en dat is zelfs in deze aanbesteding op dit voorstel dat hier voorligt zelfs nog niet eens sprake van. En een tweede toevoeging, dat ik toch wil maken, is dat de presentatie die we hebben gekregen over de visie-tekst rond de bibliotheek, die is ook niet gegeven door iemand van het stadspersoneel, waar ik zou van verwachten van kijk, er zijn hier toch mensen in de bibliotheek die voldoende capabel zijn om daar een visie rond te ontwikkelen. Daar is dus blijkbaar ook al iemand van een studie-bureau voor aangesteld. Dus nog voor dat we eigenlijk hier in de gemeenteraad daarover een beslissing nemen, is daar al iemand die dat heeft gedaan.

En dan vraag ik mij af van waar is dat beslist, dat die persoon, dat studie bureau of die deskundige dan, extern die visietekst maakt? Dus ik denk dat er inderdaad een ja, een grens wordt overschreden en dat we hier moeten voor zorgen, dat er hier, ja, eerst en vooral de participatie-ambtenaren van de stad echt zorgen voor participatie en ten tweede, als er juridische zaken en realisatie van de bibliotheek moet gebeuren, als je daar 200.000 euro aan een extern bureau voor geeft, ja, dan denk ik dat het misschien eens een eerdere overweging moet zijn of dat je in de stad geen jurist moet aanwerven voor alle zaken die hier zich aan de stad voordoen? Want met 200.000 euro daar spring je toch al een heel eind mee, denk ik.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik was niet van plan bij deze punten het woord te nemen, maar aangezien de verenigde oppositie – de 4 oppositiepartijen – allemaal samen de afvoering van deze punten vragen en omwille dus van de motivatie die ze daarbij geven, vind ik het wel mijn taak als burgemeester om daarop te reageren. En dat is uw goed recht en het is ook begrijpelijk. De 5 grote werven, de 5 grote projecten worden hier allemaal samengevoegd en alle mogelijke externe instanties – studie bureaus, participatie bureaus en dergelijke meer, communicatie bureaus – als men dan het sommetje maakt en tot 1 miljoen komt, zoals mijnheer Van der Coelden dat zegt, ja, dat is een cijfer dat dus indruk maakt. En dat is een hoog cijfer. Maar het gaat dan ook om de 5 grote werven, de 5 grote projecten die deze stad en die dit stadsbestuur de komende jaren verder wil afwerken. De vraag is natuurlijk, ja, niet alleen het grote cijfer van, maar is dat nodig. En sommige van de collega's, die daarnet zijn tussengekomen, hebben dat bij vorige gelegenheden nog al gedaan. En het antwoord ja, het is misschien, het zal misschien eentonig klinken, maar ik moet toch nog eens herinneren aan de reden waarom wij dus voor verschillende zaken een beroep doen op communicatie bureaus, participatie bureaus, studie bureaus en dergelijke meer. In deze – en het is goed, denk ik, dat mijnheer Maes eraan herinnerd heeft – dus dat het nu enkel alleen gaat dus om communicatie en juridische ondersteuning en niet om participatie. Bijna al deze projecten zijn projecten dus, die eigenlijk al vrij lang lopen hé. Die een lange voorgeschiedenis hebben. En ik denk bv. ja, zeker en vast het H. Heymanplein. Ik zat samen nog met Jos De Meyer in het college, toen het toenmalige college daar al over nadacht en dat er plannen werden gemaakt en schetsen werden op papier gezet. Dus de discussie over het H. Heymanplein over die bibliotheek is al zeer lang lopende. Nu ja, waarom doen wij een beroep op externen? Ofwel om reden dat wij ja, de capaciteit niet in huis hebben. Dat wij onze mensen, die dat wel zouden kunnen, daar niet voor kunnen inschakelen, omdat dan hun reguliere taken en andere taken zij die niet zouden kunnen uitvoeren. Vandaar ook dat dat een tijdelijke inzet is uiteraard.

Ofwel omdat wij natuurlijk ja, met een zodanig complexe of gespecialiseerde materie te maken hebben - want in toenemende mate doen wij ook inderdaad een beroep op gespecialiseerde juristen en juridische ondersteuning – dat het een zodanig complexe en gespecialiseerde materie is, die wij echt letterlijk moeten inkopen. Nu, het beleid, mijnheer Van der Coelden – en dat weet u ook en dat is in het verleden ook altijd het geval geweest – ja, het beleid wordt door deze raad, wordt door de stad bepaald en niet door externe instanties en niet door bureaus die zelf het beleid uittekenen. Het beleid wordt niet uitbesteed, het beleid wordt niet geprivatiseerd. Integendeel, de keuzes die we gemaakt hebben – meerderheid tegen oppositie, ja – in de uitvoering en in de realisatie en de concretisering van die keuzes worden wij ondersteund en doen wij een beroep op externe krachten, maar het beleid wordt hier en alleen hier bepaald.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Dan stel ik voor dat we stemmen over de ... Ja?

DE MEYER: Nog twee elementjes.

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Burgemeester, ik heb het u in december ook reeds gezegd, gij onderschat en het college onderschat zijn eigen administratie. Ik denk qua deskundigheid, dat we zelden zoveel deskundigen ...

BURGEMEESTER: Dat is juist, dat is juist.

DE MEYER: ... Ik mag uitspreken, collega's? Dank u wel. Dat we zelden zoveel deskundige mensen gehad hebben als nu. Alstublieft, geef hen de kans op een aantal grotere projecten ook hun ding te doen, zodanig dat ze zich ten volle gewaardeerd weten binnen de administratie. Een eerste element zonder dat ik er verder wil op ingaan. Tweede element, u zegt "het beleid wordt niet uitbesteed". Ik zou maar op één element willen wijzen. Het was uw stelligste overtuiging en ook van uw partij en het stond ook als één van de twee of drie kernpunten in uw programma, dat er een tweede toegang zou komen onder de grote markt. Maar het is onder invloed van externen, dat dit uiteindelijk geschrapt is. Dus om te zeggen "het beleid wordt niet uitbesteed", het is iets genuanceerder dan dit.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ja, sorry, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Als ik sommigen meewarig zie knikkebol-len als we het hier hebben over participatie en dat daar vrij weinig over beslist is of aan gedaan is in heel dit project van H. Heymanplein, bibliotheek en aanverwanten, dan grijp ik toch terug naar het verslag van de vergadering van de stuurgroep project H. Heymanplein.

Waar in punt 5 “beslispunten voor het college van burgemeester en schepenen” het volgende staat: “Ter validatie van de beslissingen in deze stuurgroep zal aan het college goedkeuring gevraagd worden om een mogelijkheidskader ...” – het woord is niet onbelangrijk – “... een mogelijkheidskader voor participatie uit te werken en een stakeholder mapping te doen. In functie daarvan kan ...” – kàn – “... een participatietraject worden uitgestippeld”. Met andere woorden, over de participatie wordt nog over nagedacht, wordt zelfs nog over, is men zelfs nog niet zeker of dit nodig is. Het kàn worden uitgestippeld. En dat is een vergadering van februari en men verwijst dan naar een vergadering van de volgende stuurgroep, die als het klopt met hetgeen dat hier in het verslag staat, zou doorgedaan zijn deze week dinsdag, 20 april. Wij hebben daar uiteraard nog geen verslag van gekregen. Maar ik wil maar zeggen, als men eind februari – want het is een vergadering van 23 februari – aanhaalt, dat er een mogelijkheidskader voor participatie moet worden uitgewerkt en dat een participatietraject zou kunnen worden uitgestippeld, dan begrijp ik zeer goed, hoe het met de participatie vanuit deze stad gesteld is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En ik zie dat er ook ... Ja, mevrouw Geerts heeft haar hand opgestoken. Ja, mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik wil kort ook nog eens op iets terugkomen, wat hier gezegd is. Burgemeester, ja, u zegt neen, we hebben het beleid in handen en dergelijke. Maar één van de allé, zaken die wij echt wel frappant vonden, was bv. al de onderhandelingen rond de aankoop van de gronden aan Puyenbeke. Dat is een advocaat, dat dat komt vertellen, die dan ook vertelt over een methodiek. Ja, we hebben een paar keer samengezeten, we gaan nog eens een paar keer samenzitten. Allé, wij waren toch echt wel wat geschoffeerd. De aanleiding is zo nog niet geweest om dat eens naar boven te brengen. Maar wij vinden dat echt wel niet normaal. Zaken, die de stad moet aankopen, daar zijn jullie voor verkozen, daar zijn jullie voor bevoegd en dat is geen economisch spelletje dat een buitenstaander moet doen. Dus ik bedoel, dat was een heel ernstig voorbeeld van ja, hoe ver dat ge het uit handen geeft. En ge hebt daar ook niet op gerepliceerd in uw antwoord hé. Ik vind dat wel jammer. Maar we waren daar echt wel door geschoffeerd, dat jullie het zover uit handen geven.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord ... Ja, burgemeester? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen over de afvoering. Dus de afvoering van punten 20 en 21. We gaan over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor de afvoering? En dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige meerderheid.

Dus dan gaan we verder met de bespreking van punten 19, 20 en 21. Ik heb daarvoor schepen De Meester in eerste instantie. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik luister eerst naar de schepen en vraag daarna het woord.

VOORZITTER: Ja, dat dacht ik. Schepen De Meester, ja?

DE MEEESTER: Inderdaad, wat het ontwerp van H. Heymanplein betreft, dat bouwt uiteraard voort op de conceptstudie – het is hier ook al aangehaald – goedgekeurd in de gemeenteraad van februari 2017. Ik denk dat het zeer grondig is toegelicht in de commissie. Dus ik denk dat we daar een heel grondige bespreking gedaan hebben.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Het woord wordt gevraagd door de heer Wymeersch, de heer De Meyer, de heer Van der Coelden en de heer Luk Huys. Dus mijnheer Wymeersch, ik geef je eerst het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik ga proberen vrij kort te zijn. Waarom? Omdat inhoudelijk het voorlopige ruimtelijke uitvoeringsplan dat voorligt, inhoudelijk weinig inhoud heeft. Het is vrij fragmentarisch en amateuristisch. En ik verklaar mij nader. Waar wij verwachten dat – zeker van dit college en verschillende collega's hebben er al naar verwezen – dat er verschillende grote werven in de stijfbeugel zitten, dat dit college er toch niet in lukt om daar een bepaalde globale min of meer samenhangende visie rond te ontwikkelen. Men is hier in het centrum van deze stad bezig effectief aan het denken of aan het voorbereiden een aantal zeer belangrijke en vrij dure dossiers. Ik verwijs naar de nieuwe vleugel van het stadhuis, ik verwijs naar de Grote Markt en ik verwijs naar het H. Heymanplein. In vogelvlucht 200 m van mekaar gelegen, maar zonder enige samenhang op papier gezet en in ontwikkeling gebracht of bijna in ontwikkeling gebracht. Een fragmentaristische politiek, die ik dus vrij amateuristisch noem. Nu is de ontwikkeling van het H. Heymanplein en vooral dat van de bibliotheek – en de burgemeester heeft er daarnet naar verwezen – zeker geen jong dossier. Als ik mij niet vergis, was de bibliotheek of stond de bibliotheek bijna in de steigers onder het schepenambt van de toenmalig bevoegde schepen Lieve Van Daele. Als ik mij niet vergis is dat een jaar of 12 à 13 geleden. Het zal zoiets zijn. Maar dat is dan als ik mij niet vergis vooral ook omwille van financiële redenen – dat is langer dan 9 jaar geleden, anderhalve legislatuur en dan nog wat, tot daaraan toe – maar vooral om financiële redenen. Als ik mij goed kan herinneren, was de prijs die toen vooropgesteld werd door het toenmalige college net wat – en ik zal mij zacht uitdrukken – net wat minder dan de prijs die op dit ogenblik wordt vooropgesteld wat betreft de bibliotheek. En dan heb ik het nog niet over de ontwikkeling op en rond en eventueel zelfs onder het H. Heymanplein.

En ik heb een aantal punten ook aangebracht als kritiek, als opmerkingen tijdens de commissie, waar ik de suggestie heb gedaan – alhoewel ik goed beseftte dat dat inderdaad niet kon, maar desalniettemin – dat de 2 pleinen die in ontwikkeling zijn of waar wordt nagedacht over het

herontwikkelen van, nl. de Grote Markt en het H. Heymanplein, van die in zijn globaliteit te bekijken en als één geheel te willen ontwikkelen. En dat men daarvoor beter – zo had ik dan toch geredeneerd als men een globale visie op de stadskernvernieuwing heeft – had men toch moeten proberen minstens daar één architectenbureau en één ontwikkelaar te moeten vaststellen of te moeten aanstellen. Dat heeft men dus niet gedaan. Weer eens, men saucissoneert alle projecten afzonderlijk, met als gevolg dat het dus weer een wirwar van stijlen zal worden. En de schepen kan zeggen van ja, in onze materiaalkeuze gaan we daar wel rekening mee houden, dat het onderscheid niet te groot is, enz..., enz... Het is wat het is en het zal zijn wat het zal zijn. Ik stel vast, dat men dezelfde weg opgaat als wat men de voorgangers heeft verweten. En dat zal dus niet beter worden. Ik heb zo eens grosso modo geschat wat die grote projecten – en ik reken daar gemakkelijks halve het zwembad bij – de eerstvolgende jaren, laat ons zeggen op termijn van 5 jaar zal kosten aan deze stad. En ik kom op een bedrag van ongeveer – en dan zijn er bepaalde bedragen zelfs nog niet volwaardig of kunnen zelfs nog niet volwaardig worden ingeschat, nl. de Grote Markt en het H. Heymanplein zelf – maar ik denk dat we niet ver van de 100 miljoen euro zullen zitten wat betreft die verschillende projecten. Nu, als ge het ruimtelijk uitvoeringsplan of ten minste de voorlopige vaststelling bekijkt, dat is vrij algemeen. Er is één ding dat er uitspringt, eigenlijk twee. Eén, de bibliotheek. Dat is blijkbaar het heiligdom, dat moet gebouwd worden en liefst zo rap mogelijk deze keer. En aan de andere kant zijn er toch nog twee dingen, die ook opgevallen, het groen en het behoud van een aantal bomen en vooral ook de maatregelen inzake verkeersafwikkeling op en rond dit plein of niet meer op en rond dit plein, wat er ons toe noopt om te denken dat inderdaad dit alles kadert – wat mobiliteit betreft – in de uiteindelijke opzet van het verkeer zoveel mogelijk uit de stadskern weg te houden. Met als gevolg dat de stadskern in plaats van leefbaarder en aangenamer te worden, inderdaad totaal onleefbaar zal zijn, omdat er gewoonweg geen volk meer op afkomt en zijn – hoe noemen ze dat op zijn Sinneklouas – zijn getes (?) niet meer zal vinden. Dat is nog een goe woord hé. We zitten ... Dus de bibliotheek is er, die gaat er komen. Maar voor de rest is alles wollig en hangt het nog in de lucht. En de schepen in de commissie heeft in feite zonder het met zoveel woorden te zeggen ook bevestigd, dat de verdere ontwikkeling over het al dan niet aanwezig zijn van die nieuwe supermarkt, enz... met al wat erbij komt kijken – woongelegenheden en erboven en er onder parkeergelegenheid – dat dat allemaal nog hangende is. Dat men moet afwachten, omdat daar spelers zijn, die in dat spel willen meegaan. Dus allemaal zeer onduidelijk. En als ik dan zie, dat men opteert voor – stel u voor – een handelsplint, een handelsplint, die begint aan de Grote Markt en die heel de rechterkant van het H. Heymanplein zal beslaan, inclusief dus die eventuele supermarkt die er zal komen, dat bevestigt mijn

aanvoelen dat ge met dit project juist dezelfde weg dreigt op te gaan dan met het Stationsplein. Waar men ook zo'n handelsplint op poten heeft proberen te zetten. Ze ligt er die handelsplint op het Stationsplein. Ze is leeg. En als er iets gebeurt, is het zeker geen handel die er gedaan wordt. En dat risico loopt men hier dus ook. Meer nog, ik vind het erg dat men nu nog extra zulke dingen gaat op poten zetten, terwijl de handel en de wandel en alle neringdoenerij in deze stad gebukt gaat onder allerlei zaken. Leegstand tot en met. Men heeft, al jaren doet men de moeite om de leegstand in de Stationsstraat, het stadscentrum, de Grote Markt, ik heb het nog niet over de Nieuwstraat, de Kokkelbeek en de Ankerstraat, om dat tegen te gaan. Daar geraakt men niet aan uit. Dat kan men niet omkeren. Maar men gaat nog een bijkomend handelsplint bedenken en op poten zetten. Geloof het wie gelove kan, maar dat gaat mijn petje te boven. Participatie, ik kom er nog eventjes op terug, mijnheer de schepen – en ik kijk speciaal naar schepen Hanssens, omdat die nogal meewarig zat te knikken toen ik het had over het gebrek aan participatie – ik herinner mij in deze legislatuur één participatiemoment. September 2019 in de bibliotheek, waar dus aan de hand van pancartes en dergelijke en een beetje uitleg aan de omwonenden kond werd gedaan wat nu eigenlijk zou gebeuren. Vertrekkende vanuit het concept, maar met een aantal opmerkingen die er toen geweest waren in het verleden op de plannen, die onder de voormalige schepen van ruimtelijke ordening, mevrouw Geerts, naar voor zijn gebracht en die dus inderdaad toen het niet gehaald hebben. Dezelfde opmerkingen bleven. Ik heb daar letterlijk verschillende keren horen zeggen door mensen die daarop afkwamen “dit is oude wijn in nieuwe zakken”. En als ik dan zie naar de opmerkingen, die daar toen geformuleerd waren en die ook ergens op papier staan – en ik heb net wat papieren gelezen ondertussen van het H. Heymanplein – dat er weinig of niet aan wordt tegemoetgekomen. Dan gaat men dus regelrecht, dan zou men het bijna geloven dat het de bedoeling is om zo weinig mogelijk participatiemomenten in te lassen, omdat men weet dat de belanghebbende buurtbewoners nog altijd met hun zelfde vragen en zonder de goede antwoorden opgescheept zitten. En ik heb de indruk, dat de vorige plannen van het vorige college, dat die niet zijn kunnen doorgaan, omdat men daar in zijn eigen voet heeft geschoten om te expliciet en te gedetailleerd al naar buiten te willen komen.

Ge kunt er lachwekkend rond doen en het was waarschijnlijk met de beste bedoelingen dat dit is geprobeerd, maar er is zelfs een maquette aan te pas gekomen met de bedoeling van het visueel te gebruiken en met een bepaalde overredingskracht om de mensen visueel te laten zien van zo gaat het knap zijn. Die staat bij Christel op het nachttafeltje of zo. Nu soit, daar waar men in de vorige legislatuur te expliciet was met de nefaste gevolgen, is men nu zo algemeen en zo wollig, dat men hoogstwaarschijnlijk – en daar vrees ik voor – ook hier weer in dezelfde voet zal schieten met alle gevolgen van dien. Het is een voorlopig rup, maar het staat in zo wishfull thinking dat ik denk dat ik ervan overtuigd ben dat het niet meer of niet minder is dan een rookgordijn dat men zelf spuit. Nog even kort de bib. En ik heb hier al verschillende dingen gehoord expliciet. Ik kan het mij niet voorstellen hé, maar volgens sommigen moet dat dus een trekpleister worden waarvoor men van heinde en verre bussen Japanners, Chinezen, Indiërs en God weet wat naar Sint-Niklaas gaat laten komen om te kijken hoe knap en hoe mooi en hoe prachtig dat dat allemaal is, langs buiten, langs binnen, architecturaal. Het moet magnifiek zijn. Dat wordt dus dé nieuwe trekpleister van de stad. Duur zal het in ieder geval zijn hé. Het is al meer dan 15 miljoen zonder dat er al één lijn getekend is. Maar dat zal het in ieder geval zijn. Collega's, wij spreken over een bibliotheek. Mag dat een knap gebouw zijn? Ja. Mag dat architecturaal volledig in orde zijn? Ja. Mag dat eigentijds zijn? Ja. Moet dat passen in de omgeving? Ook. Maar op de eerste plaats moet het een bibliotheek zijn. Dat moet geen object zijn waar mensen naar komen kijken. Een bibliotheek moet functioneel zijn in functie van het boek en in functie van de lezer en in functie van alles wat met letterkunde, literatuur en het woord en de taal te maken heeft. Punt aan de lijn. Daar zijn inderdaad, burgemeester – daar hebt ge gelijk in – randgebeurtenissen, die daarmee verwant zijn en die kunnen daar perfect in het hele culturele spectrum kunnen die daar inderdaad ook plaatsvinden. Maar meer niet hé. Een bibliotheek is een bibliotheek. En dat moet dus geen uithang..., een visitekaartje ... Het mag een visitekaartje zijn van de stad, maar niet op de eerste plaats. Daarmee wil ik afronden, mevrouw de voorzitter, collega's. Waar het niet – en daar rond ik dan volledig mee af – de incorporatie van het Huis van het Kind in de bibliotheek. Ik heb daar – ik heb er niet van wakker gelegen, ik lig dikwijls wakker, maar daar echt niet van – maar mij is het nog altijd niet duidelijk wat de connectie zou moeten zijn tussen aan de ene kant de functie van een bibliotheek en het Huis van het Kind. Ik denk dat ge daar de functie van de bibliotheek mee uitholt en de functie van het Huis van het Kind mee bezwaart. En de eigenheid van beide functies inderdaad geen eer aandoet.

Men heeft blijkbaar het idee opgerakeld of gevonden als ik mij niet vergis in de stad Aalst – dat kan best zijn, dat kan best leuk zijn, kan best knap zijn – maar omdat de ene in het water springt, moet de andere er niet achter springen. Daarom, ik begrijp die symbiose niet van het Huis van het Kind in de bibliotheek. Ik denk dat dat ten onrechte is en dat dat oneer zal doen aan de beide functies van deze twee zaken. Later op de avond – als ik de mogelijkheid nog heb – zal ik aanreiken waar en hoe en op welke manier het Huis van het Kind wel beter zou geïncorporeerd worden, maar dat zullen we dan wel zien en horen. Tot daar mijn tussenkomst, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, mijn tussenkomst bestaat uit een vooraf, een inleiding, 8 vragen en een conclusie. Vooraf. Ik ga het vanavond niet over de bib hebben, maar wel over het rup. Uiteraard staat het collega's vrij om het daar wel over te hebben. We hebben het daar twee gemeenteraden geleden reeds over gehad in onze interpellatie. En we hebben toen gepleit voor een betaalbare bib, maar met de nodige uitstraling. En erop gewezen dat 10 jaar geleden de raming 11 miljoen was en dat we vandaag op 15,5 miljoen zitten. Dat als vooraf. Mijn inleiding. Collega's, vorige legislatuur hebben we de conceptnota H. Heymanplein besproken in de gemeenteraad. De collega's, die er toen reeds bij waren, herinneren zich ongetwijfeld de vurige pleidooien van collega Marc Heynderickx voor meer inspraak van de buurtbewoners, voor een leefbaar H. Heymanplein, maar ook van de omliggende straten. Deze zorg blijven we vandaag uiteraard delen. Het is ook logisch, dat we in ons partijprogramma – want we hebben ondertussen gemeenteraadsverkiezingen gehad – in 2018 daar aandacht voor hadden. En ik wil drie dragende zinnen uit ons programma citeren. Onder het hoofdstuk groene stad hebben we gezegd “Het H. Heymanplein wordt een groene oase in de stad. In nauw overleg met de buurt, bewoners, handelaars en dienstverleners wordt bekeken hoe deze groene opwaardering hand in hand kan gaan met een voldoende bereikbaarheid van dienstverlening en handelszaken en de leefbaarheid in de omliggende straten”. Een tweede zin onder bereikbare binnenstad “Ondergronds bewonersparkeren vanuit de ruime buurt op de ondergrondse parking op het H. Heymanplein”. En drie, bij participatie en inspraak “Het gebrek aan inspraak heeft geleid tot burgerinitiatieven onder andere in de omgeving van het H. Heymanplein. Deze initiatieven tonen aan, dat bewoners zeggingschap willen wat er in hun omgeving, in hun wijk gebeurt. Zij zijn de ervaringsdeskundigen, die de noden van hun buurt aan den lijve ervaren”. Tot hier kort drie citaten om even te situeren hoe wij principieel over deze buurt denken. We vernemen dat er heel wat individuele gesprekken en overleg geweest is met mensen en organisaties. Op zich is dat uiteraard waardevol.

Alhoewel dat sommigen beweren en dat sommige mensen het zo'n beetje aanvoelen, dat het wel soms verdeel en heers is. 8 vragen. Mijn eerste vraag is in verband met de inspraak. Wij vragen vanuit onze fractie heel uitdrukkelijk en met aandrang naar een bijkomende actieve en tijdige informatievergadering in de loop van het openbaar onderzoek. En we weten, strikt juridisch is dit niet noodzakelijk. Als vervolg op de informatievergadering van 14 september 2019. Dit laat toe dat de buurt met kennis van zaken kan deelnemen aan het openbaar onderzoek en resterende opmerkingen kan formuleren en op basis waarvan het ontwerp-rup mogelijks nog kan bijgestuurd worden. Tweede vraag, in verband met de parkings. In de conceptnota was er sprake van 98 bovengrondse parkings. 52 op het plein in de omgeving van de galerij, 39 in de omgeving van het Castrohof, 7 in het dreefje naar de Mgr. Stillemansstraat. Kan het schepencollege uitdrukkelijk dit herbevestigen, dat dit effectief bij de uitwerking zo zal blijven? Voor de ondergrondse parking is er in de conceptstudie sprake van 160 parkings op 2 bouwlagen. Hierbij hebben we dezelfde vraag. Een uitdrukkelijke bevestiging daarvan dat het effectief zo zal blijven. En mijn derde vraag, is deze parking ook bruikbaar voor de bewoners, die in de buurt van het H. Heymanplein wonen? Mijn vierde vraag is in verband met de projectontwikkelaar. De projectontwikkelaar, die de oude bib koopt en een nieuw project ontwikkelt, moet zorgen voor één, een supermarkt van ongeveer 1.400 m². Twee, voor 44 wooneenheden, voor een ondergrondse parking, 2 bouwlagen, 160 parkeerplaatsen én hij moet een doorgang realiseren onder meer naar het Gildenhuis. Kan het schepencollege herbevestigen en zich sterk maken, dat dit effectief op deze wijze zal gerealiseerd worden ofwel door de projectontwikkelaar, ofwel bepaalde onderdelen door het stadsbestuur zelf? Mijn vijfde vraag betreft de omliggende straten. Eén van de grote zorgen in de buurt is wat met het doorgaand verkeer gebeurt, dat vandaag over het plein rijdt van oost naar west. Wat is de impact ervan op de omliggende woonstraten? Is dit in kaart gebracht? Werden en worden – en ik heb een suggestie gegeven hoe en wanneer – de bewoners van deze straten bij het verdere overleg effectief betrokken, zodanig dat er voor hen ook een reële participatie is? Zes, kan de donderdagse markt verplaatst worden en op welke wijze? Bij kermissen, Vredefeesten, Sint in de Piste, enz... En is hiermede voldoende rekening gehouden bij de plannen voor het H. Heymanplein? Zeven, wat zal de uiteindelijke kostprijs worden van het project H. Heymanplein? Zelfs al is dit grotendeels voor volgende legislatuur, dan nog lijkt het mij belangrijk dat we bij de aanvang hier toch enig zicht op hebben. Mag ik er u opmerkzaam op maken, dat we voor het zwembad en voor de Grote Markt onmiddellijk daar zicht op hadden, dat daar onmiddellijk een raming was. Ik weet wel, dat was voor deze legislatuur, maar nog veel meer, als het voor een volgende legislatuur is, want niemand garandeert dat de collega's, die nu vooraan zitten, daar nog zullen

zitten in de toekomst. Met andere woorden, als ge iets doorgeeft met een dergelijke kostprijs, dan getuigt het van een zekere eerlijkheid om te zeggen wat die kostprijs is. Acht, ik was niet zinnens van daar iets over te zeggen, maar ik ga het toch doen, omdat collega Wymeersch er al op gealludeerd heeft, eenheid van visie. Ik ben het daar principieel mee eens voor wat betreft eenheid van visie Grote Markt en H. Heymanplein. Desalniettemin wil ik u waarschuwen voor een piste, die ik hoor in de wandelgangen van het stadhuis, nl. om opnieuw de Vlaamse Bouwmeester hierbij te betrekken en zijn advies te laten geven. Maar u weet, dit advies is nooit vrijblijvend. Collega's, ik heb groot respect voor het instituut van de Vlaamse Bouwmeester, maar weet dat zijn optreden in sommige Vlaamse steden – en naar mijn persoonlijke mening was dat ook bij ons zo – niet altijd getuigt van de allergrootste kennis van de plaatselijke situatie. Dus toch wel eventjes een kleine waarschuwing, let op, denk na voor ge dergelijke zaken doet. Collega's, als ge mijn tussenkomst goed hebt beluisterd, dan weet ge dat we ons niet a priori negatief ten aanzien van dit project uitspreken, maar dat we wel nog heel wat vragen en heel wat zorgen hebben ook en heel sterk naar de participatie van de buurt. Want wij hebben niet alleen de waarheid in pacht en jullie zeker ook niet. Niemand van ons. Wij zullen aandachtig luisteren naar de antwoorden die we krijgen, zodanig dat we met kennis van zaken daarna een gefundeerde stemhouding kunnen innemen. Dank u.

VOORZITTER: Oké, dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. En het zal een stuk korter zijn dan de tussenkomsten van de twee vorige collega's. Allé, om te beginnen omdat het rup – voor zover dat wij dat bekeken hebben en dat is ook gezegd door de schepen in zijn inleiding – voor een heel groot deel verder bouwt op de conceptstudie, die tijdens de vorige legislatuur gemaakt is rond het H. Heymanplein. En dat omzet in een, zal proberen omzetten in een ruimtelijk bestemmingsplan, dat een stukje verder gaat op een aantal punten. We weten nu wat het kader zal zijn, waarbinnen dat er aan projectontwikkeling zal kunnen worden gedaan op de plaats van de huidige bibliotheek. Wat het kader zal zijn waarbinnen de nieuwe bibliotheek ja, gestalte zal moeten krijgen. Dus dat zijn verfijningen. Er zijn ook – we zijn niet te beroerd om dat toe te geven – er zijn ook een aantal verbeteringen. Het feit dat men opteert – laat ons hopen dat het lukt – voor het behoud van de volledige bomerij die er nu staat tussen de rijweg op het H. Heymanplein en Gildenhuis/bibliotheek is zeker een, geeft zeker een meerwaarde aan dit rup. Ja, de omstandigheden hebben het ook wel wat gemakkelijker gemaakt op sommige vlakken.

Het feit dat er geen stadsbus meer zal passeren op het H. Heymanplein heeft meteen ook het probleem van hoe die bus over het plein zal moeten evolueren opgelost. Dus dat is ook een stap

vooruit. De grote onbekende in heel dat rup is natuurlijk de inrichting van het openbaar domein. Twee puntjes daarbij. Eerst ja, misschien het minder belangrijke, de onduidelijkheid die er toch nog altijd is rond heel die invulling van de site achter het Castrohof. Het is de bedoeling, dat daar gebouwd zou kunnen worden. Het is de bedoeling dat daar een weg gaat liggen, die ja, de brug maakt tussen de Castrodreef en de Hoveniersstraat. Het is ook de bedoeling – of dat bleek althans uit de inleiding – dat daar parkeervoorzieningen behouden worden. Allé, daar komen een aantal vragen, een aantal eisen, een aantal principes samen op een plek, allé wat nu een verloren plek is op heel dat plein, waar ge ook niet direct de ontwikkeling ziet gebeuren of voor uw ogen ziet. Er komen een aantal verwachtingen samen. En wij hebben daar toch wel enig voorbehoud of het rup ja, daar voldoende body heeft om dat deel van het H. Heymanplein ja, om dat echt de gewenste richting in te sturen. Tweede punt van voorbehoud, maar dat heeft minder met ja, de inhoud van het rup te maken als met wat het rup in feite is, dat is heel de invulling van het openbaar domein. In feite zegt het rup daar weinig over. Dat is ook niet echt de rol van het rup. Maar dat maakt wel, dat er een aantal vragen overblijven. Jos De Meyer heeft daar een aantal vragen gesteld, onder meer naar de parkeervoorzieningen op het plein. Nu, wat ons het meest, allé, het meest bezighoudt, is de functie die het H. Heymanplein nog zal krijgen enerzijds als locatie voor de verplaatste donderdagse markt. Bon, dat is drie keer of één keer op de drie dat de donderdagse markt niet volledig of niet op de Grote Markt zal staan en dat die nu verhuist naar het H. Heymanplein. Het is ons volstrekt onduidelijk of het H. Heymanplein daar de nodige ja, infrastructuur voor zal hebben, de nodige inrichting voor zal hebben om die verplaatste donderdagse markt ja, om daar gastheer van te kunnen zijn. Tweede puntje – en dat is dan meer in zijn algemeenheid – het H. Heymanplein als plaats voor evenementen. Het is duidelijk als we de plannen voor de markt bekijken, dat de markt niet meer de gastheer zal kunnen zijn van alle evenementen zoals het dat vandaag is. Gaat het H. Heymanplein daar een alternatief voor zijn? Gaat het geen alternatief zijn? Dat zal in grote mate afhangen van de inrichting van dat plein. Dus het is om die reden, we hebben lang getwijfeld, ik moet dat eerlijk zeggen, of we voor het rup zouden stemmen en dat voorbehoud maken of dat we ons zouden onthouden op het rup, omdat we er wel heel veel goeie dingen in vinden, maar omdat we toch nog die slag om de arm willen houden van de inrichting van het plein, van het openbaar domein. Het is dat tweede geworden. Dus we zullen ons onthouden op de stemming over het rup, met de opmerkingen, de aanmerkingen die ik gegeven heb.

Maar – allé, dat wil ik dan toch ook nog eens beklemtonen – het begin van mijn tussenkomst, het feit dat het rup inderdaad de verderzetting is van het denkwerk dat tijdens de vorige

legislatuur met heel veel moeite en heel veel inzet en weinig studiebureaus gebeurd is door het vorige bestuur.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Luk Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, het project Heymanplein – H. Heymanplein moet ik voor de volledigheid zeggen – is een project met een lang voortraject. Met ruimte voor inspraak en ruimte voor eigenheid van de gebruikers. En dat vraagt tijd, veel tijd. Het is dan ook mooi vast te stellen, dat bijna alle geformuleerde opmerkingen op het masterplan zijn opgenomen in dit rup. We zullen er als fractie op toezien, dat we dezelfde weg blijven bewandelen wanneer we richting ontwerp gaan. Een aantal open vragen zullen immers logischerwijze in de ontwerp-fase van het plein pas op tafel liggen. Pas dan gaan we spreken over de plaats en aantal parkeerplaatsen, aantal en type fietsstallingen, waar komen er bomen en waar komt er een pad of een erftoegang. We weten allemaal, dat dit rup het kader vastlegt waarin het ontwerp moet passen. Het is dus een belangrijk instrument om de verdere vooruitgang mogelijk te maken. Ik dank de bevoegde schepenen voor hun transparantie binnen dit proces, ook wat betreft de toekomstige bib en Huis van het Kind. Onze medewerkers hebben de tijd genomen om onder andere voorbeelden en eigen ervaringen te bestuderen en dit nu om te zetten in een behoeftestudie. En wat me zeer positief klinkt, is het ontdekken van de synergiën tussen de bib en het Huis van het Kind. Het klikt goed tussen deze twee partners. Ik wil toch even iets kwijt over de externe contracten. Ja, het is onze politieke, maar ook rationele keuze om te kiezen voor externe juridische en communicatieve ondersteuning. En de redenen zijn eigenlijk heel eenvoudig. Eén, het gaat om tijdelijke opdrachten. Ik dacht dat de meeste van onder jullie voorstander zijn voor het verschaffen van duurzame werkgelegenheden binnen de stadsdiensten. En dan heb ik het nog niet over het feit, dat bepaalden nu al vinden, dat er te veel A's en B's rondlopen in dit stadhuis. Binnen een bureau vind je verscheidenheid en bijzondere specialisaties terug, die je bijna onmogelijk binnen één persoon kunt vatten. Ten slotte, indien we personeelsleden zouden aantrekken, waar denken jullie dat we ze gaan vinden? De lonen en voordelen binnen de private, juridische en communicatiemarkt liggen zoveel hoger dan wij kunnen aanbieden. Een polyvalent communicatiepersoon voor minder dan 17.000 euro per jaar en een polyvalent jurist voor 50.000 euro per jaar, voor een tijdelijke al dan niet deeltijds contract, indien u ze kunt vinden, wil ik het gerust in overweging nemen. Dus, collega's, onze fractie kan enkel besluiten dat we in zee moeten gaan met externe, gespecialiseerde partners.

Ik zeg het nog eens, dit is niet anders dan in andere centrumsteden en bedrijven van onze omvang. Ik kan u dan enkel oproepen om samen met ons deze punten goed te keuren en de verdere

stappen te zetten richting een kwalitatief H. Heymanplein en een functioneel en mooie bib en Huis van het Kind. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Ik zie in de chat dat raadslid Uytendhouwen het woord heeft gevraagd. Johan, je hebt het woord.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Heel kort hoor. En ik heb uiteraard niets toe te voegen aan de goed gestructureerde en onderbouwde tussenkomst van collega Jos. Alleen, naar aanleiding van het doornemen van het dossier valt mij dan één van de details op, dat er misschien toch nog wel opportuniteit inzigt algemeen naar stadsontwikkelingsprojecten, die door rup's gefaciliteerd worden. We zitten daar in art. 1 met de woonzone, waar wij 3 bouwlagen toelaten. En voor onder meer de zone wonen aan de Kokkelbeekstraat wordt er zelfs een uitzondering voorzien, in de mate dat op bepaalde plaatsen 5 en op andere plaatsen 4 bouwlagen worden toegelaten. Dat wil zeggen, dat we ja, we zitten daar thans met één bouwlaag, waar de winkels en de kappers en zo zitten aan die kant, dat een projectontwikkelaar eigenlijk daar wel een meerwaarde gaat kunnen creëren en grotere ontwikkelingsmogelijkheden krijgt. Kris heeft daarnet ook al gewezen op die mogelijkheid achter het Castrohof. Naar aanleiding daarvan zou ik willen pleiten, dat we die meerwaarde niet laten privatiseren, zal ik zeggen, door die bouwpromotoren, maar dat we daar – het is toch uiteindelijk ook de stad die via die rup's die mogelijkheden creëert – dat we daar als stad ook een beetje meedelen in die meerwaarde en dat we die door de eigenaar-trajectontwikkelaar laten herinvesteren bij wijze van spreken in een vergroening van de openbare ruimte of in verbetering van die openbare ruimte. Zodanig dat het niet alleen een meerwaarde voor de projectontwikkelaar zelf, maar ook een maatschappelijke meerwaarde wordt. We kunnen dat doen via overeenkomst, we kunnen dat doen via stedenbouwkundige verordeningen of lasten aan het vergunningentraject. Gewoon een algemene opmerking, die naar mijns inziens toch wat opportuniteiten biedt voor de stad. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Dan geef ik het woord eerst aan schepen De Meester. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Allé, ik wil niet moeilijk doen, maar wat mij dus opvalt in een inhoudelijk niet-onbelangrijk debat, dat de oppositie inhoudelijke kritiek of toch inhoudelijke opmerkingen heeft op dit dossier. Dat dit vanuit de meerderheid op het dossier rup zelf een beetje wordt aangeraakt door collega Huys, maar voor de rest vanuit de meerderheid de totale stilte.

Ge gaat mij niet wijsmaken, dat die geen enkele inhoudelijke beoordeling hebben vanuit hun eigen fractie. Of is dat daar zo erg gedegenereerd, dat het hier gaat om his masters voice en we stemmen en we mogen naar huis en het is over en uit. Bij sommige fracties – ik zal er geen

kleur opplakken, maar het is aan de groene kant – is dat werkelijk, dat is daar systematisch hé. Ik heb hier van de Groen-fractie inhoudelijk op die jaren nog nooit een inhoudelijke tussenkomst geweten.

VOORZITTER: Ik zal dan het woord geven ...

WYMEERSCH: Dat vind ik jammer voor het politiek debat.

VOORZITTER: ... aan de Groene schepen Wout De Meester.

DE MEESTER: Goed. Ik was eigenlijk blij, dat Kris Van der Coelden al heel wat geduid heeft of correct geduid heeft van mijn antwoord, nl. dat het hier gaat over een ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat is geen conceptstudie, dat is geen pleinontwerp, dat is geen stedenbouwkundige aanvraag voor een gebouw, dat is eigenlijk een set van stedenbouwkundige regels, waaraan al die andere dingen – allé, niet die conceptstudie natuurlijk – maar waar een pleinontwerp, waar een stedenbouwkundige aanvraag in een volgende fase aan moet voldoen. Dus een heel aantal vragen, maar ik denk dat de collega's of dat de verschillende collega's dat ook wel weten, horen minder thuis in een rup, maar ik kan mij voorstellen dat de goedkeuring van het ontwerp rup de aanleiding is om een aantal van die vragen op te werpen. Maar dat maakt het natuurlijk moeilijk om daar in dit kader een antwoord op te geven. Een aantal dingen. Het is inderdaad logisch, dat twee dingen er uiteraard uitspringen, de bib en het groene plein. Ik denk dat dat de logica zelve is, gezien de conceptstudie die hieraan ten gronde ligt en die ook goedgekeurd is in de gemeenteraad van februari 2017. Dus het is ook niet logisch, dat de hele procedure die daarop volgt – van startnota, ontwerp rup – dat die voortbouwt op een goedgekeurde conceptstudie. Dat daar geen bochten van 180° gemaakt worden, is logisch. Anders zouden we ook als college, die daarop verder werkt, ook de gemeenteraad oneer aandoen, want die conceptstudie is immers goedgekeurd. Misschien op een aantal puntjes specifiek ingaan. Informatievergadering en het openbaar onderzoek, ik denk dat we inderdaad de goeie gewoonte hebben om niet gewoon documenten in een openbaar onderzoek te stoppen en dan te wachten tot daar reactie op komt. Dat is ook hier niet de bedoeling. We moeten natuurlijk kijken wat corona mogelijk maakt, wat de meest optimale vorm is om zoveel mogelijk mensen te bereiken en dat op een zo goed mogelijke manier te doen. We zullen dat trouwens ook doen in het kader van het rup, dat we vorige maand of het ontwerp dat we vorige maand goedgekeurd hebben. Was het vorige maand of twee maand geleden? Hoe dan ook over het ziekenhuis zal dat ook gebeuren.

Misschien nog eens verder kijken en we zullen hier wat moeten verdelen tussen de collega's, niet onbelangrijk. De verplaatste markt is inderdaad iets, waar het in de commissie ook over gegaan is. Ook dat zal uiteindelijk natuurlijk zijn definitieve keuzes ook kennen in het pleinontwerp. Maar natuurlijk – en dat klopt ook – moeten we kijken, dat we in het rup dingen

mogelijk houden of dingen mogelijk maken. En in de conceptstudie was inderdaad ook de oefening van die verplaatste markt gebeurd. En het is inderdaad belangrijk, dat we daar een actualisatie van maken, zodat dat mogelijks blijft. Die opmerking is zeker ook mee opgenomen. Die stond in het verslag zeer duidelijk, maar die is ook zeer goed gehoord. Eventjes kijken of er nog stukken zijn, waar ik best op reageer. Ik denk dat de opmerking, hé, mijnheer Van der Coelden had inderdaad terecht een aantal verduidelijkingen, wijzigingen genoteerd. Dat klopt ook. Ik heb het in de commissie ook gezegd, er is zeker in de loop van het traject, van het voortraject van de conceptstudie zijn er heel wat participatiemomenten geweest. Maar er is inderdaad ook al het participatiemoment dat we gehad hebben en waar mijnheer Wymeersch naar verwees, zijn inderdaad opmerkingen op gekomen. En ik denk dat er inderdaad terecht geluisterd is naar een aantal van die opmerkingen en dat daar keuzes gemaakt zijn, die zijn weerslag in dit rup kennen. Achter het Castrohof, dat stemt eigenlijk ook overeen met de principes, die ook in de conceptstudie reeds stonden, maar is het effectief de doelstelling om daar naar een kwalitatiever afwerking te gaan van die rand. Eigenlijk een oefening, die we trouwens ook op een aantal andere pleinen al gekend hebben en waar die uiteindelijke ontwikkeling soms iets langer op zich laat wachten – want uiteraard is het aan de eigenaars van die panden zelf om eventuele stappen daarin te zetten – maar het rup maakt dat mogelijk om niet langer daar achterkanten te hebben, maar daar ook voorkanten te gaan krijgen of allé, meer leven aan die kant te krijgen. Ik denk dat dat op zich een goede mogelijkheid is, die het rup hier creëert. En dan mijnheer Uytendhouwen zijn opmerking rond die opportuniteit, ik denk dat dat inderdaad iets is, dat we moeten onderzoeken. Het is inderdaad ook aan die kant, waar op dit moment - ik denk dat we één bouwlaag en dak hebben aan die panden - dat er inderdaad mogelijkheden zijn om naar een andere ontwikkeling te gaan. En ik denk dat dat een goede suggestie is om te onderzoeken of we daar mogelijkheden hebben om die meerwaarde, om daar als samenleving nog iets meer van te profiteren dan enkel dat daar hoger gebouwd kan worden. Ik denk dat dat een aantal dingen zijn, die specifiek over het rup gaan of die verband houden met het ontwerp rup dat voorligt. Ik ga ervanuit dat de collega's nog aanvullen over een aantal andere zaken, die misschien minder rup-gerelateerd zijn, maar wel vragen die hier of opmerkingen die hier gesteld zijn of gemaakt zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen De Meester. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Zoals schepen De Meester had aangegeven, ja, zijn er heel wat vragen. En ik begrijp al die vragen wel. Maar die vragen, ja, die maken strikt gezien geen onderdeel uit van het rup, zoals dat vandaag voorligt. Maar het rup bouwt wel voort op de conceptstudie, ook zoals mijnheer De Meester al heeft aangegeven. En natuurlijk wil dat ook

zeggen, dat wij vasthouden aan de principes en de keuzes, die daar gemaakt zijn. Dat wil niet zeggen, dat wij blind die conceptstudie aan het volgen zijn. En dan kom ik direct op het punt van de participatie terug. Ik ben eigenlijk bijzonder fier, dat de belofte die we gemaakt hebben in 2017 om in een verdere fase van het rup de opmerkingen, die toen gemaakt zijn door heel wat partijen, gaande van de bakker in de Nieuwstraat tot de opmerkingen van bewoners, dat die meegenomen zijn. En die zijn inderdaad herhaald in die startvergadering. Heel wat van die opmerkingen door bewoners. Dan denk ik over “gaat dat nieuw gebouw niet te dicht bij de Gaudi-blok staan”, “wat gebeurt er met die bomerrij”, “moet die bakker stoppen met zijn activiteiten”, “hoe gaat die bus lopen over dat plein”, “gaat er genoeg plaats zijn voor de bib”, “hoe wordt de CM of de ACV, hoe blijft dat bereikbaar”. Dat al die dingen duidelijk zijn geworden en dat er duidelijke keuzes zijn gemaakt in dat rup. Dus ik begrijp, dat dat niet zo transparant in de zin is van “ja, er is maar één vergadering geweest, dus is dat nu echte participatie”. Maar het is zoals mijnheer Van der Coelden in zijn inleiding zei van het punt van afvoering, het is al rot geparticipeerd in de vorige fase. Die elementen, die hebben wij allemaal meegenomen in ons rugzakje. En dan zijn wij, die zijn nog eens bevestigd geweest in de gesprekken die we gehad hebben, waar ook mijnheer De Meyer naar verwees in die bewonersvergadering en die hebben wij één voor één proberen af te tikken. Wil dat zeggen, dat alle vragen beantwoord zijn? Wil dat zeggen dat alle onzekerheden daarmee beantwoord zijn? Wil dat zeggen dat we alle antwoorden hebben op alle vragen die gesteld worden? Nee, maar die antwoorden, die gaan ongetwijfeld komen in één van de volgende fases van dit project, waarin we naar meer specifieke participatie gaan. En als u verwijst naar de documenten, mijnheer Wymeersch, van de stuurgroep, dan gaat dat vooral over de participatie over de bib. Want daar, over hoe die bib er gaat uitzien, over wat dat daar gaat insteken, ja, daar is al wat gezegd, maar dat is toch wel een proces, waar we aan het begin staan, waar we die projectdefinitie hebben kunnen toelichten op basis van de input en daar wordt gekeken van moeten we niet kijken of we nog iets verder zouden moeten gaan over die bib. Dat gaat niet over het rup en dat gaat ook niet over de conceptstudie an sich. Tweede puntje, dat u hebt aangehaald, is de coherentie van het publieke domein. En u hebt uw bezorgdheid daarover geuit. En ik deel die bezorgdheid, want coherentie van het publieke domein in onze binnenstad is belangrijk. Waarom? Dan wordt de binnenstad leesbaar, dat wordt ook een stukje leefbaarder.

Maar ik kan u wel zeggen of geruststellen, dat die visie er wel degelijk is. En een visie betekent niet, dat we hier gedetailleerde plannen van de toekomstige binnenstad hebben liggen. Dat is niet zo, want zo werkt dat ook niet. De tijdslijn van herinrichting van uw binnenstad is ook veel te uitgestrekt en het zou niet zozeer, het zou niet zo democratisch zijn, moest een bepaald

bestuur een tekening uittekenen en zeggen van dit gaat het worden voor de komende 30 jaar. Zo werkt het project ook niet. Dat zou ook participatie totaal onmogelijk maken en dat zou ook de aanpassing aan de geest van de tijd onmogelijk maken van bepaalde stukken van onze stad. En waar zit die visie dan in vervat? Dan verwijst ik naar de vorige bestuursperiode, het begin van die vorige bestuursperiode, dat we een aantal zeer belangrijke plannen hebben opgemaakt. En we hebben die parallel gemaakt, zodat ze met mekaar in communicatie staan. Dat is het klimaatplan geweest. Misschien nog niet direct een link hiermee. Het lobbenstadmodel, met ook een visie op die binnenstad. Een autoluwe kern met daarrond parkings, met daarrond verschillende functies gebouwd. Dat is het mobiliteitsplan, dat ook een stukje de mobiliteit van die binnenstad heeft uitgetekend, met daarna de precisering, bv. het circulatieplan. En hoe gaat dat openbaar domein eruitzien, afhankelijk van welke zone dat ge inzit, het masterplan publieke ruimte. En om te bewijzen, dat dat klopt, verwijst ik u graag naar de werken die bijna afgelopen zijn van fase 1 van de winkelwandellus, die nemen de principes mee. En ge gaat zien, dat niet al die straten net hetzelfde zijn uitgerust. Sommige zijn in kleiklinkers, sommige zijn met asfalt, sommige hebben een stukje beton, sommige hebben aparte voetpaden, sommige zijn gelijkgronds aangelegd. Maar er is een coherentie in die aanleg. En die coherentie, die krijg je door elementen terug te laten komen over verschillende stukken van uw binnenstad. En zo bouwen wij verder aan die binnenstad binnen diezelfde stijl en die terugkerende elementen, die gaan zorgen voor die coherentie. Als we genoeg vasthouden aan dat masterplan – en we zijn daar zelfs zeer flexibel in, want we kijken er soms wel eens vanaf – maar de algemene geest ervan, de algemene visie, het algemene zicht dat ge gaat krijgen, dat gaat die coherentie aangeven. Naar de specifieke vragen, de 8 vragen van mijnheer De Meyer toe, de eerste vraag heeft schepen De Meester al beantwoord over die extra vergadering parkings. En ik ga vaak hetzelfde moeten antwoorden, mijnheer De Meyer. Voor de parkings gaan wij uit van wat er in de conceptstudie staat. En er staat a range in zal ik maar zeggen – excusez-moi le mot – tussen minimum moeten we 176 parkeerplaatsen voorzien en maximum 270 parkeerplaatsen. Dat komt uit de studie, uit de conceptstudie zelf. Dat gaat de ingaande positie zijn. Het college heeft op een gegeven moment gezegd van het is toch wel belangrijk, dat we niet alleen kijken naar wat de potentiële vraag gaat zijn, maar dat er ook een voldoende aanbod gaat zijn. En dat wij eerder leunen naar die 270 parkeerplaatsen en vandaar ook, dat we daar die mogelijkheid van die dubbele parkeerlaag, ondergrondse parkeerlaag onder dat gebouw hebben voorzien. 160 parkeerplaatsen in 2 lagen van 80. U vraagt van ja, kunnen bewoners daar dan gebruik van maken? Wel, ik neem aan dat die daar wel gebruik van kunnen maken, aangezien dat de echte nood van de functies, die daarboven gaan zitten, dat dat een maximum is van 110. Dus

eigenlijk heb je dan al 70 te veel. Maar dat is een maximum scenario, maximaal, waar we niet van denken dat die maximale vraag zal bereikt worden. Maar ik wil daar ook niet mee stoppen. Ik wil ook niet kijken naar de parkeerplaatsen, die voorzien zijn in die conceptstudie en als we ze eens overlopen, 52 parkeerplaatsen bovengronds, 39 achter 't Castrohof, 7 parkeerplaatsen in de dreef naar Mgr. Stillemansstraat, 20 in de Castrodreef nog en dan die 160 onder het nieuwe gebouw. Maar we kijken ook een stukje verder naar de private parkeercapaciteit, die zich bevindt in de omgeving van het H. Heymanplein, met de vraag om die te kunnen inschakelen in het parkeerweefsel van onze stad. En wat is dat? Is dat misschien alleen maar in het weekend, omdat alleen maar in het weekend die parkings bereikbaar zijn? Ja, dat zou wel een goeie zaak zijn voor de bereikbaarheid van de stad, voor de aantrekkelijkheid van de stad ook om uw auto te kunnen parkeren daar om 's avonds iets te gaan eten bv., als ge van wat verder komt uit de stad. Dat zou kunnen. Met onze nieuwe aanbieder of ja, exploitant van het parkeerverhaal gaan we ook een parkeerverwijssystem krijgen, dat kan ingeschakeld worden om die private parkeerplaatsen te ontsluiten. De projectontwikkelaar vroeg u. Ja, daar staan een aantal zaken in, die we van die persoon verwachten. Ja, gaat die die parkeerplaatsen realiseren, gaat hij die toegang naar de CM of het ACV realiseren, gaat die die supermarkt, gaat die er zeker komen? Ja, het is daarvoor ook, dat we die juridische ondersteuning ook een stukje vragen, want er wordt verwezen naar dat project van het H. Heymanplein en de bib, maar die juridische ondersteuning dient ook voor de opmaak van het verkoopdossier en de opmaak van een waterdicht scenario, waarbij de wensen van de stad gebetonneerd worden in een verkoopdossier. Ik heb al in de commissie toegelicht, dat zal ook betekenen dat er ja, er moet een supermarktuutbater mee intekenen, want ik wil niet dat we een ruimte gaan creëren, die dan leeg gaat staan, omdat we geen uitbater hebben. Nee, dat moet mee in dat dossier. Dat engagement moet mee in dat dossier zitten. En we zullen ook bepalen wat gaan die ondergrondse parkings, hoeveel gaan dat moeten zijn. En dat gaat ook een stukje afhangen van de evolutie in de komende jaren. En dat zal heel kort dag worden, maar over 2 jaar moeten we daar toch een dossier voor klaar hebben. En dan zullen wij ook kijken, ja, wat zijn hier de totale mogelijkheden van parkeerplaatsen wat we hebben en komen we dan heel dicht tegen die 270 parkeerplaatsen, dat maximalistisch scenario.

Verkeerscirculatie, moeten we ook een beetje kijken naar een wijdere omgeving dan alleen het H. Heymanplein. We hebben een oefening gedaan rond verkeerscirculatie in de Baenslandwijk. We moeten beslissingen nemen over de Nieuwstraat bv., want er komen heel grote nutswerken aan. Gaan we daar iets rond circulatie mee maken? De mobiliteitsdienst is aan het werken aan 4 Draft-scenario's, die we willen voorleggen aan de buurt. Maar, die scenario's die gaan

communiceren met ook het scenario voor de Baenslandwijk en zal ook communiceren met de eventuele beslissingen die moeten genomen worden over de Nieuwstraat. We zullen dat verder uitwerken, delen met de buurt en de kans geven om hun gedachten daarover te zeggen. De verplaatste markt heeft Wout al beantwoord. En de kost van het plein, ja, daar kan ik niet op antwoorden, aangezien ja, de opmaak van dat dossier, van dat dossier voor de herinrichting van dat openbaar domein, ja, daar zal ook een traject aan voorafgaan, een participatietraject aan voorafgaan. En daar zullen we ook moeten kijken naar ja, welke functies zouden we hier nog willen op hebben, welke functies zouden we hier niet willen op hebben. U weet wat de kostprijs voor de Grote Markt is geraamd, 200 euro/m² is daarop geraamd. Ik neem aan, dat we daar ook een heel goed plein willen realiseren. Het is niet vergelijken maar met de Grote Markt. De omgeving van het Castrohof zal een groene omgeving blijven, dus zal veel minder kosten dan wat we rond de Grote Markt doen. Ik kan daar een getal opplakken, maar ik ga dat niet doen, omdat ik daar onvoldoende zicht op heb op dit moment. Voilà, ik denk dat dat de punten waren, die ik wilde toelichten of moest toelichten. Ja, voor de Bouwmeester zal Filip iets ...

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Hanssens. En ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dank u, voorzitter. Twee punten, op zich niet voorliggend, maar natuurlijk evident dat daar een debat rond is, gezien de toelichting op de commissie. Dat is het samengaan van de bibliotheek en het Huis van het Kind. Natuurlijk is dat geen doel op zich. Dat is heel duidelijk. Dat is nooit een doel op zich geweest. Het is een kans. Het is een absolute kans om die twee onder één dak te brengen. Zij hebben beide nood aan een nieuw huis, een nieuwe thuis. En die kans wordt aangegrepen. En laat nu het toeval zo zijn, dat op het moment dat die twee diensten met elkaar beginnen spreken en veel beter weten met wat ze elk bezig zijn, daar ook heel wat synergiën zien. Het is al evident, dat als je meerdere diensten onder één dak zet, dat er een aantal synergiën zo voor het grijpen liggen. En dan is dat bureau, ruimte, sanitair en al die dingen, is dan vrij vanzelfsprekend. Maar het is toch ook wel zo in de werking. Ze hebben toch wel allebei een heel specifieke werking, die verdergaat als dat hier zomaar zou beschreven worden of zou gedacht kunnen worden. En het delen van ruimte is zeker een kans, is zeker een opportuniteit, die hier in dit project zit. En ze vinden elkaar daarin.

In het plan van eisen dat er moet komen of de definitie die nu geschreven is, zie je dat ook in. Dat is al doorspekt van een aantal synergiën die er zijn. Maar laat het duidelijk zijn, de eigenheid van de beide diensten, de beide instellingen staat voorop. Het zijn kansen, die daar gecreëerd worden, het is geen doel. Een tweede stukje, dat ik wil op ingaan, is die Vlaamse Bouwmeester. Ik weet niet altijd in welke gangen dat je loopt, Jos, maar het is inderdaad zo, dat – en ik denk dat dat al toegelicht is in de commissie van februari – dat we niet de procedure van de Vlaamse

Bouwmeester gaan volgen voor de bouw van het nieuwe gebouw voor bib en Huis van het Kind. Maar wat wel is, is dat de Vlaamse Bouwmeester onze procedure mee wil opvolgen. En dat is op zich wel belangrijk om daar een kwalitatief gebouw te zetten. En ja, het gebouw zal in eerste instantie moeten werken en bewijzen dat het de diensten, die het huisvest en de burgers, die het daar ontvangt, op een zeer goeie manier doet. Het leven in het gebouw is inderdaad nog belangrijker dan het gebouw, maar zoals dat je zelf hebt gezegd, Frans, wij geloven er ook in, dat die twee samen kunnen gaan, dat het ook wel een spraakmakend gebouw kan zijn, waar een levendige bibliotheek en een levendig Huis van het Kind in ondergebracht wordt. De suggestie, die je deed, dat het plein wordt daar de Vlaamse Bouwmeester, daar is nog niets over gezegd. Niets dat het niet zal zijn, maar ook niet dat het wel zal zijn met de Vlaamse Bouwmeester. Daar liggen alle pistes open.

VOORZITTER: Ik dank u, schepenen Baeyens. Dan denk ik dat de vragen beantwoord zijn. Zijn er ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik wil de schepenen bedanken voor de uitgebreide antwoorden. Uiteraard wat betreft het rup zijn het een aantal spelregels, die vastgelegd worden en niet de concrete uitwerking. Maar als je met de mensen uit de buurt spreekt - en meerdere schepenen hebben dat gedaan - dan is het geen discussie rond de grote principes, maar wel een discussie of een vraagstelling rond de concrete vragen, die ik gesteld heb. En de vragen, die men aan mij stelt, is van kijk, de principes daar kunnen we mee leven, maar mogen we zeker zijn dat de concrete antwoorden op de vragen, die ik hier gesteld heb - die stellen die mensen mij ook - dat die antwoorden effectief zullen nageleefd worden. Bv. dat er x-aantal parkings zullen zijn op die plaats, dat de ondergrondse parking ook zal kunnen gebruikt worden niet alleen door mensen die naar de supermarkt gaan of daar op een appartement wonen of naar de bib gaan, maar dat die ook door de buurtbewoners zullen kunnen gebruikt worden. Dat zijn de concrete vragen, die de mensen stellen. Met andere woorden, die zijn voor de buurt- en pleinbewoners van uitzonderlijke betekenis. Maar ik heb hier een uitdrukkelijk engagement genoteerd - en ge moet mij tegenspreken als dat fout is - dat deze regels en deze afspraken en deze cijfers effectief zullen nageleefd worden en minima zijn en geen maxima.

Cruciale rol is natuurlijk weggelegd voor de investeerder, dat weten we met z'n allen. En het half niet-slagen van een deel van het project is natuurlijk mede afhankelijk van die ontwikkelaar. Ik heb duidelijk genoteerd, dat er een infoparticipatiemoment komt zowel voor de pleinbewoners als voor de handelszaken, als voor de instellingen die daar gevestigd zijn, als voor de omliggende straten. Niet allemaal op hetzelfde moment daarom, maar dat er uitdrukkelijk nog een participatie- en informatiemoment komt. Ik heb ook genoteerd, dat er consequenties zijn

voor wat betreft het verplaatsen van een donderdagse markt. Maar dan wil ik toch eventjes een kleine bemerking geven. Als ge zegt, schepen, kijk voor die groeninrichting dat zal wat minder kosten. Juist, in zoverre ze niet gebruikt wordt voor de donderdagse markt. Want als daar effectief ook de donderdagse markt moet opkomen in sommige omstandigheden en er moet opgereden worden door wagens, soms zelfs door vrachtwagens, dan heeft dat zijn consequenties in het inrichten van die ruimte. Dus onderschat de kostprijs zeker niet. U hebt zelf aangegeven wat de richtsnoeren kunnen zijn voor het berekenen van de kostprijs. Ik denk dat een aantal ambtenaren dit perfect voor u en voor ons en voor mij zouden kunnen doen. Ik zou het waarderen, mocht bij een volgende gelegenheid ons dat indicatief meegedeeld worden. Wat betreft de Bouwmeester, ik heb het daarnet gesteld. Ik heb appreciatie voor de instelling van de Bouwmeester en voor de mens als persoon, maar ik geef u toch de raad mee “baken de opdracht, die ge hem geeft, effectief goed af”. Ik denk dat dat voldoende duidelijk is. Op basis van de antwoorden, die ik gekregen heb en op basis van mijn repliek, collega’s, hebt ge begrepen dat we niet zullen tegenstemmen. Maar we blijven met een aantal vragen en zorgen zitten. Ge kunt die in de loop van de volgende jaren uiteraard invullen. We willen het project een kans geven, maar we blijven de zorgen, die in de buurt leven, delen en vandaar zullen we ons op dit moment onthouden en graag mee constructief werken naar oplossingen toe, in de mate natuurlijk dat ge de gemeenteraadsleden uit de oppositie daar de kans toe geeft.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Goed, dan denk ik dat we klaar zijn om over punt 19 te stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit, dat is PVDA en CD&V. Maar niemand heeft het woord gevraagd. Ah ja, om te deserteren, ja, dat is waar. Goed. Dan zijn we aan punt 20, diensten, strategisch project H. Heymanplein, aanstellen communicatiepartner, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, ik denk dat het inhoudelijk debat gevoerd is hé. Ik denk dat daar weinig aan toe te voegen is.

VOORZITTER: Dat dacht ik ook. Ik zie dat de heer Van der Coelden het woord vraagt.

VAN DER COELDEN: Weinig aan toe te voegen, behalve dat ik zelfs nog geen half argument gehoord heb waarom dat we nu met dat contract zouden instemmen vanavond. Geen half argument hé. Waarom dat we 200.000 euro gaan uitgeven aan algemene en juridische ondersteuning.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heeft u een argument gehoord als voorzitter zijnde?

VOORZITTER: Ik heb euh, ik heb gehoord dat er een communicatieplan is. Ik heb de ja, gehoord dat er in mei een vergadering komt in verband met communicatie.

WYMEERSCH: Het is ook uw taak als voorzitter om ervoor te zorgen, dat alle vragen die gesteld worden, ook beantwoord worden.

VOORZITTER: Ja, ik kan ze niet beantwoorden, maar ja ...

WYMEERSCH: Nee, u moet ze niet beantwoorden hé.

VOORZITTER: Nee, voilà.

WYMEERSCH: Maar het is wel uw taak om de schepen erop te wijzen om antwoord te geven op de vragen die gesteld zijn.

VOORZITTER: Ik denk dat er gefaciliteerd wordt.

WYMEERSCH: Ja, maar ge moet niet denken, ge moet weten.

VOORZITTER: Ik weet dat er gefaciliteerd wordt, maar ik denk ook graag ja, zelf. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Er is wel een verschil. We gaan er hoe dan ook niet in mee hé. We zullen alleszins tegenstemmen, maar er is wel een verschil tussen 68.000 euro uitgeven voor een communicatiepartner of 6.800 euro hé. En tussen 200.000 euro uitgeven voor een bureau, dat juridische ondersteuning moet bieden of 20.000 euro om soms eens met een advocaat te horen of een contract of een bestek wel juist opgesteld is of niet. Allé, dit zijn bedragen ... Had ge daar 10 jaar geleden mee afgekomen in deze gemeenteraad, ze hadden u naar huis gestuurd. En nu vinden we dat allemaal evident. En er is geen enkele verantwoording, die daarvoor gegeven wordt hier, behalve van ja, dat is wel handig dat we dat bij de hand hebben. 68.000 euro en 200.000 euro.

DE MEYER: Kris, ze hadden u niet naar huis gestuurd, ze hadden u naar een andere plaats gestuurd.

VOORZITTER: Goed, dan ... Dan zullen we stemmen, ja. Wie stemt ... We hebben de voorstemmen gehoord. Wie ... Wablieft? Voor punt 20. Wie stemt voor? Dat was de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie.

Dan hebben we punt 21, diensten, aanstellen dienstverlener voor algemene en juridische ondersteuning voor de realisatie van de nieuwe bibliotheek en het Huis van het Kind, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, ook hier is het inhoudelijk debat gevoerd. En de drie argumenten – de complexiteit, de specialisatie en de tijdelijkheid van de dossiers – zijn daar doorslaggevend. En onze diensten hebben het bekeken en vinden dit een redelijke raming om dit soort ondersteuning te krijgen voor de bouw van een design & build-gebouw. Voor de verkoop ook van de site van de

huidige bibliotheek zit ook in dat dossier. En dat is daar zo ingeschat. Maar de noodzakelijkheid van die juridische ondersteuning in te kopen, ik denk dat die buiten kijf staat.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Awel, dan moogt ge mij de nota eens bezorgen, waarmee dat die diensten tot die 200.000 euro raming gekomen zijn en welk soort prestaties dat ze daarvoor in rekening brengen en verwachten van dat bureau. Dat wil ik dan wel eens zien. Hoeveel uren tegen welke prijs en van wie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Met 200.000 euro, daar stel je 3 advocaten of 4 advocaten een heel jaar mee aan hé.

VOORZITTER: Goed, als er geen verdere tussenkomsten zijn, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Punt 22, ...

DE MEYER: Wanneer voorziet ge een pauze, voorzitter?

VOORZITTER: Excuseer? Een pauze? Ik stel na het volgende punt voor, net voor de bijkomende punten.

DE MEYER: Oké, dank u.

VOORZITTER: Punt 22, verdeling van de middelen van een kunstenbeleid in Sint-Niklaas, subsidiereglement structurele werkingsmiddelen voor kunstenorganisaties, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er opmerkingen? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Punt 23, samenwerkingsovereenkomst tussen de stad, het OCMW en vzw Den Azalee, wijzigingen, goedkeuring. Schepen Heyrman zegt dat het in orde was in de commissie. Zijn daar nu vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Dan stel ik voor dat we nu een 10-tal minuutjes schorsen voor een sanitaire stop.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, dan gaan we de raad hervatten en we beginnen met de interpellaties. De eerste interpellatie is van raadslid Marc Huys en gaat over het gebruik van ANPR-camera's. Mijnheer Huys, u krijgt het woord.

HUYS M.: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijn interpellatie heb ik geagendeerd naar aanleiding van een recente CANVAS-uitzending onder de titel "privacy en ik" van Tim Verheyden, waarin werd gewezen op sommige problemen in verband met het gebruik van de ANPR-camera's. Die worden namelijk ingezet, denk ik, in de toekomst bv. in de Breedstraat en in de Lindenstraat om die knippen te controleren. Maar in die uitzending was duidelijk, dat de camera's niet alleen de nummerplaten konden herkennen, maar dat die ook bv. gezichten konden herkennen – face recognition noemen ze dat – en natuurlijk ook andere dingen, die mogelijks in auto's gebeuren. Bovendien zou er volgens politiebronnen onvoldoende personeel ter beschikking zijn om die beelden, die worden opgenomen, uit te lezen. Dus ik dacht ja, ik ga daar een paar vragen over stellen, want ANPR-camera's gaan ingezet worden. Ik heb van de schepen al vernomen, dat er een speciale commissie voor zou kunnen in het leven worden geroepen. Maar daarom geef ik die vragen nu al mee. Ik zou willen vragen hoe die camera's precies werken? Of dat enkel en alleen nummerplatenherkenning is en of dat ook face-herkenning of gezichtsherkenning mogelijk is? Wat met de beelden, die opgeslagen worden? Hoelang worden die beelden bewaard? En is er inderdaad bijkomend personeel nodig om de beelden uit te lezen? En indien ja, hoeveel personeel? En in het algemeen dan, hoe zal het schepencollege de privacy van de chauffeurs kunnen garanderen? Tot daar mijn interpellatie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega Huys, bedankt voor de vraag. En de vraag, die u stelt, is een vraag die denk ik heel veel mensen zich stellen. Nu, wat is de praktijk en wat is de regelgeving? Dus de camera's zullen eigenlijk twee beelden maken van alle auto's, die de zone binnentreden of binnenrijden. Enerzijds een foto van de wagen of het voertuig in zijn geheel en anderzijds een foto van het kenteken, dus van de nummerplaat in detail. Wanneer de nummerplaat voorkomt op een zogenaamde whitelist, dus auto's die de toelating of de vergunning hebben om die zone te betreden, ja, dan eindigt daar het traject om het zo te zeggen. Komen zij daar niet op voor, dan worden die beelden doorgestuurd naar het ISLP-systeem van de politie. ISLP, dat is een afkorting van een Engelstalig woord of een Engelstalig begrip, Integrated System for Local Police. En dan is het de politie, die de vaststelling van de inbreuk zal op papier zetten. Die vaststelling wordt dan overgemaakt aan de sanctionerende ambtenaar, die dan de procedure opstart tot het opleggen van een gemeentelijke administratieve sanctie, doorgaans een GAS-

boete genoemd. Nu, bij de politie is het zo, dat die vaststelling gebeurt door het administratief personeel bij de afdeling verkeer van onze lokale politie. En momenteel zijn daar dus twee mensen bij de politie werkzaam rond. Ja, de verwerking verder van de persoonsgegevens die is onderworpen aan de algemene verordening van de gegevensbescherming – dat is een Europese richtlijn – die expliciet dus een verbod stelt in het verwerken van wat men noemt in juridische termen biometrische gegevens, dus onder andere de gezichtsherkenning. Dus de wetgeving laat absoluut niet toe, dat op basis van gezichtsherkenning wordt gewerkt. Er is dus geen enkel privacyprobleem in hoofde van de bestuurders. En eens dat dit systeem operationeel is, zullen wij ook werken zoals daarnet geschetst.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Huys, wenst u nog te repliceren? Ik hoor u niet. De micro ...

HUYS M.: Het is een duidelijk antwoord. En ik denk niet dat er nog veel aan toe te voegen is.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we over naar de tweede interpellatie. De interpellatie door raadslid Anneke Luyckx, vragen in verband met de samenwerking tussen college en plaatselijke handelaars. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, mijn interpellatie heb ik ingediend naar aanleiding van de traktaties, die we als gemeenteraadslid ook gekregen hebben en die heel lekker waren trouwens. Nu is het zo, dat ik gezien heb dat het laatste pakket, dat we gekregen hebben, dat dat een handelszaak in Belsele is. Ik heb ook gezien, dat er op de website van de stad, dat ook diezelfde winkel, dat die ook eigenlijk aangeprezen wordt als verkoper van een aantal plaatselijke specialiteiten of toch Wase specialiteiten. Er zat ook een foldertje of een kaart beter gezegd van een aanbod om ergens een gratis yogales te gaan volgen. Er zat ook een folder in van een aannemer van ramen. Nu, ja, al die dingen tezamen vroeg ik mij af van hoe gaat dat juist in zijn werk?

Met bv. die bewuste winkel, in Belsele ondertussen gevestigd, staat op de website, maar er zijn nog een heel aantal andere winkels die toch specialiteiten uit het Waasland aanbieden. Dus ja, had ik wel eens graag geweten waarom juist dan dat ene bedrijf en het andere niet. En ook wel, ja, eigenlijk wil ik er een voorstel ook wel aankoppelen, omdat ik een beetje vind dat de Wase specialiteiten best wel extra in het licht mogen geplaatst worden. En daarom wou ik bij de vraag, die ik gesteld heb en die ik nu niet ga herhalen – iedereen kan die lezen – wou ik eventueel een voorstel doen om als de winkel van de stad, waar de promotieartikelen verkocht worden, misschien is er toch wel, kan er wel eens nagedacht worden om het assortiment uit te breiden en er een aantal extra specialiteiten aan toe te voegen, die nu misschien uit de boot vallen.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Ja, ik zie dat de heer De Meyer even wil inpikken.

DE MEYER: Los van de interpellatie – daar ga ik niet over tussenkomen – maar ik wil toch zeggen, dat het presentje als corona-alternatief voor de nieuwjaarsreceptie door vele personeelsleden – ik denk door de meeste personeelsleden – en ook door vele en vermoedelijk door de meeste raadsleden letterlijk en figuurlijk gesmaakt is. Ik vond het ook fijn, dat het eens een handelaar van Belsele was en niet van Sint-Niklaas. Maar dat zeg ik met een knipoog.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw Luyckx, voor uw vraag. Ja, ik ga daar eigenlijk vrij kort kunnen op antwoorden, aangezien dat er, ja, dat is geen continue samenwerking tussen een college en plaatselijke handelaars, maar dat betreft een formele overheidsopdracht in de vorm van een onderhandelingsprocedure. Er is dus totaal geen beurtrol of zo dat wij gebruiken in dat kader. Dit is een eenmalig initiatief, dat genomen is omwille van het feit dat de nieuwjaarsreceptie niet kon doorgaan. En wij hebben dan ook een overheidsopdracht uitgeschreven. De voorwaarden daarvoor waren: een afsluitbare doos, lokale producten/streekproducten, maar geen alcoholische dranken, Fairtradeproducten mogen en wij wensen dat u de winnaars van de avond van de economie mee betreft in het aanbod, omwille van het feit dat de avond van de economie niet in zijn huidige vorm is kunnen doorgaan en dus ook niet de exposer heeft gekend zoals het anders het geval was. Vandaar dat we de winnaars van de avond van de economie mee in het aanbod willen betrekken. Meer kan ik daar verder niets over zeggen. Er zijn ja, zaken ingestuurd. Iedereen kon daarop ingaan dat wilde. Als u het verslag van de dienst overheidsopdrachten wil nalezen, kan u dat altijd opvragen. Maar dat is op een correcte manier gebeurd. En ik ben zeer tevreden, dat mijnheer De Meyer daar ook nog eens de nadruk oplegt dat heel veel personeelsleden, die deze doos hebben gekregen, dat zij dat gesmaakt hebben. In verband met uw vraag rond een winkel waar wij producten aanbieden, ik weet niet in welke winkel dat wij producten aanbieden. Dus ja, u zal daar toch wel enigszins verduidelijking over moeten geven als ik daar antwoord moet op verschaffen. Op de website zelf geven wij van alle ja, bedrijven die op ons grondgebied gevestigd zijn, zetten wij regelmatig de producten in de kijker. En daar maken wij geen uitsluitel van enige zaak of enige winkel.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mevrouw Luyckx, ik geef u het woord.

LUYCKX: Ja, ik dacht eigenlijk meer als met de uitbreiding van het nieuwe stadhuis is er toch een soort van balie voorzien met de nodige promotie op of om het toerisme in de stad in ieder geval toch te promoten. En ik dacht van ja, naar analogie van andere steden, die daar toch dan dikwijls een aanbod doen van het assortiment dat er aanwezig is van specialiteiten van in en rond de stad en ik dacht dat dat misschien wel een ideeetje was om mee te nemen in de richting

van of in de organisatie van ja, hoe toerisme de komende jaren zal georganiseerd worden. Dat was alles. Ik wil er wel aan toevoegen, mevrouw Somers, dat ik deze vragen gewoon puur uit belangstelling gesteld heb en dat het niet mijn bedoeling was om hier een negatieve ondertoon aan vast te knopen. Als u dat daar uitgehaald hebt, dan denk ik dat u daar een beetje verkeerd in was, want dat was zeker de bedoeling niet.

VOORZITTER: Oké, ik dank u, mevrouw Luyckx, voor uw verduidelijking. Goed. Dan zijn we gekomen aan de volgende interpellatie van raadslid Marc Huys in verband met de verlopen grafconcessies. Mijnheer Huys, je hebt het woord.

HUYS M.: Ja, collega's, ik heb onlangs een brief gekregen van de dienst begraafplaatsen in verband met de verlopen concessie voor mijn ouders. In die brief stond heel wat informatie. Onder andere stond daar informatie in verband met het verwijderen van de grafzerk. De grafzerken bij niet-vernieuwing van de concessie zullen worden verwijderd of verwerkt of vernietigd. Nu dacht ik ja, maar wat gebeurt er dan – we weten wat er gebeurt met de grafzerk – maar wat gebeurt er dan met de stoffelijke resten? Ik heb toen gebeld naar de dienst begraafplaatsen en ze zeiden me dat de stoffelijke resten gewoon blijven liggen. Dat is natuurlijk een optie, een beleidsoptie, maar dat betekent dat na een zekere tijd – 20 jaar, 30 jaar, ik weet niet hoelang – dat ook de nieuwe begraafplaats zoals vroeger Tereken volledig vol zal komen te liggen. Het is daarom dat ik mijn licht al vroeger, toen ik nog schepen van begraafplaatsen was, ben gaan opsteken bij andere gemeenten, waar ze wel aan ontgravingen doen. En er zijn verschillende mogelijkheden.

De resten bewaren in een ossuarium bv., de resten cremen, in een urne bewaren, dan het schudden van het graf – dat betekent dat de stoffelijke resten wat lager, wat dieper worden gelegd – of herbegraven. Ik weet dat dit een luguber onderwerp is, maar ik zou toch twee vragen daarrond willen stellen. Kan de brief aan de nabestaanden niet aangevuld worden met informatie over die stoffelijke resten? Al was het maar om gemoedsrust te geven aan de nabestaanden. En in de toekomst, welke procedures gaat de stad gebruiken? Gaat die gewoon de stoffelijke resten laten liggen tot in de eeuwigheid of gaat die zoals in vele steden en gemeenten overgaan tot ontgraven na termijn? Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan schepen Heyrman. Schepen?

HEYRMAN: Ja, Marc, bedankt voor de vraag. Op het eerste antwoord, is het antwoord ja, in die zin dat we op uw vraag in de brief in het vervolg zullen opnemen, dat de stoffelijke resten, overschotten, niet verwijderd worden. Goh, het is zo dat, er wordt steeds meer gecremeerd. We zitten nu al aan 75 % van de mensen die worden eigenlijk gecremeerd. Dat betekent wel, dat

soms bv. de lessenaarsmodellen, die als er daar een concessie stopt en de urne wordt verwijderd, dat dat soms wel wordt hergebruikt. Maar eigenlijk worden er maar 175 lichamen per jaar over alle begrafenis, euh over alle begraafplaatsen begraven op dit moment. Dat zijn ook nog heel vaak bijzettingen. Dus we denken, eer dat we echt rond zouden zijn en geen plaats niet meer zouden hebben op onze begraafplaats, dat we dan echt jaren verder zijn, 30 à 40 jaar. In die zin hebben we voorlopig als beleid – en dat zal dus nog voor heel veel jaren zo zijn – dat we de stoffelijke resten laten liggen. We denken dus dat dat vermoedelijk niet nodig zal zijn om daar ja, om daar ooit iets anders mee te doen. Het is ook zo, dat de lichamen diep begraven zijn. Dus in die zin, ja, denken wij ook dat wij ons nu nog niet moeten uitspreken over iets dat misschien binnen 30 à 40 à 50 jaar misschien aan de orde is. En misschien zijn daar dan ook wel nog nieuwe inzichten. Dus in die zin zullen we de brief aanpassen, maar hebben we, voor de rest gaan we het beleid zo laten zoals het nu is en de stoffelijke resten laten liggen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Huys, bent ...

HUYS M.: Mag ik nog een bijkomende vraag stellen?

VOORZITTER: Absoluut, ja. Doet u maar.

HUYS M.: Veronderstel dat de nabestaande het idee heeft om de stoffelijke resten te laten ontgraven. Is dat mogelijk?

HEYRMAN: Ja, dat kan. Er is ook een bepaald tarief voor. Soms moeten wij ook nog ontgravingen doen.

Nu bv. bij corona zijn lichamen, die niet konden gerepatrieerd worden bv. ook tijdelijk begraven. Die worden dan ontgraven. Soms is dat ook naar aanleiding van een gerechtelijke procedure, dat er ontgravingen zijn. En heel soms gebeurt het wel, dat iemand de stoffelijke resten wil laten verplaatsen naar een andere begraafplaats. Dus dat kan en er is ook ja, een tarief voor.

HUYS M.: Zou dat dan ook kunnen opgenomen worden in de brief of is dat niet mogelijk?

HEYRMAN: Goh, ik weet dat niet goed, Marc. Allé, ik denk dat het een geruststelling zal zijn voor de meesten, dat we zeggen van de stoffelijke resten blijven liggen. Maar nu om de optie op te nemen van indien u de stoffelijke resten wilt laten ontgraven, dan is dat tegen dit tarief. Ik weet het eigenlijk niet zo goed. Ik vermoed dat als mensen daar ... Allé, daar ben ik dan misschien een beetje in de veronderstelling als mensen dat echt zouden willen, dat ze dan wel doorvragen en dan kunnen we de informatie geven. Maar voor de meeste mensen vermoed ik dat dat meer gemoedsrust zal geven als we zeggen van kijk, ja, de lichamen blijven er liggen. Dus zeker ja op uw eerste vraag, maar dat tweede dat zou ik zo precies niet opnemen.

HUYS M.: Oké, goed. Bedankt.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, mijnheer Huys. Dan zijn we gekomen aan ... Excuseer? Ja, Frans? Ja, dan zijn we gekomen aan de 4e interpellatie, die we meteen daarna ook koppelen aan de 8e. En dat is een interpellatie van raadslid Gaspard Van Peteghem, werken in de Bos-, Gouden Leeuw- en Kleemstraat. Gaspard, jij hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter, ik heb dit punt op de agenda van de gemeenteraad geplaatst, omdat er heel wat vragen en opmerkingen zijn. Nu, het is zo dat ik niet altijd de kritiek geef naar onze schepen Carl van openbare werken en verkeer, omdat Carl in de commissies toch altijd vrij goeie toelichtingen geeft. Wat betreft dit dossier heb ik veel vragen en opmerkingen. Ik heb altijd van in den beginne als men daar gesproken heeft over verkeersmaatregelen en over remmende maatregelen mij kritisch uitgedrukt over de werkwijze. Nu moet ik zeggen, Carl, de asfaltwerken zijn perfect uitgevoerd in de Kleemstraat, euh in de Bosstraat bedoel ik. En het is ook zo, dat ze de bermen heel goed aan het verharderen zijn, zodanig dat ook die problemen zullen opgelost zijn als dat afgewerkt is. Maar dan heb ik wel een probleem, Carl, met de werkwijze in die straten. Het is zo dat, we hebben eerst met een ploegopstelling te maken gehad wat betreft het plaatsen van die palen. Dan hebben we in de eerste fase een rij palen geplaatst. Dan is er in een tweede fase later nog een rij palen bijgeplaatst. En dan de derde fase, dan is er een rij weggenomen. Dit naar aanleiding van ongelofelijk veel fietsongevallen. En dat moest toch de veiligheid ten goede komen van de fietsers. Dus niets is minder waar. Heel veel fietsongevallen. Nu gaat men mobiele palen plaatsen.

Ik stel mij de vraag, wat heeft dat allemaal gekost, dit toch wel voor een uitvoering die volgens mij, waar de buurt totaal niet mee akkoord was. Het is zo dat, de buurt had veel vragen. De buurt was niet akkoord met deze handelswijze. Ze werden vooral niet correct geïnformeerd. Ze waren ook niet akkoord met deze verkeersmaatregelen. Er waren andere oplossingen, andere snelheidsoplossingen wat betreft plaatsen van remmers en dergelijke. Ook meer flitsen, maar die palen, daar was de buurt niet mee akkoord. Het is ook zo, dat alle wielersporters – en ik wil zeggen, als het gaat over de wielersport, dat ik toch wel wat ervaring heb – alle wielersporters uit de buurt – de OKRA-fietsers, de S-plus-fietsers – die zijn radicaal tegen het plaatsen van die palen. Mijn collega Jos heeft ook al gesproken over waarom geen andere verkeersmaatregelen. Dat is spijtig. Dit is niet de maatregel en de veiligheid van de zwakke weggebruiker, die we daar nu gaan uitvoeren. Het is dus zeker en vast, die palen die we nu gaan plaatsen, zal niet de veiligheid van de zwakke weggebruiker bevorderen. Dan heb ik nog een puntje, dat aansluit bij dit dossier, bij de Bos-, Gouden Leeuw- en Kleemstraat. Dat heb ik kort toegelicht wat mijn problematiek daarrond is en waar de mensen totaal niet gehoord zijn. Het is zo, de mond loopt over van participatie en communicatie. Wel, in deze werken is dat niet gebeurd. Daar is in de

vorige bestuursperiode een klein overleg geweest, maar totaal niet met deze werken. Dus de buurt was niet akkoord en de zwakke weggebruiker ook niet. Maar wat voor mij een belangrijk punt is, Carl, en dat is de Kleemstraat. Het stuk tussen de Heiakker en de Eindestraat. Wij zijn er ... Ik zal u zeggen, dat in de vorige bestuursperiode die werken zijn aanbesteed, maar niet werden toegewezen. En dat was spijtig, want dat was één van de laatste werken die ik heb voorbereid. Maar aangezien het mijn eigen straat was, heb ik die als laatste genomen. En het resultaat is, dat ze niet meer is uitgevoerd. Nu, die aanbesteding ligt klaar, nog niet toegewezen. Men kan perfect daaraan werken. Nu het is zo, het stuk tussen de Heiakker en de Eindestraat is uiteraard het stuk dat het gevaarlijkste stuk is in de straat en die problematiek, dat is natuurlijk niet gemakkelijk hé. Dus ik weet ook, ik vind het spijtig dat naar aanleiding van deze werken hier ook niet over gesproken is en ook niet rond gewerkt is om dat mee te koppelen aan die werken. Het is zo, we hebben dan samen met Julien ook al eens een overleg gehad met u, Carl, over de inrichting van die straat. Ik weet dat het niet gemakkelijk is, maar dat blijft liggen. Men spreekt er niet over. Die werken zijn nu uitgevoerd in een ander deel van de straat en de bewoners zijn natuurlijk niet tevreden hé. Het is zo dat, die werken liggen klaar. Dan moet ge alleen verkeerstechnisch kijken wat er kan. Er zijn ook al proefopstellingen geweest, maar niets is minder waar. Er komt dus niets af hé. Dus ik vraag alleen, Carl, in het kader van de veiligheid van die straat, van de verkeersveiligheid, werk eraan zo rap mogelijk, want het is nodig hé. Het is een stukje straat in de stad, dat er het gevaarlijkst bij ligt van allemaal. En vandaaruit, dat is mijn kritiek op het niet-aanpakken van dit stuk in het dossier, in het ganse dossier van de Bos-, Gouden Leeuw- en de Kleemstraat. Carl, dat is denk ik een terechte opmerking. En ik hoop dat je er verder aan werkt en een gegeven geeft om dat stuk ook uit te voeren en toch nog eens kijkt – ik weet dat de palen nog niet geplaatst zijn – maar ik denk dat men een lichte plateau en verkeersovertredingen beter hadden geweest, snelheidsovertredingen beter hadden geweest dan wat er nu is geplaatst. Dat is mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de heer De Meyer voor zijn interpellatie. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, voorzitter, ik kan eigenlijk heel kort zijn. Mijn tussenkomst is eigenlijk vooral een vraag naar een participatie- en overlegmoment met de bewoners van de straat. In de Bos- en Gouden Leeuwstraat zijn destijds paaltjes geplaatst na een overlegmoment met een 50-tal aanwezigen. En op dat moment was daar een relatief groot draagvlak voor. Niet algemeen, laat dat duidelijk zijn, maar een vrij groot draagvlak. Ik denk dat dat een juiste uitdrukking is. In de loop van de jaren zijn de meningen daar genuanceerder geworden. Sommige mensen vinden dit niet zo veilig en niet de meest doeltreffende oplossing. Elementen, die ik hoor om tot een

oplossing te komen en ik geef ze in een volgorde, die geen appreciatie uitspreekt. En ik ga zelf vandaag ook geen appreciatie uitspreken daarover. Ik denk dat dat in overleg met de bewoners van de straat moet gebeuren. Ik geef er 7. Dat is onder andere dat men zegt 4 à 5 verkeerplateaus dat is misschien efficiënter en veiliger. Een tweede suggestie die ik hoor, dat zijn de zogenaamde fietssuggestiestroken. Een derde dat is enkele richting. Een vierde dat is, voer zone 30 in. Vijf, ook de oplossing met de paaltjes wordt door sommige mensen verdedigd. Zes, geen obstakels meer, maar flits de overtreeders. En zeven, iemand suggereerde met een knipoog, laat alstublieft de werken even duren, de toestand van de straat is op dit moment zalig. Ik geef ze u maar mee, schepen, als mogelijkheden. Maar ik zou het zelf ook bijzonder appreciëren en ook de bewoners van de straat mocht daar een echt overleg over komen. Een andere suggestie, die ik al eens gegeven heb op de commissie, die van één van de bewoners komt, is “is het niet zinvol om vóór de spooroverweg Kleemstraat en Kerkstraat een plateau aan te leggen, zou dit de veiligheid niet verhogen, onderzoek dit alstublieft”, was de vraag van de mensen, die mij dit gesuggereerd hebben. En ten slotte, ik heb u gisteren getelefoneerd, schepen, om te zeggen kijk, men is volop teelaarde aan het aanvullen in de berm, zorg er misschien ook voor dat het ingezaaid wordt. Dat geeft als groot voordeel als het regent, dat als er gras staat het niet weggespoeld wordt. En als het heel droog wordt, dat het zand niet wegwaait. Tot daar mijn korte tussenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En ik zie dat raadslid Ghesquière een aanvulling wil doen. Julien, je hebt het woord. Julien? Uw micro, denk ik. Nee? Ja, hij zit in de ... Ja, ja, wij horen u.

Ghesquière: Ik heb hier wel een echo. Goed, excuseer hoor, voorzitter, voor de technische storing, maar ik zit in de Trouwzaal met 3 mannen en ik ben dat niet gewoon. Ik zou hier liever met 3 vrouwen zitten, maar soit. In ieder geval, wat betreft de Kleemstraat, ik heb wel een klein beetje schrik, dat we het hier allemaal een stukje op één hoop aan het gooien zijn wat betreft Bosstraat, Kerkstraat, Kleemstraat. Uiteraard, ze hangen allemaal aan mekaar daar in Belsele, die straten, maar het is natuurlijk wel echt een heel circulatieprobleem dat we daar eigenlijk hebben. Als we het bv. in de Kleemstraat oplossen – ik zeg maar wat, zoals ik gelezen had in een opiniepeiling – met éénrichtingsverkeer, ja, dan krijg je het probleem dubbel in de Kerkstraat bv. of in de Heiakker. Dus we moeten eigenlijk inderdaad toch wel opletten hoe dat daar inderdaad bevraagd wordt bij de mensen. Er zijn heel wat opmerkingen van de bewoners. En iemand die op een druk moment tussen de spooroverweg aan de Kleemstraat en de Eindestraat moet rijden, ja, die weet hoe gevaarlijk dat het daar is, ook voor fietsers. Het is daar echt bijna niet te doen. Ook de parkeerproblematiek tot en met de Koutermolenstraat. Het is daar echt wel

één groot verkeersprobleem zal ik maar zeggen. Dus ik dring ook aan – net zoals mijn collega Jos en net zoals Gaspard – op een zeer dringende dialoog. Echte participatie is daar dringend nodig om alles goed te inventariseren. We zitten daar natuurlijk met problemen wat betreft de breedte van de baan. Ge kunt daar echt wel heel weinig dingen doen, maar soit, er moet ... Als ge nu eens wat geld wil uitgeven aan een mobiliteitsstudie, awel, daar moogt ge dat eens doen. Daar zou ik inderdaad zeggen, daar mag je wat budget voor voorzien.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Perfect getimed. Ja, goed. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga proberen kort te antwoorden, in lijn met de verschillende interpellaties. Wat mij toch vooreerst, alvorens inhoudelijk te gaan, toch nog even zeggen dat ik zelf maar ook het college ervan overtuigd is, dat de weg die we afgelegd hebben in de Bosstraat en de Gouden Leeuwstraat, dat dat ja, dat we daar geen spijt van hebben, laat het mij zo zeggen. Dat we daar onze normale werkwijze hebben gevolgd. Er is een melding geweest van een groot aantal bewoners van de Bosstraat over de snelheidsproblemen. Op zo'n moment gaan wij onze standaardprocedure gaan toepassen. Een standaardprocedure, die we een 6-tal jaar geleden hebben ingevoerd van metingen te doen om objectief vast te stellen of dat er een probleem is of niet, of het een gepercipieerd probleem is.

Is het een echt probleem dan gaan we over naar sensibilisering aan de hand van die ... (?) snelheidsborden. Als dan blijkt dat dat geen enkel effect heeft, gaat men over naar flitsen. En ten slotte moet je dan, als dat geen effect heeft, overgaan naar infrastructurele maatregelen. In dit geval, misschien toevallig, zijn we heel snel van fase 1 naar 2 naar 3 en naar 4 gegaan. En dan klopt de geschiedenis, die Gaspard heeft aangehaald. Ik vind dat dat ook bewijst, dat wij ook wel luisteren naar signalen die we krijgen enerzijds. Toen dat we een tweede rij palen hebben bijgezet, dan was dat ook op vraag van bewoners, die vonden dat die eerste rij palen niet effectief werkte. En dan ga je proberen om dat bij te sturen. En dat hebben we dan gedaan. Als toen ook bleek, dat dat eigenlijk een slechtere situatie was voor de verkeersveiligheid, dan hebben we dat ook direct weeral bijgestuurd. Dus we zijn hier niet koppig, we zijn hier niet obstinaat, maar ja, we passen ons aan binnen de procedure die ons is voorgelegd. Waar ik wel wil over discussiëren, is over de effectiviteit van sommige maatregelen en of dat bepaalde, misschien betere oplossingen zijn. Ik vind het alleen jammer, dat ja, suggesties misschien ja, wel gedaan zijn, maar die zijn dan niet tot bij ons gekomen of toch niet op die termijn. Ik moet wel zeggen, dat mijnheer De Meyer en ook Gaspard elk in hun eigen stijl daar wel zeer actief over gecommuniceerd hebben ook met mij, ook buiten de raad. Ik stel dat trouwens zeer op prijs, dat er ook buiten de raad gecommuniceerd wordt en gebeld en gepraat. Maar daarbuiten

eigenlijk weinig reacties heb mogen ontvangen. Dat neemt niet weg, dat ja, we nu op een punt zijn gekomen, waar ik ervan overtuigd ben, dat die maatregelen noodzakelijk zijn. Dat die moeten dienen om de snelheid tegen te houden, maar dat ik absoluut niet koppig wil zijn in wat voor oplossingen dat we moeten gaan toepassen. En daarom stel ik het volgende voor. Het is ook al een voorstel dat ik al eerder heb gemaakt. Kijk, die wegversmallingen, die er gaan komen ter vervanging van de paaltjes, ja, die zijn besteld. Die opdracht is gegeven. Die gaat volgende week uitgevoerd worden als alle andere werken gedaan zijn in de Bosstraat en de Gouden Leeuwstraat. En we gaan die toepassen. We gaan die een aantal maanden aankijken en dan gaan we evalueren, tezamen met de bewoners. En op dat moment mogen er gerust andere suggesties gegeven worden. En ondertussen ga ik aan de slag met de suggesties, die Jos hier heeft opgesomd. En zullen we die ook elk op zijn merites evalueren. Maar daar komt dus – en hopelijk gaat dat dan al in een fysieke vorm zijn – een evaluatie, samen met de bewoners over plaatshebben. Dus dat is een engagement. De bermen, die zullen ingezaaid worden. Bedankt voor de suggestie, Jos. Maar dat zal begin volgende week gebeuren.

Voor het tweede deel van de vraag en de vraag die Gaspard gesteld heeft over de Kleemstraat en de interpellatie ook van Julien, ik denk dat de complexiteit genoegzaam bekend is en dat dat ook wel een reden is waarom dat de werken aan de voetpaden, zoals ze voorbereid zijn in de vorige bestuursperiode dan al, nog niet zijn uitgevoerd. Want wat is het probleem natuurlijk? Is vooral het voetpadrijden. En ik heb van in het begin gezegd, ik ga geen geld laten uitgeven van de stad aan nieuwe voetpaden als we gaan blijven toelaten dat auto's over die voetpaden gaan blijven rijden. Want dan kunnen we binnen 5 jaar terug een nieuw voetpad aanleggen. Eerst moeten we toch een oplossing vinden, dat men daar niet vlotjes met de auto over dat voetpad rijdt. En ik heb het zelf kunnen vaststellen met Gaspard en Julien er zelfs bij, dat er gewoon vlotjes en dan nog wuivend van achter het stuur naar ons over het voetpad wordt gereden net voor de deur van Frans Wymeersch. Dat heeft niets met Frans te maken, maar ze reden wel voor uw deur op het voetpad. Ja, dan hebben wij een eerste enquête gedaan in de Kleemstraat. Daar kwam eigenlijk ja, vooral de schrik naar voor, dat er minder parkeerplaatsen zouden zijn als we zouden ingrijpen. En misschien was ook dat voorstel een beetje te extreem. En hebben we nu een tweede enquête gedaan in de Kleemstraat. Dus allé, Gaspard, het gaat niet vooruit. Ja, de werken beginnen niet, maar het is niet of we stilzitten of op onze handen zitten. Wij nemen toch wel actie. We hebben dan een nieuwe enquête met 3 scenario's verdeeld, waaronder bv. éénrichtingsverkeer, andere inrichting van parkeerplaatsen, invoeren van zone 30. En we hebben daar maar liefst 138 reacties op gekregen. Maar goed luisteren, 138 reacties. Dat is niet slecht hé voor een enquête. 138, waaronder 57 uit de Kleemstraat zelf, 45 uit de Heiakker – ik wist niet eens dat daar zoveel volk woonde in de Heiakker – en de rest kwam uit de Kerkstraat en andere straten daarrond. Is daar een duidelijke richting uitgekomen, raadsleden? Ja, ik moet eerlijk zeggen, ik heb nog nooit zo'n perfecte 1/3, 1/3, 1/3 stemming gevonden. Dus eensgezindheid over welke oplossingen dat er moeten zijn, is er al zeker niet. Maar, maar, er is wel eensgezindheid of vrij grote consensus – en dan spreken we eerder over 2/3 of zelfs meer – over een aantal zaken. Snelheidsregime van 30 km/uur bv. is iets waar een vrij groot draagvlak voor is. En dat zullen we dan ook in de gemeenteraad van mei, dus de volgende gemeenteraad, brengen. Tweede punt, wat heel erg naar voor staat, we moeten het kruispunt Kleemstraat/Eindestraat/Koutermolenstraat ontruimen. Vandaag wordt er geparkeerd tot op dat kruispunt zelfs, met alle gevaarlijke standjes van dien. Fietsers die weggedrumd worden, maar ook auto's die gewoon neus aan neus staan en niet willen bougeren. En dan is de oplossing natuurlijk rij maar over het voetpad, want daar is nog wel plaats. Dus daar moeten we zeker ingrepen doen. Rond parkeercapaciteit, ik zou die graag zo maximaal mogelijk houden in de Kleemstraat, maar we gaan toch een stukje moeten gaan afbakenen daar. De mobiliteitsdienst is nu nog bezig met

die voorstellen te concretiseren, maar ik ben ervan overtuigd dat we dus binnen een aantal weken een voorstel naar voor kunnen brengen. En ik wil dat gerust met de betrokken gemeenteraadsleden uit Belsele, maar ook andere gemeenteraadsleden zeker eerst wel eens delen, om dan na het nemen van die maatregelen zo snel mogelijk met het herleggen van dat voetpad te beginnen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van Peteghem, wenst u ... Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Schepen, ik apprecieer het, dat ge onmiddellijk ingaat op de suggestie die ik deze week gegeven heb in verband met het inzaaien van de teelaarde. De evaluatie, die ge gegeven hebt van de korte geschiedenis, ik denk dat die correct is. Maar de buurt had eigenlijk naar aanleiding van de nieuwe ingreep bij het asfalteren verwacht en gehoopt, dat er een gesprek en een evaluatie ging komen. Maar ik noteer uw engagement om dit op termijn wel te laten doorgaan en bij voorkeur in een periode dat het kan met fysieke aanwezigheid. Ik denk dat dat zal geapprecieerd worden. Ik zeg nogmaals, de voorbeeldjes die ik gaf en de suggesties die ik gaf, ik ga er zelf geen appreciatie over uitspreken, omwille dat ik weet hoe moeilijk het is om tot een consensus te komen. Dus doe ik bewust geen voorafname.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. En normaal is het niet de gewoonte, maar omdat het uw straat is, mijnheer Wymeersch, kort.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, ik heb u indertijd een suggestie gedaan. U heeft daar een demarche gedaan. Die is negatief gebleken als resultaat. Maar was dat negatief negatief of zijn er toch mogelijkheden om daar een opening te vinden, waarbij ge dus een parkeerplaats voor 15 à 20 auto's zou kunnen realiseren? Hetgeen dus om de eventuele huur of inname sowieso van een braakliggend terrein aan Aveve in de Kleemstraat.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch.

HANSSENS: Wel, er is weinig ruimte voor van een antwoord. Want het antwoord was vrij duidelijk neen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Peteghem? Ja, u krijgt inderdaad nog een wederwoord. Ja hoor.

VAN PETEGHEM: Nog even kort ja. In de eerste plaats, Carl, ik dank u alleszins dat ge het wil evalueren wat betreft de Bosstraat en de Gouden Leeuwstraat. Ik denk dat dat niet slecht is. En ik vind het ook goed, dat ge werk gaat maken van de Kleemstraat. Ik weet, het is een moeilijk stuk, maar het is een gevaarlijk ...

Ik zie dat alle dagen en ik woon daar, ik hou dat daar rustig bij de buurt. Alle dagen zie ik daar gigantisch veel problemen. Het is natuurlijk ook een sluipweg. Van Sint-Pauwels rijden ze allemaal zo richting de N70. Puivelde, Kemzeke, dat komt langs daar allemaal. Het is een

moelijk, voor verkeer, Carl, een moeilijk stuk, dat weten we. Maar ik vind het alleszins goed, dat ge daar werk van gaat maken, Carl, want het is nodig. Er zijn oplossingen en ik weet ook wat betreft het op het voetpad rijden, ik heb het u al gezegd, verhoog de boordsteen met een beetje tijdens de werken en ge gaat al veel moeilijker op dat voetpad rijden. Dus allé, ik denk dat er veel oplossingen zijn, maar weinig goeie. Maar alleszins dank, Carl, dat je er werk van gaat maken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Goed, dan zijn we gekomen aan interpellatie 5 van raadslid Wymeersch, kerkelijke gebouwen en eigendommen, inventaris, eigendomsrecht en bestemming van roerend en onroerend goed. Mijnheer Wymeersch, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's en ik meen te mogen zeggen burgemeester, want ik geloof dat die gaat antwoorden, sommige dingen liggen mij iets nauwer aan het hart dan andere. Niet dat ik een pilarenbijter ben, verre van, maar we hebben toch moeten vaststellen – en daar ben ik toch een beetje mee bezig – dat de laatste jaren heel wat kerkgebouwen en andere religieuze gebouwen minder om het zacht uit te drukken, minder gebruikt worden en zelfs aan de religie, aan de eredienst wordt onttrokken. Ik verwijs nog maar naar de Paterskerk en ik verwijs ook naar de Christus Koningkerk en nog zoveel andere. Nu, dus veel, heel wat van onze kerkelijke gebouwen, niet alleen kerken, maar ook kloosters, kapellen, enz... worden niet of nog nauwelijks gebruikt voor hun oorspronkelijk doel. En veel van deze gebouwen behoren tot ons cultureel patrimonium en vertegenwoordigen een belangrijk deel van ons erfgoed. Niet alleen religieus of kerkelijk. En het gaat niet alleen over het gebouw op zich, maar dikwijls ook om de inhoud ervan. En waarom kom ik nu op die inhoud? Ik had het geluk en het was een geluk per ongeluk, dat ik de mogelijkheid had toevallig om in de schatkamer van de Sint-Nicolaaskerk hier in Sint-Niklaas te mogen kijken. Ik heb niets meegenomen, maar mijn mond viel open van verbazing. Nu zal dat waarschijnlijk op het Sint-Niklaas grondgebied ver een unicum zijn, maar desalniettemin. Er zijn heel wat kerken, andere ook – ik denk ook aan de O.-L.-Vrouwkerk, ik denk ook aan nog andere kerken, bv. de Sint-Jozefparochie, Tereken – dat die ook wel één en ander herbergen. Maar er zijn dus een aantal kerkelijke goederen – kelken, monstransen, patenen, kandelaars, ... (?), kazuifels, kerkgewaden, processievaandels allemaal belegd en bestikt met gouddraad, met zilverdraad en noem maar op die dus stukken van mensen kosten en waard zijn.

Alhoewel, dat waard zijn, is altijd zeer relatief. Daarbij, buiten de typisch religieuze dingen, zijn er nog heel wat andere zaken. Glasramen, schilderijen, beeldhouwwerken groot en klein, roerende goederen, onroerend door bestemming, bv. ik verwijs naar de Christus Koningkerk de

fantastisch prachtige en grote glasramen van Staf Pijl, enz..., enz... Dus daar is wel wat. Wie is daar verantwoordelijk voor? Ik weet het niet. Seffens kom ik tot de vraagstelling, maar als ik goed ben geïnformeerd, zijn er dus 3 kerkgebouwen in feite eigendom van de stad als ik niet verkeerd ben geïnformeerd. Dus er zijn 3 kerken, waar dus eigenlijk de stad toch meer verantwoordelijk voor is dan voor andere, nl. de Sint-Jozefparochie - Tereken dus - de Sint-Nicolaaskerk en de O.-L.-Vrouwkerk. De andere – er zijn er dus nog andere – waaronder bv. de Christus Koningkerk, dat een erkend monument is, daar hebben we dan toch als stad een beetje een morele verantwoordelijkheid voor. En daarom vind ik het gepast, dat ik deze problematiek even hier aan de orde breng op deze gemeenteraad, omdat het is meer dan maar een relict. Er zit een historie achter, hier zit een waarde achter, een morele waarde en dus ook een historische waarde. En ik had dus graag volgende vragen gesteld aan u, burgemeester en ik zal ze herhalen. Het is daarom dat ik ze ook expliciet op papier heb gezet. Bestaat er zoiets als een inventaris van alle kerkelijke, niet alleen de kerken, maar kerkelijke gebouwen op het grondgebied van de stad? Bestaat er een lijst van de eigendomstitels van deze gebouwen? En hoe ziet die eruit? Wat staat daarop? Bestaat er een inventaris van de in deze gebouwen aanwezige kunstwerken, al dan niet roerend of onroerend door bestemming? Bestaat er een inventaris van de al dan niet waardevolle religieuze en nog kerkelijke voorwerpen in deze gebouwen? En zo ja, wie beheert deze? En wat is de inhoud ervan? Indien deze inventarissen niet bestaan, is daar een gegronde reden voor en kunnen deze alsnog worden opgemaakt? En ik hoop van wel. Zo ja, wie is hier verantwoordelijk voor? Het is ontegensprekelijk een deel van ons cultureel patrimonium, cultureel erfgoed en dat mogen wij toch niet zomaar laten verkommeren is een verkeerd woord, maar dat staat daar te staan, dat hangt daar te hangen of dat ligt daar te liggen. En om het in bijna dialect te zeggen, soms zou het wel eens kunnen gebeuren als het al niet gebeurd is, dat er sommige dingen eens handjes krijgen of pootjes krijgen hé. Dat moeten wij dus vermijden. En daarom is mijn bekommernis en mijn vraag aan de stad of ik daar op de juiste plaats ben en aan de juiste mensen de vraag stel. Want dus mijn bekommernis, kan dat op een ordentelijke manier – als het nog niet bestaat – geïnventariseerd worden? Door wie? Wie speelt daar allemaal mee? Is dat de stad? Zijn dat de kerkfabrieken? Is dat het bisdom? Zijn dat eventueel bepaalde kloosterorden en dergelijke? Daar, want ik denk niet dat het zo simpel in mekaar zit.

Daar had ik graag dus in de mate van het mogelijke in eerste instantie een antwoord op gekregen, waar we dan eventueel nog op kunnen doorbomen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dank u, mijnheer Wymeersch, dat u dit onderwerp onder de aandacht brengt. Want ik deel ten volle uw bekommernis en uw zorg om ons kerkelijk en religieus

erfgoed. Nu, wat is de toestand in Sint-Niklaas? Eerst iets over de eigendomstitels van de 11 kerken, die we nu nog hebben. Dus dat zijn 11 parochiekerken, allé of 10 parochiekerken, plus de kerk van Pastoor van Ars aan de Watermolenstraat in Belsele. Nu, dus van de kerken die eigendom zijn van de stad, de kerkgebouwen, dat zijn er in feite de volgende. Dat zijn de O.-L.-Vrouwkerk hierachter. Dat is de kerk van O.-Vrouw-Ten Bos in Nieuwkerken, dat is de parochiekerk Sint-Andreas en Ghislenus in Belsele, de Catharinakerk in Sinaai en uiteraard ook de Sint-Nicolaaskerk dus hier in onze stad. De Terekenkerk, de Sint-Jozefkerk is eigendom van de kerkfabriek. Dus het komt er eigenlijk op neer, dat de 4 historische ja, hoofdkerken van de 4 deelgemeenten plus de O.-L.-Vrouwkerk hiernaast dus eigendom zijn van het stadsbestuur. Sedert de fusie dus ook Belsele, Nieuwkerken en Sinaai. De andere kerken, dus ook met inbegrip van de Pastoor van Ars-kerk in de Watermolenstraat zijn eigendom van de respectieve kerkfabrieken. Met die eigenaardigheid dat de kerkfabriek van Andreas en Ghislenus in Belsele geen eigenaar is van de Andreas en Ghislenus-kerk, maar wel dus van de Pastoor van Ars-kerk. Goed, nu de roerende kunstschaten en kunstvoorwerpen, ik moet zeggen, het verwondert mij enigszins, mijnheer Wymeersch, uw interesse die u demonstreert, dat u toevallig recent kennis hebt gemaakt met de kerkschat in onze Sint-Nicolaaskerk. Ik ben daar denk ik de eerste keer ruim 40 jaar geleden al binnen geweest en sedertdien ben ik daar al ettelijke keren – al dan niet met groepen, ook op Monumentendag - en los daarvan ettelijke keren op bezoek geweest. En de voorbije jaren zijn er ook dikwijls een aantal aanpassingen geweest in de opstelling dus van die kerkschaten, ook met de nodige veiligheidsmaatregelen. Maar inderdaad, dat is een zeer waardevolle, unieke en uitgebreide collectie. Ook uniek in Sint-Niklaas. Er is geen enkele kerk, die zo'n rijke kerkschat heeft. En dat is natuurlijk ook niet te verwonderen, omdat in klein-Sint-Niklaas de Sint-Nicolaaskerk uiteraard de oudste kerk is. De kerk van O.-L.-Vrouw hierachter die dateert van ongeveer halfweg de 19^e eeuw en die heeft natuurlijk een minder uitgebreid patrimonium. Nu, wat betreft de kerkschaten is het zo, dat in het kerkenbeleidsplan daar keuzes zijn rond gemaakt en dat men ook de opdracht heeft om dus die inboedel te inventariseren. Sedert 2015 is de Erfgoedcel Waasland, die binnen het hele Waasland – in de steden en gemeenten die het Waasland rijk is – dus die kerkfabrieken begeleidt.

Dus los van wie eigenaar is van de kerk is het aan de kerkfabrieken zelf om dus die inventaris te maken. De Erfgoedcel en dus de kerkfabrieken worden daarin bijgestaan door PARCUM, dat is wat vroeger gekend was in Leuven het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur, verbonden dus met de Vlaamse bisdommen, de stad Leuven en de KU Leuven. En wat is de stand van zaken? Er zijn inventarissen gemaakt voor Nieuwkerken, voor Christus Koning, voor O.-L.-Vrouwkerk hier, voor Don Bosco en voor de Heilige Familie, maar die inventarissen zijn

aan actualisering toe. Dus die moeten regelmatig worden nagekeken. Dus zaken, die dikwijls afgevoerd zijn om weet ik veel welke reden of nieuwe verwervingen of zaken die men hier of daar op zolder ontdekt bij manier van spreken. Dus die inventarissen moeten worden nagekeken. Men is nog altijd bezig met de inventaris te maken voor de Catharinakerk van Sinaai en de Sint-Jozefkerk of de Terekenkerk. En dus de inventaris, die nog moet worden opgestart, zijn de inventarissen voor de Andreas en Ghislenuskerk in Belsele en de kerk van Puivelde. Nu, ik ben ook voorzitter van de stuurgroep van de Erfgoedcel Waasland. En regelmatig komt heel dat kerkenplan en die inventarisatie van het kerkelijk erfgoed op de agenda van de Erfgoedcel. Ik wil ook benadrukken en ook de woorden van lof toezwaaien aan die vele vrijwilligers, die zich nu inzetten in de kerkfabrieken of de kerkraden. Vroeger waren dat dikwijls de notabelen en uitsluitend de notabelen van de parochie, maar het wordt steeds moeilijker en moeilijker om mensen daarvoor warm te maken. En het zijn vele goeie zielen, die dikwijls ook in het culturele en parochiale verenigingsleven al actief waren, die nu die verantwoordelijkheid opnemen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Dank u, burgemeester, voor het antwoord. Het stemt mij al tevreden, dat er iets aan de gang is. Het stemt mij minder tevreden, dat dit met horten en stoten – om het zo te zeggen – loopt. Ik fronste mijn wenkbrauwen toen u zei, dat sommige dingen zijn aan actualisatie toe. Ik kan mij moeilijk voorstellen, dat er daar nieuwe dingen worden aangekocht, verworven. Dus als een actualisatie nodig zou zijn, zou dat kunnen betekenen dat er dingen zijn – en begrijp mij niet verkeerd – vervreemd. Maar dat kan dus alles betekenen, het vervreemden. Ik wil maar zeggen, we moeten daar toch sneller op de bal spelen, want het is wat het is. Men, daar zit dus voor ... Ja, ge kunt daar moeilijk een waarde opkleven. Maar het is wel nodig, dat die, dat één en ander geïnventariseerd wordt, zelfs zonder waarde-bepaling. En een serieuze inventarisatie is gewoon niet alleen het opsommen, daar moet ook het nodige beeldmateriaal bij zijn, enz..., enz...

BURGEMEESTER: Ja, dat is actualisatie hé. Dus beeldmateriaal en ook een meer precieze beschrijving. Als ge zegt een monstrans, ja goed, beeldmateriaal kan daarbij helpen en een precieze beschrijving, afmetingen, dus materiaal en dergelijke meer.

WYMEERSCH: Dus als ik u hoor – en ik geloof u ten volle – dat dit al zo'n 6 jaar bezig is, dan vind ik, oké, er zijn 11 kerken en er zijn dus 11 kerkfabrieken en er zit dat en dat en dat allemaal. Dan vind ik dat dat toch al verder had mogen staan dat dat u nu schetst. Dan is mijn bijkomende vraag, bestaat de mogelijkheid dat vanuit deze stad wordt aangedrongen, vanuit de gemeenteraad wordt aangedrongen bij de instanties, die daarmee bezig zijn, om een tandje bij te steken, zodat ze toch binnen afzienbare tijd volgens een vast te bepalen tijdspad eens een serieuze

inventarisatie kunnen op poten zetten. Is dat misschien een mogelijkheid voor het departement van de schepen van cultuur om daar eventueel als coördinerend persoon op te treden? Dat is maar een suggestie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we verder met de 6^e interpellatie met daaraan gekoppeld ook interpellatie 15. Ik begin bij raadslid Maes en dan gaan we naar raadslid Van der Coelden. Jef, je hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Schepen, ik wil positief beginnen. En in eerste instantie u bedanken voor de nota, die wij vorige week hebben gekregen. Want in die notaterugkoppeling, daar staan een aantal antwoorden in op vragen, die ik u normaal vanavond wilde stellen. Maar het zijn niet direct de antwoorden die wij hadden verwacht, eerlijk gezegd. Toen wij in november bij dat fractieoverleg samenzaten, hadden wij toch de indruk dat er een zekere openheid was, dat men bereid was om te gaan bekijken de voorstellen die daar passeerden op de vergadering. En dan dachten wij van ja, hier gaat toch rekening worden gehouden met de bekommernissen van toch heel wat mensen, want wij hadden daarvoor meer dan 2.000 handtekeningen afgegeven van mensen, die bekommerd zijn rond het behoud van de stadsbussen. En ondertussen zijn er nog meer mensen, die hun bekommernis hebben getoond. Dus maar we hebben eigenlijk gedurende 4 maanden vrijwel radiostilte gekend. Tot ik een 10-tal dagen geleden hoorde van ons Vlaams parlementslid Jos D'Haese, dat hij informatie had gekregen, dat in heel het Waasland niet minder dan 145 bushaltes zouden verdwijnen met als koploper Sint-Niklaas met niet minder dan 83 bushaltes. Nu, het lijkt mij in elk geval belangrijk, dat die kaart ook ter beschikking wordt gesteld van onze, van de gemeenteraadsleden, zodanig dat wij weten waar de problematiek zich juist situeert, zodanig ook dat de busgebruikers weten wat hen te wachten staat. Nu, ik wil verder ingaan op een aantal punten, die in die nota staan. En eerst en vooral beginnen – ook positief – met het Fabiolapark.

Ik denk dat dat vrijwel het enige punt is, wat op een positieve, waar een oplossing is gevonden met de halte aan de N16, iets ten zuiden van de rotonde van het zwembad, dat dat een vrij goeie oplossing is. Maar die oplossing, die was mij al door de mobiliteitsambtenaar gesignaleerd in februari. Nu hoor ik van hem ook, dat het pas in juni zou worden gerealiseerd. Dus mijn vraag is daarbij, waarom moet dat eigenlijk zolang duren? Het lijkt mij toch wel evident. Ik zag er trouwens, ik passeerde er vandaag en zag daar bussen van De Lijn staan. Dus die halte, die kan zeer makkelijk en snel worden ingericht. Wat ik dan weer niet begrijp, dat de bushalte in de Voskenslaan zou worden geschrapt. Want daar is nu de nieuwe Kriekepitte. Een 70-tal nieuwe bewoners, vaak oudere mensen. En vlak voor hun deur staat een bushalte en dan hoor ik van de chauffeurs van De Lijn, dat als zij met de bus van Temse komen en er is groot verkeer dat uit

de Hertestraat komt, dat zij gewoon doorrijden naar de Voskenslaan en dat zij daar gewoon dan op het einde, dat driehoekje waar geparkeerd wordt, zonder problemen kunnen passeren. Wat door de mobiliteitsambtenaar als een probleem werd gesignaleerd, dat is eigenlijk voor de chauffeurs geen probleem. Dus waarom zouden we in die richting die bushalte niet behouden? Tweede domein is de Clementwijk. Ik denk dat we hier echt, allé, met een serieus probleem zitten, waarbij er met heel veel cijfertjes wordt gegooid, maar waar er eigenlijk geen rekening wordt gehouden met de concrete situatie van de bewoners. Het is niet aan iedereen mogelijk om te fietsen. Dus hoezeer dat we dat ook stimuleren, er zijn mensen die dat niet kunnen doen of niet willen doen. Zo is er iemand, die mij gecontacteerd heeft, die bv. af en toe epileptische aanvallen krijgt en die durft niet meer te fietsen. Dus die moet beroep doen op de bus. En dat is ook het punt wat we telkens horen bij mensen van ja, ik heb die bus nodig. En als die bus dan afgeschaft wordt, ja, dan is dat een probleem. En daar wordt dan gezegd ja, er is de wandelafstand van 5 à 600 m, dat is op zich geen probleem. Ja, voor mij is dat geen probleem. En ik wandel 4 à 5 km, dat is ook geen probleem. Voor sommige mensen is 500 m wandelen een serieuze inspanning. En men kan toch moeilijk ook beweren, dat de Clementwijk dichtbij het station ligt. Ik denk dat men daar in die nota toch een beetje een loopje neemt met de waarheid. Dus ik denk dat we hier toch wel nog moeten zoeken naar een oplossing, want daar creëert men een heel groot gat in ons mobiliteitsplan, in ons busplan. Derde punt, de Priesteragiewijk. Wat men hier bedoelt met het feit dat De Lijn dat niet wil doen met – en ik ga het in de nota nemen – “omwille van het niet meer bedienen van de hoofdhalte van het ziekenhuis”, dat moet u toch eens uitleggen. Want daar ben ik niet slim genoeg voor, dat begrijp ik niet goed. Er is ook sprake in die nota over tijdverlies. Hoeveel is dat tijdverlies? En waarom is er tijdverlies? Kan daar geen rekening mee gehouden worden?

In die buurt woont een heel groot percentage 60-plussers en voor oudere mensen betekent een bus vaak hun vrijheid, hun mobiliteit om zelfstandig op pad te gaan en daar door die wijk toch zorgen dat die mensen worden meegenomen. Waarom neemt men dat niet mee in rekening en wordt hier enkel tijd en geld meegerekend? Dus het is ook een element van menselijkheid, van mensen die anders de bus, euh die de bus nodig hebben, om dat mee te nemen. En als we dan bij het 4^e punt komen over Puivelde, ja, daar wordt echt met cijfertjes gegoocheld en men heeft het daar over de verlies- en winstverhouding. En het is inderdaad zoals u zegt, zei op TV-Oost, De Lijn moet zich focussen op woon-/werkverkeer en woon-/schoolverkeer. En het gaat om de kostendekkendheid van het openbaar vervoer te verbeteren. Uiteraard spelen kosten een rol, maar de vraag is hier toch wel, ja, in wat willen wij als samenleving investeren? Willen wij investeren in meer openbaar vervoer, het openbaar vervoer aantrekkelijker maken om mensen

te overtuigen om die bus te nemen? Ik wil toch nog als u mij toestaat, voorzitter, eventjes ingaan op een ander belangrijk element en ik vermoed dat u daar toch van op de hoogte bent, dat gisteren op de commissie mobiliteit van het Vlaams parlement de minister bekendgemaakt heeft dat zij de invoering van de basis bereikbaarheid gaat uitstellen. Dat uitstellen in eerste instantie voor de mobiliteitscentra, maar dat ze ook gaat bekijken of dat als die mobiliteitscentra worden uitgesteld of dat die basis bereikbaarheid nog wel op 1 januari kan ingevoerd worden. Dat is trouwens ook een vraag geweest van verschillende organisaties, onder andere VVSG, maar ook de trein-/tram-/busgebruikers. Dus ik denk, voorzitter – en dat is een heel concreet voorstel – als we willen, dat we die gaten toch wel dichtten, dan pleiten wij hier ook – en dat zal waarschijnlijk gebeuren, maar het is nog niet erg duidelijk tot hoelang dat dat zal uitgesteld worden – inderdaad om ook de plannen in het Waasland uit te stellen en opnieuw samen te gaan zitten, zodanig dat we toch voor een aantal van die problemen, die in die nota worden behandeld, maar eigenlijk van tafel worden gegooid, om daar toch te kijken op welke manier kunnen we daar oplossingen voor creëren. Want ik denk dat de bekommernis bij heel veel mensen groot is. Ik kreeg deze morgen een telefoontje van een chauffeur, die gisteren de lijn naar Puivelde heeft gedaan. Wel, die kreeg in zijn bus een oud madammeken dat begon te wenen en zei “hoe geraak ik als die lijn afgeschaft wordt, hoe geraak ik nog op de markt, hoe geraak ik nog bij mijn familie”. En dat is eigenlijk de problematiek. We mogen dat niet reduceren tot centen en uiteindelijk tot efficiëntie.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Eerst en vooral wil ik mij aansluiten bij de woorden van dank van Jef Maes voor het verslag, waar we wel wat op hebben moeten wachten, maar wat we dan toch gekregen hebben.

Het uitvoerig verslag van de opvolging van die vergadering, die we gehad hebben met de verschillende fracties op 10 november van vorig jaar. Ik ga ook niet meer herhalen, wat Jef allemaal opgesomd heeft, ja, wat er in feite in dat verslag staat en hoe alle voorstellen, die toen gedaan zijn op die vergadering, ja, hoe die in feite nu stuk voor stuk bijna gecounterd worden in de repliek. En die repliek neem ik toch aan, komt niet in de eerste plaats van de mobiliteitsdienst van de stad, maar komt vanuit de vervoerregio. Ik wil dat wel wat proberen samenvatten. Allé, ik denk dat daar 3 aspecten in meespelen. Eén, het verschil tussen basis bereikbaarheid en dus kiezen om bussen in te zetten op de plaats waar er het meeste reizigers zouden wonen ten opzichte van basis mobiliteit, waar spreiding van het openbaar vervoer centraal staat. Allé, ik denk dat je op die manier kunt verklaren – al is het tegen mijn goesting en is het niet mijn mening – maar waarom bv. in de Clementwijk ervan uitgegaan wordt, dat een afstand van 5 à 600 m tot

de dichtstbijzijnde halte toch een vervoersoplossing is voor de mensen die daar wonen in de wijk. Met basis mobiliteit was dat geen waar. Want er was, allé, daar moest ge een halte hebben als ge in de stad woonde op minder dan 400 m van uw deur. En hetzelfde doet zich in feite voor, maar dan in het landelijke gebied, met Puivelde. Dus dat is één aspect, basis mobiliteit, basis bereikbaarheid. Het tweede dat daar speelt, is ja, in feite het doortrekken van een soort noem het afschaffings- of besparingslogica. Dat is dan weer het geval voor ik zal nu maar zeggen de vervoerregio, die zegt er kan geen bus rijden door de Don Boscowijk, want die zal niet passeren aan de hoofdhalte van de kliniek. Ja, dat klopt natuurlijk. Dat is een puzzel, die ge niet kunt leggen. Maar dat is ook maar een puzzel, die gelegd moet worden omdat ge maar één stadslijn hebt en ge hebt geen twee lijnen niet meer. Een lijn, die de Don Boscowijk bedient en een lijn, die de kliniek bedient. Dus ja, op die manier kom je natuurlijk tot een kwadratuur van de cirkel. En het derde elementje en dan zit ik meer in mijn eigen buurt, met Tereken en het feit dat daar geen oplossing is of geen mogelijkheid bestaat om een bus daar in twee richtingen te laten rijden. Dat is dan geen keuze, neem ik toch aan, van de vervoerregioraad. Dat is een keuze van de stad. En allé, ik snap dat, dat die plannen al voor een deel op papier stonden, maar ik vind daar toch wel ook een stukje koppigheid in terug. Nu, ik ben minder optimistisch dan Jef Maes over ja, waar we daar met heel dat verhaal naartoe moeten. Ik geloof ook niet als de minister gezegd heeft, dat ze basis bereikbaarheid wil uitstellen, dat dat met de bedoeling is om dit allemaal eens te gaan herbekijken door een andere bril. Ik denk dat dat meer te maken heeft met het feit dat ik zal maar zeggen de Vlaamse overheid of de vervoerregioraden riskeren van niet op tijd rond te komen met hun huiswerk tegen 1 januari 2022. Dus allé ja, ik ben er niet erg optimistisch over, dat we aan heel dit verhaal – en dan heb ik het terug over Sint-Niklaas – dat we daar nog veel aan gaan veranderen.

Ik was ook wel wat teleurgesteld – dat is ook een deel van dat verslag – allé, dat waren nog twee voorstelletjes, die ook vanuit onze fractie kwamen, het idee om mensen gratis met een bus te laten rijden, met de bussen die er al rijden, want alle streekbussen rijden station/markt/koopcentrum. Van daar de verplaatsing door de corridor van Sint-Niklaas koopcentrum/station, van daar mensen gratis te laten rijden als ze de bus op dat traject nemen. Allé, dat is een heel raar verhaal. Wat ik niet goed begrijp dat daar in dat verslag terug te vinden is, ik ga het niet voorlezen, maar het begint met “het is voor De Lijn op dit ogenblik mogelijk en controleerbaar om gratis openbaar vervoer aan te bieden op de 6 haltes van die corridor”, maar dat is dan blijkbaar toch weer niet goed genoeg. En nu wordt er over iets anders gesproken en dat is mij niet helemaal duidelijk. Ons tweede verhaal, nl. de taxicheques, breidt het systeem dat nu bestaat van taxicheques, waarmee dat je goedkoop taxivervoer mogelijk wil maken voor mensen met een

handicap, breidt dat uit tot die mensen binnen de stad, die buiten het bereik – en dat moet je dan maar definiëren, daar zijn normen voor – die buiten het bereik van de bus wonen, die buiten het bereik van de bus vallen. Bon, dat wordt niet afgeschoten, dat wordt een beetje in de frigo geplaatst zal ik maar zeggen tot dat we zicht hebben op het vervoer op maat. Samengevat, allé, dit is geen verhaal om vrolijk van te worden. Ik denk dat, ik heb eens de vergelijking gemaakt met de schepen – en dat was niet slecht bedoeld, schepen – met de schepen of die er een beetje bijstaat gelijk iemand die in een café op een bingo aan het spelen is en die het gedacht heeft als hij aan die kast staat, dat hij dat balletje in een bepaalde richting kan manipuleren, maar die daar uiteindelijk de slaaf is van de zwaartekracht en dat balletje valt waar dat balletje wil vallen. Allé, op die manier, denk ik, hebben we een beetje het gedacht gehad van we gaan hier mee kunnen praten over het openbaar vervoer op het grondgebied van onze stad. Dat is ook de theorie. Maar de praktijk leert, dat we daar meegenomen zijn in een ja, noem het dan geen besparingsverhaal, maar in ieder geval een verhaal van zeer beperkte budgetten van De Lijn en waar uiteindelijk toch nog altijd de mensen van de Vlaamse overheid en van De Lijn de eerste viool spelen in het stuk dat daar opgevoerd wordt. Dat is geen verwijt aan het stadsbestuur en zeker niet aan het adres van schepen Hanssens, want ik weet dat hij zich daarvoor inzet om zoveel mogelijk uit de brand te slepen. Het is wel een vaststelling. En het is een vaststelling, die jammer genoeg pijnlijke gevolgen zal hebben voor alle mensen in de stad, die aangewezen zijn op de bus als vervoersmiddel voor de dagelijkse verplaatsingen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik zie dat de heer De Meyer nog even wil tussenkomen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik deel de bezorgdheid van de collega's. Ik apprecieer hun tussenkomst specifiek voor Puivelde natuurlijk. Collega's, openbaar vervoer zal in de visie van de stad op termijn alleen maar belangrijker worden. En jammer genoeg constateren we eigenlijk, dat de invloed die we hebben op De Lijn heel beperkt wordt. En ik deel daarbij de mening van Kris Van der Coelden. Zelfs bij inspanningen van de schepen, dat de invloed beperkt blijft. Alternatieven, ik wil er twee noemen. Er is destijds door Open Vld het idee gelanceerd van de stadsbusjes, winkelbusjes. Ge zou die ruimer kunnen inzetten. Ik weet niet of zij nog achter die ideeën staan. Nadeel is natuurlijk de dure kostprijs voor wat betreft de aankoop. Maar waar ik wel heel sterk in geloof, dat is in de duidelijke uitbreiding – zoals ook aangehaald door Kris Van der Coelden – van de taxicheques. Maar dan denk ik, dat er eigenlijk een aanbesteding zou moeten gebeuren bij de taxibedrijven. Wie is bereid in een dergelijk systeem in te stappen, tegen beterkope voorwaarden en onder welke condities en dat het met een aanbesteding zou moeten gebeuren. Mogelijks kan dat ook inkomensgerelateerd zijn, maar voor een deel van de bevolking denk ik dat

dit de enige oplossing is. Schepen, ik verwacht nu niet dat gij hier vandaag een concreet engagement aangaat van we zullen dat op die of die manier regelen. Maar ik zou het wel waarderen, dat ge zegt we willen dat systeem toch wel eens onderzoeken of dit niet de moeite waard is om ook voor onze stad het systeem van de taxicheques gevoelig uit te breiden en te onderzoeken welke taxibedrijven willen onder beterkope voorwaarden in een dergelijk systeem - dat ruimer is en veel ruimer dan het huidige - mee instappen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik zie ja, in de chat ook Saloua. Saloua El Moussaoui, u hebt het woord.

EL MOUSSAOUI: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Heel kort. Ik wil mij gewoon aansluiten bij al wat er hier al gezegd geweest is. En nog even de bekommernis van de bevolking, de oudere bevolking van onze stad, meegeven en dan voornamelijk bv. de wijk waarin ik woon, de Baenslandwijk, daar is de bevolking ouder, gemiddeld veel ouder dan in andere wijken, waar we veel kinderen hebben. Hier hebben we veel ouderen. En met het verdwijnen van die stadslijnen is de bezorgdheid van “wordt er verwacht dat die oudere mensen naar de markt stappen of naar het station stappen om een bus te nemen”. Dat is één. En twee, het Welzijnshuis, dat hier toch ook in de buurt ligt, zal dat bereikbaar blijven met het openbaar vervoer? Want het is niet haalbaar voor iedereen om of te voet te gaan of een auto te hebben. En we willen als stad toch de auto zoveel mogelijk bannen uit ons stadsverkeer. Dus dan moet er toch wel een alternatief geboden worden voor iedereen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw El Moussaoui. En dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSENS: Dank u wel, voorzitter. Er is veel gezegd. En er zijn ook veel ware dingen gezegd. Al zou ik die op een andere manier zeggen, maar ja, dat zal ook de logica zijn van deze vergadering. In de voorbereiding op deze vragen heb ik mezelf de vraag gesteld van ja, hoe gaat deze discussie verder gaan? Gaan we in dezelfde lijn verder als een aantal maanden geleden? Komen er nieuwe inzichten? Kijken we anders tegen de zaken aan nu dat alles een beetje bezonken is? En ik kwam eigenlijk tot de conclusie, dat het eigenlijk gaat over communicatie. Wie communiceert wat, wanneer, hoe en waarom en waarom niet. Om dat te illustreren, ja, wie communiceert wat, mijnheer Maes is begonnen met te zeggen van kijk ja, er zijn 83 haltes die verdwijnen. Ja, puur op de lijst die opgevraagd is en die de minister heeft gegeven via De Lijn klopt dat bv. Ja, er zijn 83 haltes, maar het gaat over 43 locaties. Want een locatie heeft twee haltes. Eén in elke richting. Dus dat klinkt al wat anders, 83 tegenover 43. Wanneer communiceren we? En dan begrijp ik ook wel een beetje de irritatie. En ik kan er eigenlijk wel op terugkomen en ik kan dat begrijpen van ja, waarom wisten wij dat niet. Maar dit gaat ook over de keerzijde van

dezelfde medaille, van hetzelfde debat dat we al eens gehad hebben. De invoering van de nieuwe buslijnen, dat heeft zijn gevolgen. Daar waar de bus niet meer rijdt, ja, daar ga je ook geen haltes meer hebben. Die haltes zitten ook mee in dat lijstje. Hoe communiceren we? We kunnen communiceren vanuit de problematiek en ik ga daar subiet nog op terugkomen. Als ze blijven communiceren vanuit de oudere busgebruiker, ik heb daar veel begrip voor en ik zit daar ook mee in mijn maag een stuk, maar dan komen we bij het waarom dat we dit debat hebben. En u hebt het zelf gezegd en mijnheer Van der Coelden heeft het ook zelfs gezegd, zelfs met duidelijke bewoordingen van ja, het zou niet waar geweest zijn met basis mobiliteit. En daar gaat dit debat eigenlijk fundamenteel over. We werken vandaag – en ik heb dat al herhaald in het verleden – binnen een kader van dat decreet basis bereikbaarheid. En we werken niet meer in dat kader van basis mobiliteit. En nu vraag u aan welke samenleving willen wij zijn. Ik wil daar een debat over opzetten, maar niet in dit kader. Waarom? Omdat het kader, waarbinnen dat we werken, binnen de vervoerregio maar ook binnen de stad, het wettelijk kader is van die basis bereikbaarheid. En we kunnen zeggen van ik ben daar niet mee akkoord en u mag dat zeggen en ik respecteer dat, maar dat is niet het spel dat wij spelen. Dat zijn niet de kaarten die we hebben. We hebben die luxe niet om te zeggen van we zijn daar niet mee akkoord, doe het anders. De Lijn heeft die opdracht om te werken binnen een bepaalde context en wij, wij kunnen de scherpe kantjes er afvlijen. En we kunnen zelf initiatieven nemen. Maar dat beeldhouwwerk, dat staat daar wel.

En dat gaat niet meer veranderen. Nu begin ik zelf een beetje defaitistisch te klinken en dat was zeker niet de bedoeling. Ik begin een beetje, ja, ik begin zelf wat defaitistisch en dat was niet de bedoeling. Maar er is ook een keerzijde aan de andere kant. Als stadsbestuur aan de andere kant moeten we ook zeggen van – en ik heb dat ook altijd verdedigd – van er zitten goeie dingen hierin. Wij geloven ook dat meer mensen gebruik gaan maken van het openbaar vervoer met dit plan. Dat mensen van buiten Sint-Niklaas bv. gaan overwegen om – dank je wel, Johan – gaan overwegen om de bus te nemen. Waarom? Omdat ze een betere frequentie hebben, een betere verbinding hebben. Omdat de reistijd korter is. En waarom is de reistijd korter? Omdat bussen niet zoveel meer moeten stoppen of rekening moeten houden met haltes, die soms in onze gemeente, in onze stad op 200 m van mekaar liggen en niet één halte die 200 m van mekaar ligt, maar op 1,2 km dat er 6 haltes zijn bv. Ja, dat men dan naar rationalisatie zoekt om die reistijd zo kort mogelijk te maken, om dat openbaar vervoer aantrekkelijk te maken, allemaal binnen dat kader van basis bereikbaarheid, ja, dat is een zekere logica. En wij schrijven ons tot op zekere hoogte in op die logica. En daarom, soms – en ik heb dat gisteren in de vervoerregio-raad ook gezegd – ik voel mij soms dat ik in de communicatie de verdediger ben van het decreet

basis bereikbaarheid. Dat is mijn rol niet. Mijn rol is om het decreet basis bereikbaarheid zo goed mogelijk en zo kwaad mogelijk uit te voeren, want dat is het kader waarbinnen dat ik werk en ervoor te zorgen, dat de negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt worden. Ja, dat is inderdaad mijn rol. Daarom ook, daarom ook – en Kris, ik begrijp dat ge zegt van ge steekt dat precies in de diepvries, maar dat is het niet – hebben we in samenwerking met welzijn gebruikersgroepen gevormd om te kijken van waar zitten die noden. Wat zijn die voorwaarden om bv. het systeem van taxicheques te kunnen uitbreiden. Welke mensen komen daarvoor in aanmerking? Voor hoeveel? Waar zouden die dan wonen? Welke mogelijkheden gaan zij dan hebben om een extra dienst te krijgen en naar waar zouden we die mensen voeren? Voeren we die van deur tot deur of zetten we die af aan een MOBI-punt of wat gaan we ermee doen? Dat is een oefening, die nu bezig is en die nu aan het werk is om die scherpe kantjes daaraf te vijlen. Maar ik ga hier ook geen hemel beloven, dat kan ik ook niet. Die mogelijkheden hebben we niet. Ook die financiële mogelijkheden ja, die zijn beperkt, denk ik, die we hebben nu. Dat kan ik niet beloven. Maar dat is het verhaal wel, waarin dat we werken. En hebben we dan een hefboom op De Lijn? Ja, die is zeer beperkt en ik denk dat diegenen die de verslagen van de vervoerregioraad hebben gelezen, is dat de buslus die we nu hebben, de stadslijn die we nu hebben, dat De Lijn daar helemaal geen voorstander van was. Dat het team MOW daar een negatief advies over gegeven heeft over die stadsbus.

Maar dat we die daar wel uitgesleept hebben, net omdat we zeggen van dit is te veel, dit is gewoon te veel. Wij staan achter die principes om de stamassen te versterken, maar er moet wel iets meer zijn dan dat, zeker voor onze stadsbewoners. Dus ja, het is een beetje geven en nemen binnen die vervoerregio. Maar het is gelijk oversteken met de andere gemeenten. Die hebben ook die noden. En dit is een beetje het verhaal, wat we nu aan het vertellen zijn. Ik wil nog verder werken aan oplossingen, maar we moeten ook beseffen, dat de mogelijkheden beperkt zijn en dat het kader, waarin dat we werken, dat dat vastligt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, dat u defaitistisch wordt, dat verbaast mij toch wel. Want ik vind dat wel jammer, omdat ik vind dat wij, wij moeten daar inderdaad, allé, het is onze plicht denk ik als we in de politiek actief zijn, om te blijven ijveren om de mensen, allé, en de maatschappij te veranderen. En dus als u zegt dat dat plan niet kan veranderd worden, wel, in Antwerpen was er een plan om verschillende tramlijnen af te schaffen. En dat plan is uiteindelijk in de frigo beland. Dus ik zou echt niet durven zeggen, dat we daar niets aan kunnen veranderen. Onder de druk wordt alles vloeibaar zegt men hé. Dus ik denk dat we daar – en in die zin ben ik toch iets optimistischer – als minister Peeters nu toch haar plannen al een beetje

begint uit te stellen, ja, dan is dat natuurlijk omdat ze ziet dat het niet klaar is. Maar dan ziet ze ook, omwille van het feit dat er heel veel mensen – en ik heb ze daarjuist al opgenoemd, ook de mobiliteitsraad hé, waar werkgevers, waar vakbonden inzitten - waar die allemaal daar opmerkingen over maken. Dus ik zou daar toch nog niet zo snel opgeven. En ik denk dat we toch wel moeten bekijken naar een aantal zaken – en dat is waar ik daarnet ook nog de hand heb gereikt – om een aantal zaken toch nog te proberen op te lossen. En ik denk dan bv. aan de Clementwijk en aan de Priesteragiewijk, waar er toch wel zeer grote problemen zijn. En wat betreft, wat collega Van der Coelden daarnet heeft gezegd over die gratis as door de stad, daar, ja, daar moet toch een oplossing voor kunnen gevonden worden. Het was een voorstel van Vooruit, maar wij staan absoluut daarachter, omwille van het feit dat wij ... Uiteraard, wij zijn voor betaalbaar en liefst gratis openbaar vervoer. En we zien dat dat de tendens is in verschillende steden. Zelfs in kleinere landen zoals Luxemburg stapt men daar in heel het land naartoe. Dat is de toekomst. En we moeten werken aan de toekomst. Ik denk dat daar een belangrijk gegeven is. Uiteraard zijn we er ook voor, voor die taxicheques. Maar ik vind dat dat maar een tweede instantie is, dat wij daar moeten naar teruggrijpen. En allé, om toch nog een paar dingen te zeggen, waar ik vind dat we toch op De Lijn toch een beetje op hun consequenties moeten wijzen. De stadsbussen, die zijn verouderd. Iedereen weet dat. En dus wat gaat men nu doen in die stadslijn? Wat doet men?

Men gaat nog andere oude bussen daarop inzetten, die breder en langer zijn. Chauffeurs die zeggen mij, wij gaan in heel veel smalle straten problemen krijgen om daar te passeren. Dat kan toch niet meer, dat is toch niet meer van deze tijd. Dus De Lijn zou toch wel ook hetzij hybride kleinere elektrische bussen moeten kunnen inzetten. En als zij het niet doen, waarom nemen wij als stad dan niet het initiatief? En dan denk ik dat daarvoor, daarvoor inderdaad, daarvoor kunnen we gaan investeren en daarvoor moeten we dan financiële oplossingen ... Maar als u al direct zegt, collega van Groen, wij zijn hiermee akkoord en dat is het beste wat eruit te halen is, wel, dan vind ik dat jammer. Want ik denk dat jullie toch ook wel voorstander zijn van meer openbaar vervoer. En jullie schrijven dan op jullie website van wij vinden dit best behoorlijk een goeie regeling. Sorry, ik kan daar niet bij.

... (?): ... (?), hé mijnheer Maes. Waar ge het verschil moet maken, is het Vlaams parlement en in het Vlaams parlement zijn onze parlementsleden vollenbak oppositie aan het voeren. Dus ja.

MAES: Mag ik nog eventjes? Ik heb nog één minuut hé.

VOORZITTER: Ja, oké. Mijnheer Maes was nog aan het woord.

MAES: Ja, nee, ik wil zeggen – en ik heb het daarnet ook – laat ons toch wel, het gaat uitgesteld worden, er gaat tijd komen om verder nog zaken te bespreken. Laat ons die druk opvoeren om

een aantal oplossingen te zoeken. Ik geloof daar nog altijd in. En wij willen ons daarvoor engageren. En ik hoop, schepen, dat u zich er ook voor wil engageren. En dat we die druk op De Lijn maximaal kunnen opvoeren. En als dat niet lukt, dan kunnen we nog naar een tweede, ja, situatie overgaan. Naar kleinere stadsbusjes, naar taxicheques en noem maar op. Dus maar ik denk dat we daar nu vandaag het nog niet mogen opgeven.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden, wenst u nog ... Ah ja, nee, oké, goed. Schepen, ja, er was nog een punt.

HANSSENS: Ja, sorry. De vraag van de corridor was niet beantwoord en dat was wel een vraag. Dus we hebben die suggestie opgenomen, omdat we hem zelf heel waardevol vinden en vooral in functie van het regionaal, de verbinding tussen het regionale MOBI-punt en het interregionale MOBI-punt, dus Waasland Shoppingcenter met het station van Sint-Niklaas, zou dat een versterking kunnen zijn voor het gebruik van de randparking. Namelijk dan bied je de mensen, die gaan parkeren aan het Waasland Shoppingcenter om daar te gaan parkeren en dan een bus naar het centrum te pakken. Dat zou een stimulans daarvoor kunnen zijn. Dat hebben wij voorgesteld voor De Lijn, maar hun antwoord was heel simpel van “ah ja, wij hebben zo’n systeem en de reizigers kunnen dan gratis reizen en jullie als stad betalen dan 2,5 euro per reiziger per rit”. Ja, maar daar ben ik niet mee akkoord hé.

Want 2,5 euro is de prijs om gans het net gedurende een uur te gebruiken, maar wij zouden dan 2,5 euro betalen om die reiziger alleen maar die 6 haltes te laten doen. Allé, het moet toch een beetje van de beide kanten afkomen. En het moet een beetje betaalbaar blijven in die context vind ik toch wel. En De Lijn zou nu aan het werken zijn aan nieuwe formules, die iets billijker zijn, zodat we toch een goeie basis hebben om daarop verder te gaan. Maar dat is wel een idee dat we niet loslaten. Maar dat is de verduidelijking van wat er in die tekst staat.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Hanssens. Goed, dan gaan we verder met interpellatie 7, interpellatie van raadslid Jos De Meyer in verband met de samenwerking met het Welzijnshuis. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, slechts een varia-puntje, dat ik normaal niet op de agenda zou zetten, maar ik ben gecontacteerd geweest door een dame, die meerdere mails had gestuurd naar een ambtenaar en daar niet of onvoldoende antwoord op kreeg. Daarna heeft ze contact genomen met iemand uit het college van burgemeester en schepenen, maar ook na dat gesprek – waar de betrokken ambtenaar trouwens aanwezig was – had mevrouw hoegenaamd nog geen antwoord op haar zorgen. Mijn vraag is zeer eenvoudig. Kan de samenwerking tussen het Welzijnshuis en Wiegwijs (Kind en preventie), die vandaag niet optimaal verloopt, kan het stadsbestuur dat verder onderzoeken, zodat een goede samenwerking kan gewaarborgd worden. Het gevoel is

bij deze mevrouw aanwezig, dat ze eigenlijk bij sommigen minder welkom zijn op het Welzijnshuis en dat vind ik dus natuurlijk bijzonder jammer.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer.

HEYRMAN: Misschien eventjes, de persoon vanuit het schepencollege ben ik niet en ik ga dat eens navragen, want toen we die vraag overliepen, was er eigenlijk niemand van ons die zich dat gesprek herinnerde. Dus ik ga dat vragen. Ja, ik zal misschien ook eens contact opnemen met die dame. Misschien heel kort de historiek. Het Welzijnshuis – nog onder Jef Foubert gemaakt – was eigenlijk helemaal geconcipeerd op we gaan er met de diensten van het OCMW zitten. In 2013 hebben we eigenlijk onze kar gekeerd en hebben we gezegd van oké, Welzijnshuis, diensten stad en OCMW. Op zich, de werken waren al opgestart. Dus de indeling, die kon niet meer veranderd worden. Van bij het begin was er wel vraag van schuldbemiddeling en SOVEKA, enz... om erbij te mogen zitten. Dus in die zin was dat gebouw wel aan de noden aangepast. Maar pas als wij er inzaten, is er dan eigenlijk de vraag gekomen van ja, toenmalige Kind en preventie, die in de Schoolstraat weg moesten, van “kunnen jullie een oplossing bieden, wij zouden eigenlijk heel graag bij jullie komen”. Wij hebben toen eigenlijk van in het begin gezegd van ja, ideaal gaat dat nooit zijn, die oplossing, omdat het gebouw was niet geconcipeerd daarop.

Maar als dat voor jullie binnen deze beperkende voorwaarde oké is, dan zijn jullie welkom. Sowieso zijn daar altijd wel wat mankementen aan, bv. er zijn dagen dat het gehuil van de baby's, ja, dat de mensen van de administratieve dienst dat minder prettig vinden. Er zijn momenten dat de mensen van het consultatiebureau, bv. het gebouw kampt nog met op sommige momenten dat het toch nog te koud is. Dus er blijven wat kinderziektes is een fout woord, maar ja, doordat het gebouw niet was geconcipeerd om daar een raadpleging te hebben. We hebben sowieso een tekort aan lokalen, aan gesprekslokalen bv. We hebben dan eigenlijk twee lokalen voor hen ingericht en we hebben meubilair voor hen aangekocht. Allé, we hebben toch heel wat inspanningen gedaan om hen daar toch zo goed mogelijk te zetten. Maar dat is niet ideaal. En ik denk dat, allé, ik ga eens bevragen. Ik weet dat er al wat dingen geweest zijn rond de bel. Dan is er een bel gekomen. Dus we zijn tot nu toe zoveel mogelijk ingegaan op hun noden. Maar ja, ik denk dat goed samenleven nog altijd belangrijk is. Dus ik ga eens horen waar dat gesprek dan ... Ik heb ook eens contact opgenomen met iemand die ik dan ken, die zei dat het nu een probleem zou zijn over een kast in de kelder en een kelder die ondergelopen was, materiaal dat dan verplaatst was, enz... Dus, enfin, wordt vervolgd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik vind het belangrijk, dat ge het onderzoekt, schepen. In die zin, dat ik vind dat deze dienst uiteraard welkom moet zijn binnen het huis van het welzijn. En ik zal het betrokken lid van het college zelf eens herinneren aan het gesprek, dat hij gehad heeft, zodanig dat hij met jou er ook kan over communiceren. En ik hoop uiteraard op een oplossing.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan zijn we gekomen aan de interpellatie nr. 9 van raadslid Christel Geerts, “Vooruit” vraagt werk te maken van een central park op de Moerlandsite. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u, voorzitter. Onze fractie heeft eigenlijk al – ik denk dat het 2017 was – hadden wij één en ander voorbereid, allé, toch met de intentie om van start te gaan met de studie over de toekomst van de Moerlandsite. Dat is toen om diverse redenen on hold gezet. Nu 4 jaar later vragen wij ons toch af hoe het huidig college dit wil aanpakken en vooral wanneer. Er zijn nu toch wel ondertussen behoorlijk wat stappen gezet, waardoor de verhuis van het ziekenhuis alsmäär dichterbij komt en er zijn veel vragen die op ons afkomen. En we denken dat het echt niet wijs is om dat nu langer uit te stellen. Is er al een zicht op de functies en de mogelijkheden van de huidige infrastructuur? Ik weet, de ondergrondse parking, de herbruikbaarheid van het ziekenhuis, kunnen daar woningen in tegen een redelijke prijs, hoe gaan we omgaan met het beschermd monument? Vooral wat ook nog een belangrijke is, daar zal wel wat moeten geruild en verhandeld worden, neem ik aan.

Dus het opstarten van de financiële waardebeplating van de grond en de gebouwen is toch ook iets dat ik denk dat mag beginnen. Daarom zouden wij er toch echt voor durven pleiten om met dit traject van start te gaan. Wij hebben zelf ook wel wat plannen gemaakt in het verleden. En we denken dat het een enorme opportuniteit is om heel het domein tussen of het gebied tussen Don Boscokerk tot en met het stadspark te gaan herbekijken. Er komt heel veel ruimte vrij. En wat ons betreft, ja, wij dromen nu al van zo’n central park. Dus de oproep is eigenlijk van “begin er werk van te maken”. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: En wij gaan graag op die oproep in, Christel. Ik wil qua globale timing, ik wil qua globale timing met, die wil ik met een boutade kaderen. En dat is een boutade, die ik zelf in het afgelopen jaar vaak heb gebruikt “de dag nadat de laatste de deur van het ziekenhuis dichtgeslagen heeft, staat de aannemer klaar om eraan te beginnen met een bouwvergunning op zak”. En dat is eigenlijk onze doelstelling. Dat is dat eigenlijk de dag nadat het ziekenhuis weg is, dat men kan beginnen effectief op het terrein te werken. En dat is een uitdaging, maar dat is nu nog zeer goed haalbaar. In het meerjarenplan is nu opgenomen, dat voor de campus Moerland/Lodewijk De Meesterstraat de planologische visie moet uitgewerkt worden. Dat weten we.

Dat is ook de vraag die nu voorligt. En we zijn nu bezig om een stappenplan op te maken om dat kader scherp te stellen, waarin ook alle gestelde vragen en voorstellen – zoals bv. een uitbreiding van het park of is daar plaats voor wonen, is daar nog plaats voor zorg of meer zorg zou ik eerder moeten zeggen, het financiële plaatje, de mogelijke scoop moeten we verder gaan dan alleen maar de campus, enz... - een stappenplan om al die vragen te kunnen beantwoorden. Hierbij zal ook de participatie van de raadsleden natuurlijk voorzien worden onder de vorm van één of meerdere praatsessies ter voorbereiding van dat kader. Het is de bedoeling om dat stappenplan te bepalen net na de zomer en dan toe te lichten in een gemeenteraadscommissie. Dus het is echt de bedoeling om dit jaar nog dat stappenplan naar voor te brengen en er dan ook mee te beginnen.

GEERTS: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik hoop dat AZ Nikolaas hier toch ook een bevoorrechte gesprekspartner zal in zijn.

VOORZITTER: Ja, dat is ... Dat kan bijna niet anders zijn.

DE MEYER: Aangezien het nog niet gezegd is, wil ik het toch nog eens expliciet vermelden.

VOORZITTER: Uiteraard.

DE MEYER: Dat men best de eigenaar er ook bij betreft.

VOORZITTER: Uiteraard, dat is evident. Goed, dan zijn we gekomen aan interpellatie 10, ook een interpellatie van raadslid Geerts, ondergrondse parking voor de buurt van de Paterskerk, waar is de participatie. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, ik ga proberen nog korter te zijn dan bij de vorige vraag. Maar er moet mij toch eerst even iets van het hart. Ik heb de afgelopen 2,5 jaar heel vaak bepaalde schepenen zinssneden horen geven, alsof er nu pas voor het eerst echt zou geparticipeerd worden. Maar ik heb daar vanavond schepen Hanssens horen zeggen, dat in bepaalde dossiers dat daar al rot geparticipeerd was om hem te citeren. Dus je ziet maar hoe wispelturig men zich kan bedienen van de argumenten. Maar dit geheel terzijde. In de vorige legislatuur hebben we een aantal keren, ik denk we hebben een aantal keren met de mensen samengezeten rond heel de site van de Paterskerk en telkens is daar aan de buurt gezegd, dat er een ondergrondse parking kwam. Dat kon eigenlijk wel wat op bijval rekenen, omdat – en daar moet ik de schepenen niet van overtuigen – er toch wel wat problemen zijn. De aankondiging dat jullie die plannen geschrapt hebben, bon, dat was niet zo ideaal. We hebben dat wat per toeval vernomen. En wij hebben dan eigenlijk – en ik denk dat dat nog net voor corona was, dus het is alweer een hele tijd geleden – hebben wij dan een bevraging gedaan in de buurt. De mensen waren op dat

moment nog altijd niet geïnformeerd. En we hebben eigenlijk ook heel wat reacties gekregen toen op onze flyers. Wat toch ook wel aantoont, ja, dat is echt wel een reële bekommernis. En nu is mijn vraag, zijn die mensen ondertussen geïnformeerd, dat alles wat, allé, dat element van de voorafgaande participatie, dat jullie dat éézijdig geschrapt hebben? En wanneer wordt of is er ondertussen samengezeten en zo niet, wanneer worden die mensen dan wel eens gehoord? Want ook hier, de beslissing is genomen en de buurt is niet gehoord. De buurt is bij deze niet, Carl – om u te citeren – niet rot geparticipeerd hé, wat de schrapping van de ondergrondse parking betreft.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, ik hoop dat ge niet op mij verwees, Christel, in uw eerste deel van uw tussenkomst.

GEERTS: Nee, nee, nee, nee, absoluut niet, absoluut niet.

HANSSENS: Maar ik kan, ik kan, allé, in dit dossier kan ik nu toch wel zeggen dat er – en dan vooral door u – veel communicatie naar de buurt is geweest en nog altijd gebeurt. Ik vind dat ja, er is een persoonlijke appreciatie, maar ik vind dat voor het dossier de Paterssite de buurt heel veel uitnodigingen heeft gekregen om te komen kijken naar de vooruitgang van dat project. Maar inderdaad, over dit aspect niet, denk ik. Meer specifiek over uw vraag van over is de buurt geïnformeerd geweest.

Begin januari hebben wij naar aanleiding van het openbaar onderzoek, dat gevoerd moest worden in het kader van de bouwvergunningen van de Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting en Woonkoop, een informatiebrochure verdeeld in de ganse wijk met de stand van zaken van het project. En daar zit ook een hoofdstuk in op pagina 6 rond duurzame mobiliteit. En ik lees er gewoon uit voor: “Voor het occasionele autogebruik willen beide partners inzetten op deelwagens. Op de site zullen 4 deelwagens komen. Woonkoop heeft hier ruime ervaring mee en zal deze beheren voor het hele project. Later kunnen ook buurtbewoners deze deelwagens gebruiken”. En dan in een aparte paragraaf, om het zeker niet te begraven in de tekst, zetten we heel duidelijk “Private parkeerplaatsen worden hierdoor overbodig. Bewoners die toch een auto zouden hebben, kunnen geen bewonerskaart krijgen. Tegelijkertijd zijn we als stad op zoek naar plaatsen, waar buurtbewoners hun wagen kunnen parkeren om zo de parkeerdruk te verlagen. Met een aantal eigenaars van private parkings zijn de gesprekken hierover lopende. Wij hopen jullie in de loop van 2021 hierover meer nieuws te kunnen bezorgen”. We hebben dat dus verdeeld bij het begin van het openbaar onderzoek en niet achteraf, om toch daar enige transparantie over te scheppen. Onder meer na uw interpellatie dachten we dat dat zeer nuttig was.

GEERTS: Wel ... Mag ik kort repliceren?

VOORZITTER: Ja hoor, natuurlijk.

GEERTS: Schepen, misschien moet ge eens dat toch bespreken met uw schepen van participatie. Ik denk dat die boodschap onvoldoende is toegekomen. En waarom denk ik dat? Omdat wij zoveel reacties nog gekregen hebben op onze flyer nadien. En waar mensen en echt wel een stuk uit de lucht vielen en uiteraard niet akkoord zijn met jullie beslissing. Dus ik denk, allé, dat dat toch belangrijk genoeg is om de buurt nog eens correct te informeren en om eens te horen wat dan de alternatieven kunnen zijn. Dus dit vind ik echt niet, dat is niet mijn idee van wat een goede participatie is.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Dan zijn we aan interpellatie van raadslid Ilse Bats aangekomen, het inrichten van cultuurtuinen om onze culturele zomer in coronatijden te waarborgen. Intussen ... Ja?

WYMEERSCH: Bij ordemotie. Ik stel vast, dat op dit ogenblik de vergadering niet meer openbaar kan verlopen. Het is middernacht gepasseerd. Door omstandigheden – de avondklok – kan er geen publiek fysiek aanwezig zijn. Kan ook niemand anders buiten deze raad en buiten de raadsleden de zitting levend volgen. Dus met andere woorden kan deze zitting niet verder doorgaan. Ik denk dat u zich moet bezinnen of u hiermee verder gaat ja dan neen.

Maar sowieso is het zo – en dat staat ook in de regelgeving en ook in de omzendbrief nog van binnenlands bestuur en van de VVSG, die we daaromtrent hebben gekregen – is het dus zo ... Het had geen probleem geweest, had er geen avondklok geweest. En het had ook geen probleem geweest, moest er een livestreaming zijn geweest. Maar beiden zijn er dus niet. Er is een avondklok en er is geen livestreaming. Ja, dat staat uitdrukkelijk in de omzendbrief. Nee, nee, dat staat uitdrukkelijk - en ik kan het u tonen – uitdrukkelijk, dat audiostreaming niet voldoende is. Het moet een livestreaming zijn. En die is er niet. Dus met andere woorden, u doet voor mijn part wat u wenst, wat u wil. Ge kunt zeggen van ja, oké, we gaan alles in gesloten zitting behandelen. Maar een interpellatie ja, in besloten zitting, dat zie ik zomaar niet gebeuren. Beslissingen nu nog nemen tijdens een onrechtmatige openbare zitting lijkt mij ook een beetje bij het haar gesleurd. Dus ik zou durven suggereren van deze zitting stop te zetten en te overleggen binnen het college en binnen de administratie hoe dat verder moet. Ik kan er ook niet aan doen. Maar dit is nu eenmaal de regelgeving en het schrijven van VVSG ook in deze.

VOORZITTER: Ja, we hebben ... Het is gewoon omdat, het publiek kan natuurlijk wel nog volgen via de streaming, dus via de audiostreaming. Dus in die zin ...

WYMEERSCH: Nee, nee, mevrouw de voorzitter, het staat ...

VOORZITTER: Ja, wacht, ik ben ...

WYMEERSCH: ... duidelijk gestipuleerd, dat audiostreaming onvoldoende is en dat het livestreaming moet zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, wij hebben, allé ja, het is, je gaat, het is niet de eerste keer dat we de avondklok van 12 voorbij zijn. En allé ja, ik snap niet waarom dat nu ineens een probleem is en de maanden ervoor niet. Allé ja, ...

WYMEERSCH: Omdat ik nu de puntjes op de i wens te zetten, als het zoal is. Ik neem, als u mij kunt zeggen van kijk, er is een uitweg of er is een vluchtweg of het klopt niet wat u zegt, dan wil ik daar graag in meegaan. Maar als ik de regelgeving zie en ook de omzendbrief van VVSG, die we hebben gekregen – ten minste wij toch, vanuit onze studiedienst – dan zie ik dat er geen openbare zitting kan doorgaan of er moet fysiek publiek aanwezig zijn. Of als dat niet kan, moet men een livestreaming laten doorgaan. Dat kan niet, want er is geen livestreaming.

VOORZITTER: Ja, dat zou kunnen in theorie misschien, maar ik denk, allé ja, gezien ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar).

VOORZITTER: Ah ja, dat is goed voor jou natuurlijk hé. Allé ja, ik vind, ik denk dat er mogelijkheid is van het publiek, voor het publiek om te volgen, met de audiostreaming, zoals dat ...

WYMEERSCH: Audiostreaming is ongeldig, mevrouw de voorzitter, ... (?) Als voorzitter van de raad moet u dat weten. Audiostreaming ... (geen opname) ...

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Gansen wil het woord. Ik denk dat uw micro niet aanstaat.

VAN GANSEN: Heb ik het woord?

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Gansen, u hebt het woord ja.

VAN GANSEN: Ja, excuses, ik hoorde ook niets, dus ik had mij terug uitgemeld. Ja, voor mij toch ook. Er zijn nog altijd een paar dappere zielen, die al maanden aan een stuk zich engageren om toch maar iets van de gemeenteraad te kunnen luisteren, terwijl dat wij hier kunnen genieten van een beeld. En ik wil er toch nog eens echt op ... (geen opname) ... en ik kijk ook een stukje naar de schepen voor participatie. Gun de mensen toch ook iets hé. Gun hen om op zijn minst beelden, livestream te krijgen. Maar dat is misschien iets voor binnen 2 maand.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Ik zou voorstellen om inderdaad daar misschien nog eens aan te denken. Maar ik zou voorstellen om nu de raad verder te zetten zoals we ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, u gaat in de illegaliteit.

BURGEMEESTER: Dan moet ge klacht neerleggen hé.

WYMEERSCH: Ja, maar dat was ik dan wel van zin. Als u het op de spits wil drijven ...

BURGEMEESTER: ... (?). We zijn al een jaar bezig.

VOORZITTER: Wacht. Ik ga even het woord geven aan de algemene directeur.

ALGEMEEN DIRECTEUR: Ja, ik denk ...

WYMEERSCH: Er zit waarschijnlijk mogelijk wel een mogelijkheid ergens hé, maar ik weet ze niet.

ALGEMEEN DIRECTEUR: Awel, maar ik denk dat raadslid Wymeersch ergens een punt heeft, als ik toch eerlijk mag zijn, burgemeester en voorzitter. Dat is één. Twee, we zijn natuurlijk in de fase van de interpellaties. Dit zijn geen beslispunten niet meer. Dit gaat over een open debat zonder beslispunten. En ten derde, de besloten zitting is een besloten zitting met enkel raadsleden. En er is nergens gestipuleerd dat er voor de raadsleden – die is er trouwens wel, de streaming ook met beelden – dus dat verhindert niet dat de besloten vergadering van de gemeenteraadzitting, dat die nog kan doorgaan. En gelet op de aanstelling van de adjunct, die daarop geagendeerd staat, zou ik toch willen vragen dat we die toch op zijn minst laten doorgaan, mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Dus er is alleen een probleempje voor de OCMW-raad.

WYMEERSCH: Ik twijfel daaraan, maar ik wil dan meegaan, directeur, in uw redenering. Maar ik twijfel eraan. Omdat u nu een agendawijziging voorstelt op het ogenblik dat dit niet meer kan.

VOORZITTER: Welke agendawijziging?

WYMEERSCH: Ah, u laat de interpellaties vallen.

VOORZITTER: Ah? Ik zou dat niet doen. Het zijn er nog maar een paar hé. Allé ja.

WYMEERSCH: Maar, mevrouw de voorzitter, u als voorzitter moet de wet volgen. U zeker! Ik zou ...

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, allé ja, kom. Laat ons ...

WYMEERSCH: Ik zou dat niet doen. Ik zou niet stoppen voor het rood licht, zegt u. Ik zou dat niet doen.

VOORZITTER: Goed. Allé ja, mijnheer Wymeersch, het is toch een beetje te gek. We hebben, allé ja, we hebben dat nu al de hele tijd gedaan. De mensen kunnen meevolgen met de audiostreaming.

WYMEERSCH: Maar daar gaat het niet over. Ik stel voor – en ik ga daar mee met de directeur, zo toegeeflijk ben ik dan – laat ons overgaan naar de besloten zitting van de gemeenteraad. Laat ons de OCMW-raad verplaatsen naar volgende maand en de interpellaties ook.

VOORZITTER: Ja, ik zou, ik wil toch de mensen, de raadsleden die nog een interpellatie hebben aangevraagd, allé ja, ge moet toch eerlijk zijn, ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, snapt ge het niet?

VOORZITTER: Ja, maar ik snap het wel. Ja natuurlijk snap ik het wel. Maar allé ja, ik vind ...

WYMEERSCH: Maar ge moet niet vinden, ge moet de wet toepassen.

VOORZITTER: Goed. Er zijn raadsleden, die gevraagd hebben om hun interpellatie te doen. En wanneer ze die nog willen doen, dan stel ik voor dat zij die nog kunnen doen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, goed.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... oké, dat is onze verantwoordelijkheid. Maar dat u, als voorzitter van de gemeenteraad, die dus het decreet lokaal bestuur moet toepassen en uitvoeren, dat u dat aan uw laars lapt, dat kan niet!

VOORZITTER: Ik lap dat niet aan mijn laars. Ik vind dat de weg van de redelijkheid, die we eigenlijk al de hele tijd volgen.

WYMEERSCH: Zeg dat tegen de wetgever hé. De weg van de redelijkheid.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ik ben geen jurist en ik heb hier geen wetboeken voor mij liggen, voorzitter, maar ik denk toch dat Frans Wymeersch gelijk heeft en de directeur treedt dat min of meer bij.

VOORZITTER: Ja, ja, ik heb dat gehoord ja.

VAN DER COELDEN: En dan denk ik dat we er voordeel bij hebben als er hier een consensus is om tot een bepaald ...

VOORZITTER: Voilà.

VAN DER COELDEN: Nee, nee, ja. Als er hier een consensus is om het op een bepaalde manier af te ronden, het weze met de besloten zitting, waardoor dat we de adjunct-directeur nog kunnen aanstellen, dan denk ik dat we beter voor die piste kiezen, dan hier persé de zitting te willen voortzetten, het risico te lopen dat er iemand een klacht indient. Ja en dan weet ge niet hé of binnenlands bestuur zal zeggen dat alleen dat deel van de zitting dat verlopen is tegen de regels onwettig is of dat heel de zitting onwettig is hé.

VOORZITTER: Ja, ja, maar oké. U hebt gelijk en ik heb ook gehoord wat de algemeen directeur zegt. Maar allé ja, ...

WYMEERSCH: Als u het risico loopt, mevrouw de voorzitter, van de interpellaties nu in openbare zitting te laten doorgaan, terwijl dit eigenlijk de facto geen openbare zitting is, dan loopt u inderdaad het risico dat hetgeen dat daarop volgt ook als nietig wordt beschouwd. En dan zijt ge verder van huis hé. Ik zeg het maar. Ge doet wat u wil.

VOORZITTER: Ja maar, allé, goed. Ik snap wel wat je wil zeggen, maar ik vind het ook wel makkelijk om te zeggen van ja, ik doe hier al zelf mijn interpellaties en dan zeg ik plots om 12 uur, dat de rest van de raad ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, maar ja. Allé ja, ik ... Allé, goed. Als het wettelijk zo moet en ik vind als de consensus er is en daar was mijn vraag als er raadsleden zijn, die zeggen van kijk, ik laat mijn interpellatie vallen of ik wil ze nog ... Dat is mijn vraag naar de consensus. En ik ... Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik heb hier ...

VAN DER COELDEN: Die consensus, waar ik op doel, is iets anders hé.

VOORZITTER: Ja, ja, de consensus om te stoppen nu en we doen alles ...

VAN DER COELDEN: Nee, als we het er hier allemaal over eens zijn, dat we gewoon verder doen, allé, dat is voor mij ook geen probleem. Als er mensen zijn, die het nodig vinden om klacht in te dienen als we nu niet stoppen en eventueel alleen onze besloten zitting doen, dan hebben we wel een probleem.

VOORZITTER: Dan hebben we een probleem, ja. Ik luister nog even naar mijnheer Maes.

MAES: Ja, ik wil eigenlijk daarbij aansluiten. Ik denk dat de directeur gelijk heeft. Ik heb hier net op de website lokaal bestuur Vlaanderen gekeken naar vergaderen van lokale besturen tijdens coronacrisis. Als ge enkel digitaal vergadert, wat in dit geval na 12 uur zo is, ja, dan is het verplicht om een audiovisuele livestream te doen. Dus als er inderdaad, ... Het is niet onze bedoeling, het is niet onze bedoeling om een klacht in te dienen, maar als er iemand een klacht indient, dan kan het zijn dat er een probleem is. Dus in dat opzicht ben ik het eens met collega Van der Coelden.

VOORZITTER: Maar ik ben het er ook mee eens, maar ik wil ook de mensen thuis hun woord laten doen.

BURGEMEESTER: Ja, maar we zitten toch in een hybride vergadering hé. Ah ja, we zitten hier met 10 à 12 mensen samen. Dat is hybride hé, niet louter digitaal hé.

VOORZITTER: Euh Jos?

DE MEYER: Heb ik mijnheer Wymeersch juist begrepen? Als we alleen nog de geheime zitting doen, dan wordt er geen klacht neergelegd. Als we alleen ...

WYMEERSCH: Dat heb ik niet gezegd ...

DE MEYER: Nee, nee, maar ik stel expliciet de vraag.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, maar goed, als dat zo bij iedereen een consensus vindt, oké, dan is dat voor mij oké hé. Ja, ik hoor niets van ...

WYMEERSCH: Dus ik zal het herhalen, want ik had mijn micro niet aangezet. Ik ben akkoord met het voorstel of ik kom tegemoet aan de opmerking van de algemeen directeur. En ik stel dus voor – zo meegaand ben ik dan – dat de interpellaties hier ophouden, dat de geheime zitting van de gemeenteraad doorgaat, omdat daar toch sowieso in de praktijk geen publiek mag aanwezig zijn en dat de OCMW-raad vervalt.

VOORZITTER: Goed, als daar een consensus voor is, want volgende week geven we de bezoekers een attest dat ze naar een essentiële vergadering zijn geweest. ... kan omzetten naar een schriftelijke vraag. Dank u wel, raadslid Bats, voor uw commentaar en uw welwillendheid.

MAES: Ik wil mijn interpellatie ook omzetten naar een schriftelijke vraag als dat geen maand duurt. Ik denk dat binnen een redelijke termijn ...

VOORZITTER: Mijnheer Pannecoucke, bent u ook ... Bent u ook bereid om het om te zetten naar een ...

... (?): Maar, Mia, dit is dan geen hybride zitting dat we op dit moment aan het doen zijn hé. Of hoe wordt dat dan gedefinieerd? Want het gaat toch niet over hybride zittingen of wel? En dat is mijn vraag naar de directeur. Is dit een hybride zitting?

VOORZITTER: Dus ja, oké, dan doen we ...

NOPPE: Het is mij ook wel niet duidelijk, voorzitter, wanneer dat we dan de OCMW-raad laten doorgaan, want ik vermoed dat die punten ook wel, allé, arbeidsreglementen, wijziging moet goedgekeurd worden, overeenkomst Azalee, ik denk dat dat ook al deze maand moet hé, vermoed ik.

VOORZITTER: Nee, dat dacht ik niet. Dat dacht ik niet. Nee. Goed, dan als de interpellaties worden omgezet naar schriftelijke vragen, dan kunnen we inderdaad beginnen met de geheime zitting. En dan dank ik al wie aanwezig is van het publiek en van de journalisten voor hun aanwezigheid. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wil je dan alstublieft toch de komende maand eens nadenken ...

VOORZITTER: Dat was ook mijn ...

VAN DER COELDEN: In de gemeente waar ik werk, doen ze dat al maanden.

VOORZITTER: Ik weet het en ik moet zeggen, persoonlijk ben ik er ook voor.

VAN DER COELDEN: Ook voor de mensen thuis, voor de mensen die thuis willen volgen, is dat véél, véél aantrekkelijker. Ge ziet de gezichtjes. Allé, ik weet niet of dat technische problemen of financiële zijn, maar allé, bekijk dat toch eens ernstig hé.

VOORZITTER: Ik denk dat dat dan wel een must is hé, want ...

DE MEYER: Maar zelfs indien de avondklok niet weg is, mogelijks kunt ge later met het probleem opnieuw geconfronteerd worden. En het is beter vooruitziend te zijn, dan na de feiten aan te lopen.

MAES: Nee, maar het is ook duidelijk. Er is één iemand die durft komen hé, de rest die durft niet naar hier komen hé. Dat is begrijpelijk hé.

VOORZITTER: Goed, in ieder geval, we gaan verder nu met de geheime zitting.

---ooOoo---